

ZALA

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zalamegyei ügyvédegylet, a Nagy-Kanizsai- és Délszalai takarékpénztárak, Bankegylet, az Alsó-muraközi takarékpénztár részvénytársaság és össegélyző szövetség hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenként egyszer: Vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:	
Egész évre	5 fr. — kr.
Fél évre	2 1/2 50
Negyedévre	1 1/4 25
Hirdetések intézkedése szerint.	
Arverési és egyéb hivatalos hirdetések 30 kr. helyadójú felül 100 szög 1 frt, azonnali minden másért 1/2 kr.	
Nyitlittér példosra 10 kr.	

Szerkesztőség: Rajna-utca 4. sz. Ide tartozik a lap szellemi részére vonatkozó minden közlöny.

Kiadóhivatal: Sározdécska 1.

Szerkesztés levélkék csak lemeztől kezdve fogadják el.

Készítést vissza nem küldték.

Színház.

A legközelebbi napon újra felavatják színházát a Szarvas-vendéglő nagytermét; Miklósy társulata már e hó 12-én megkezdte benne előadásait.

Még valahányszor magyar színház jött városunkba, sohasem mulasztottuk el, ezt szívünk melegéből üdvözölni a közönségnek kíválsón jóakaró figyelmébe ajánlani. Nemcsak figyelmébe, hanem lelkes pártfogásába. Igen nehéz sora van a vidéki színházgátónak; ha kis társulata van, nem pártolják, mert nem felel meg az igényeknek, — ha pedig nagy a társulata, akkor meg a közönség pártolása sehogy sem felel meg a direktor igényeinek. Mert negyvenötven embert fizetni — és némelyiket igen tisztességesen fizetni — nem valami csekély dolog ma, midőn a lamirevaló vidéki primadonna 120—150 frt havi gázsira tart igényt.

A színházlátogatással meg úgy van a publikum, hogy ennek költsége a felesleges kiadás közé számítódván, mindenki szerei emlegetni a szűk időket, melyek nem engedik, hogy erre is teljék.

Ez az okoskodás pedig nem csak a kétes reményekkel érkező műszádiraktor szempontjából nem állhat meg. Épen azon a ponton sarkallik a helytelensége, hogy a színházlátogatás költsége, felesleges kiadás volna. Nem szabad annak tekinteni. A műveltségi igények épen olyan szűkségessé teszik a színház látogatását, mint akár pl. a hirlapolvasást. Csak hogy míg ez utóbbinak költségeit úgy szeretik és szokták elkerülni, hogy olvassanak de nem jártnak újságot, — a színházat csak úgy lehet élvezni, csak úgy lehet belőle művelődni és tanulni, ha odajár az ember.

A legutóbb nálunk volt színársulatnak, Sággy Zsigmond színháru

latának, nem voltak itt rossz napjai. Pedig az a társulat a vidékiek közt sem elsőrangú s ámbár nem mondható épen rossznak, de tagjai közül egy sem emelkedett felül a legszűkebb középkerületre. Hogy mégis jó dolga volt a társulatnak, annak két okát mernénk adni. Először, hogy Sággy eltalálta az alkalmas időt az idejövételre és másodsor, hogy a publikum színházbajáró kedve fokozódott utóbbi időben.

Miklósy jelenlegi színházát nem ismerjük, nem járt még nálunk. De Miklósy a renommirt színházgátók közé tartozik és ahol volt, ott elismerőleg nyilatkoztak róla és színészeiről, kik között a vidéki Thalia egy-egy valóban jelesebb papját és papnőjét találjuk Repertoire-ja is jó, — e tekintetben tehát nincsen semmi, ami a közönséget a társulat pártolásától visszatartná. — Az időpont, melyben Miklósyék játszanak, szintén a lehető legalkalmasabb. Megszilint már a nyár melege, hazatértek a furdők és nyaralók s még nem kezdődött meg a tél zord időjárása, mely sokszor kellemetlenné teszi a színház-bámenetelt. És ami a másik körülményt, a színházlátogatást kedvet, illeti: erre nézve semmi okunk fölteni, hogy csaként volna, sőt — a haladás törvénye szerint — ennek is meg kellett nagyobbodnia.

Miklósyék kilátásai e szerint nem kedvezőlenek s mi úgy az ő érdekekben, mint városi közönségünk jó hírneve érdekében tiszta szívvel kívánjuk, hogy a jó kilátások a legjobb mértékben megvalósuljanak.

Nem mulaszthatjuk el azonban ezt az alkalmat hogy még egy óhatásunknak kifejezést ne adjunk: annak az óhajnak, vajha mielőbb állandó díszes csarnoka lenne a magyar színházművészetnek Nagykanizsán.

A jelenlegi állapot egyaránt terhes egy a színházgátóra, mint a közönségre nézve. Amannak havonként 300 forintjába kerül egyedül a helyiség — aránylag horribili összeg és szinte csoda, hogy akad direktor, aki akkora helyiségért mellet még csak vállalkozni is mer az idejövételre. A közönség pedig — kivált telt ház mellett — igen kényelmetlenül érzi magát a fülledt levegőjű teremben és sokat épen e terem atmoszférája tart vissza a színházlátogatástól.

Az állandó színház szűkségességét immár belátta a városi tanács is és a tavalyi decemberi közgyűlésen elfogadta a képviselőtestülettel az évi 1000 frt fölvételét a költségvetés kiadási rovatába színházalap czimén; Sőt színházi bizottságot is választott a képviselőtestület, de tudunkkal azóta megint egy lépés sem történt az ügy tovább érlelésére. Igen le volnánk kötelezve, ha akár a tanács, akár a megválasztott színházi bizottság e tekintetben némi felvilágosítást szolgáltatna nekünk, hogy e felvilágosítást tovább adhatnánk a közönségnek.

A vidéki hirlapszerkesztők és kiadók kongresszusának határozatai.

1. A vidéki hirlapszerkesztők és kiadók egyesülete megalakul és alapszabályainak kidolgozására kiküldi a következő, tizenkéttagu bizottságot: Roboz István, Várady Gábor, dr. Tassy Pál, dr. Holló Lajos, Ardenyí Dezso, Varga Lajos, Erdő Daniel, Kompolthy Tivadar, Martonyi Márton, Nagy Sándor, Mócs Zsigmond, Farkas Imre.
2. A vidéki hirlapszerkesztők és kiadók egyesülete lehetőleg szoros kapcsolatba hozandó a fővárosi hirlapírói és kiadó körökkel.
3. A kongresszus az alakítandó egyesület a szabad egyesülés elvére kívánja feleltetni s utasítja a bizottságot, hogy munkálatait ez irányban vezesse.

4. A kongresszus az alakítandó nyugdíj-egyesület kérdése felett napirendre tér és pedig tekintettel arra, hogy a vidéki hirlapírók egy már fennálló egyesületbe beléphetnek, felhívja a kongresszus a vidéki hirlapírók figyelmét az egyesületbe való belépésre, egyttal a vidéki pénzintézeteket megkeresni rendeli, hogy a magyar hirlapírók országos nyugdíjintézetét a fővárosi pénzintézetekhez mért arányban támogassák.

5. A kongresszus elfogadja Szerényi József indítványának 2. pontját, mely szerint a hirlapkiadás díj eltörlése kérelmezendő és a 3. pontot, mely szerint a mellékleteknél a régi díjszabás, 100 példány után 40 kr., léptettesék életbe.

6. A kongresszus megkeresi a postaigazgatóságot oly intézkedések szives megtevése végett, hogy a hirlapok szállítása ezental nagyobb gonddal eszközöltessék.
7. A kongresszus megkeresni rendeli a közmunka és közlekedésügyi minisztert az iránt, hogy a cserepéldányok után a szállítási díj eltörléssék illetve ezek díjmentes szállítása megengedtesék.
8. A kongresszusi jegyzőkönyvek ki nyomtatandók s az összes magyarországi lapoknak megküldendők.
9. A kongresszus egyhangúlag elhatározza, hogy a hirdetési bélyeg eltörlése, esetleg leszállítása iránt a pénzügyminiszter a szervező bizottság által kérvényileg keressék meg, mely kérvényben felsorolandók a pénzügyi hatóságok eljárása elleni egyéb panaszok is és felkérendő a miniszter, hogy amennyiben a hirdetési bélyeg nem törölne el egészen, az eljárást egységesen szabályozza.
10. A kongresszus a hirdetési ügy mikénti szabályozásának megállapítását a szervező bizottságra bízta s esetleg egy központi hirdetési iroda felállítását, vagy a megoldás egyéb módját az alapszabályokba kívánja beleilleszteni.
11. A kongresszus a fővárosi és vidéki sajtó között való barátságos és jó viszony ápolását és fenntartását óhajtatónak tartja.
12. Bényei Istvánnak, a magyar színesegyesület igazgatójának, átiratát a vidéki

Tárcza.

Emlék.

Ha elég majd az ég vágyak láza
És félveit, hogy keljék utra én;
Ah, az felejtél a melege bolygó vándort,
Kit sorsa hány az élet tengere.

Mert bolygunk kell, a sorban van megírva!
A kiskodók int csak a babar:
Tudóházban van csak a Nirvaaa,
A hosszú küzdelem pályábr.

Bolygunk, küzdelel és egymástól válni,
Nem sokkal több a földi osztályozás;
Nemcsak kérsz, hanem találni,
Barmiré ágyas a vágy mindig merész.

És mégis hajt az epedőnek kaja,
Hogy hozzájék itt az enyhe társulást,
Hogy amely vigasztalás van leteremt,
B-ótra szerzők meg a kezet

Megyünk, megyünk a sötét társulások,
Miközben, annál messzebb a csél,
A csillagok félel a nem érhet,
Az gyáva mégis, indulni ki fél.

Am van egy hányagár a sardon tóban,
Mint örvény, hogy hol van pihenő,
Kit alig látok ki a mélyben tartott,
A szép, szelíd sugar, az tőle jó.

Ah, örül meg az emlék 10 szögért,
Ah, tartó meg sokan, kedve szép lakaj;
Aha, az bolyg, az csillag széllel szög,
És nem válni pörög a legóvály.

Farkas Imre.

Bécsi levél.

— A „Zala” eredeti tárczája. —
Bécs, szeptember 1.

„Semmi sem oly állandó, mint a változóság.” Bécs és igaz axioma ez: jó is volna erre gondolni egy a bánat idején,

reményt merítve ebből egy jobb jövőre, mint jó volna ezen axiómát az öröm és élvezetek közepette is szem előtt tartani és nem korlátlanul engedni át magunkat az élvezeteknek, mert hisz semmi sem élvezünk büntetlenül s a fenti axióma szerint mindennek változnia kell.

De szeretném ismerni azt az ifjú embert, ki az élvezetek közepette oly bölcselkedéssel foglalkozik, és a majdan bekövetkező változástól félve, már előre vonatkozók az öröm helyét lenéig őríteni. Azért tehát megboszájtható, hogy én, ki egy kisbe vigabb lából vagyok faragva, kaltenleugében tartózkodásom alatt az élvezet és örömeinket tárt ajtókon engedtem bevonulást keblembe. Oh mily édes élvezet is az, oly egészen világ- és örömedtem átengedni magunkat egy nemesítés, egy szép gondolatnak, tolag ha szép, idyllikus vidéken, a természet viruló ólén. minden mi környez, ily érzésre int. De ne csak a szív, hanem a kedély, a szellem is elég tápanyagot lelt a kaltenleugében társaságban, mely kedélyesség, kedvesség és humor illetőleg a legelényzetetlebb igényeknek is bő mértékben megfelelt. Persze, hogy mindez élvezet csak töltsz álom volt, mert ama szép eszményi kör feloszlott, ama társaság a szélrózsa minden irányába elszórt, némelyek már hazá, mások nemzeti lelkesedésből Pestre (be jó lett volna az utóhákkal tartani!) a nyár is már búcsút int — és így a két csábító percz után a keserű ébredés bánatos napjai következnek. Ilyen bús, csak az emlékezet és remény halvány fényével bevilágított kedélyállapotban nem helyes tárczacikkét írni, de igéretetmet be akarom váltani. Bécsi levélre meg alkalmas tárgyat is nehéz most találni, mert a sáson mostiban vagyunk még mélyen. A leendő tizer és a még utána következők vidéki kastélyokban, nyaralókban és furdőkben tölti az enyhe évad bucsú

napjait; míg mások távgyaloglás, utazás, óriási hegyek megmászására és a sport egyéb nemei gyakorlásában élvezik a szünidők kellemét. Bécs tehát még nincs honni! csak azok kik hivatal, üzlet és foglalkozású níl fogva ide vannak kötve, képezik most Bécs zömét. A meglehetősen nagy számban itt időző kéjutatók persze ezt nem képesek megítélni, mert az utcák és sétányok elég népeselek; a sörgés, forgás mindenütt elég zajos; Bécs nagyszerű látványosságai kép, kincs mútár, muzeum, gyűjtemények mind nyitvak s így az idegen csodálja, hogy lehet ily zajos élet közepette holt sásonról szólni. Azonban mi bécsiek, kik egész éven át itt vagyunk és az itteni életet ismerjük, tudjuk, hogy a haute saison a társaság képezi, hogy annak a társaság adja meg jellegét. A ring, mely óriási hosszúsága, pompás palotáival, az épízet és szobrászati legremekesebb művei, fényes kirakatsi és egyéb nagyszerűségek által elragadtatásig meglepi az idegen, most hidegen hagy bennünket, mert mi tudjuk, hogy csak akkor nagyszerű a ring, ha a szép ózi és téli délutánokon Bécs elítje tart itt corsot; ha a széles járdán ezernyi ezer elegans hölgy és itt hetal elénk csevegés és nevelésel, míg a járda melletti fasorok között ügöző logatok és még fényesebb beuulók emelik a ring nagyszerűségét és élénkségét.

A színházak nagyobb része is még szünetel; csak az opera ad második s harmadragu előadásokat. — Leginkább az idegenek tiszteletére. A wieden színház szombaton kezdte meg előadásait régi operáival. A többi műzatemplomok csak e hó közepén vagy végén fogják megnyitni kapukat a műsorjás publikum számára.

Szebb és nemesebb élvezet hiányában tehát be kell értnünk most azokkal a kellemesekkel, mik: Bécs jelenleg nyújtani képes. Ezek között újsága, jellege, s élénk

színeze miatt legelső helyen megemlítést érdemel az új rathaus előtti téren hetenként három delután tartatni szokott katonazenekari hangverseny. A ki e teret ismeri, elképzelheti, hogy hány ezer ember fer itt meg és e ter valóban legvégső pontjára megtelel közönséggel. Mint minden nyilvános és ingyenes mulatságnál, úgy itt is nagyon vegyes közönség van; de ép ez adja meg ezen népkoncertek igazi jellegét, mert míg a zenekart mindenféle gyanus külsejű egyének, továbbá cselede és gyermekek veszik barmészakodva körül, addig nagyobb távolságban a legtisztességesebb polgári közönség, a közeli városrészek lakói, gyönyörű szép lánykák, elegans fiatallemberek továbbá a társadalom hatalmasai, a tiszt urak, járnak élénk beszélgetés közt sűrű scrookban fel és alá. A zenekar csakis népszerű operettek, népdalokat, keringőket és indulókat játszik, nem csoda tehát, hogy a közönség minden zene-darabot oly óriási táppsal fizet, hogy ezen tapok döntő ereje alatt a rathaus tornyai ledűléssel fenyegetnek.

Mintán e hangverseny már 7 óraker séget ér, úgy menjünk át még egy kisidő a „Volksgartenbe,” mely a rathaus szomszédságában van. Itt csak azután kezdődik az élet; meri míg estig csak prózai levegőfalók, sűrűn köfözgető, de még sűrűbben trécselő mamák, naiv leánykák, orr-csipeszes guvernániek népesítik be a Volksgarten utait, addig este 7 óra után veszi csak fel a két rendeltetésének jellegét. A bevárosi üzletekben alkalmazott ségedék, irnokok; a női salonokban alkalmazott probiramsellek és gricettek itt pihenik ki magukat a nap fáradsámai után. Mindezek itt keresnek kárpótlást egész nap munkához bilincsel életmódjukért. Azért a megismerkedés a munka e két nembeli rajjai között nagyon gyorsan történik; az eml homályában meg jól sem látva egymást, már is

szineszet pártolása iránt a közgyűlés helyes-
lőleg tudomásul veszi.

13. Homocsi Sándor indítványát a magyar közművelődési egyesületek pártolása és a nem magyar nyelvű lapok hazafias irányára nézve a kongresszus helyeslőleg tudomásul veszi.

14. Mócs Zsigmond és társai indítványát a magyar sajtótörvénynek Fiuméba leendő behozatala iránt a kongresszus elfogadja és utasítja a végrehajtó bizottságot, hogy ez irányban felterjesztést intézzen a miniszteriumhoz;

15. Dr. Bangha Sándor indítványát, mely szerint a kauzciókérdése akként volna szabályozandó, hogy minden lap kötelezetteljen kauzció, és pedig annyi 1000 forint letételére, a hányszor egy heten a lap megjelenik; továbbá

16. Dr. Holló Lajos indítványát, hogy a politikai kérdések szorosabban körvonaloztatásának és egyöntetű szabályokba foglalásának: a kongresszus elfogadja és ez irányban felterjesztést tesz a végrehajtó bizottság által a miniszteriumhoz.

17. A kongresszus Németh Ferenc indítványát, mely szerint magyar hírlapszerkesztő csak magyar állampolgár lehessen, elfogadja, ellenben Ardenyi Dezsőnek a kvalifikációra vonatkozó egyéb indítványait a kongresszus nem fogadja el.

A hirdetési belyeg ügyéhez.

A vidéki hírlapszerkesztők kongresszusán Porubszki ur, a Rozsnyói Híradó szerkesztőségének tagja, felszólalt azok ellen a boszontó sikánierek ellen, melyekkel a beszerződésben a m. kir. pénzügyigazgatóság egészen törhetetlenül teszi a hatásköre területén megjelenő hírlapoknak a nagy sem igen kellemes helyzetét. Panaszkodott arról, hogy a pénzügyigazgatóság nemcsak a hirdetési és nyilvántartási, hanem az újságsági rovathoz megjelenő és csak távolról is hirdetés-szerű közlemények után is irgalmatlanul behajtja a 30 kr. belyegdíjat.

Ennek az eljárásnak a köztudomásra hozása nem valaani nagy csodálkozást keltett a kongresszuson. Körülbelül minden kiadó hasonlóképpen van a maga pénzügyigazgatóságával. Sikánéria, vekszatúra, hatalmaskodás, — ennek vannak kitéve folytonosan azok, akik — többnyire aldozzattal — fenn tartanak egy nevezetes közművelődési ténnyet.

Tessék kérem elképzelni magunknak a következő állapotot: Vidéken vagyunk. Az emberek itt egymással jó barátságban vagy legalább közel ismeretségben vannak. Történi egy elfejt, esküvő, vagy haláleset. A szerkesztő kötelessége-ek tartja, erről lapja újságsági rovathoz megemlékezni. Utólag meg jön a pénzügy és minden ilyen hír után szed 30-30 kr. belyegdíjat.

intinek, sőt szerelmeseik. A közös sors vette őket össze.

Az utolsó évek óta már a művelt elem is képviselt van itt; mert a múkadémia és a huszárkaszárnya közelében levén, Apolló és Mars ifjai megirigyelték Mercur papjai dicsőségét, azért ezekkel harcra kelve, biz kisorsították őket ősjögi szentélyükből. Persze hogy a kis griseit jobb szereti a ketszínű kardos urat, a sentimentális mamsell a hársnykalatos és nagybaju művészt, mint a nagyáruk ésterhek emelésében meghajlott Pultselandont, vagy az irószial mögött a negyvenedik könyvet. Így lett a „Voikgarten” a szerelmeseik menhelye és nem bécsi ifjú az, ki ennyi vagy annyadik szerelmének történetét nem a Voikgarten árnyai alá omdes nyári estén kötött ismeretsegtől veszi le.

Egész más kepet nyújt a „Ring” legszebb részén lekvő „Stadipark”. Ez a nyaron át a városba szorult elitepublikum setahelye. Magasrangú katonák, hivatalnokok és mások, kik a nyaron át Bécsben kényeztettek maradni, itt végzik sétaikat és tartják találkáikat. A „Cursalon” itt a zebbétebb hölgyek és még szebb toltettek kirakata. De van azért a „Stadiparknak” is egy nevezetessége, mely némileg a „Voikgartenhez” hasonlítja teszi. Ugyanis míg ott a könyvű kedélyű ifjuság áldoz a szerelem oltárán, a Stadiparkba a gazdagabb, de azért a leányai jóvojeért annál gondosabb mamák vezetnek naiv csermélkei vesztésre a nem egyszer történi, hogy egyik vagy másik gwallér függetlenségével fizet egy új költői ismeretseget.

Hátra volna még a bécsiek legkedveltebb és leglátogatottabb setahelyéről, a bécsi nép élet ex igazi központjáról és hí képeről. A „Prater”-ről, imé, de nem akarom a szíves olvasó tőrőle annyira igénybe venni, azért csak leírni a jövő — nyarra hagyom.

Dr. B. M.

Avagy: leég egy község. A pap, jegyző, vagy tanító megható módon írja le a nagy szerencsétlenséget, apellálva az emberek könyörületességére, hogy a nyomorultakon kegyes adományokkal segítsenek. A szerkesztő természetesen a legnagyobb előzékenységgel ad helyt lapjában a nemesezélú felhívásnak, utóbb meg jön a pénzügy és megvámolja 30 kr. belyegdíj erejéig.

Felelőbeadni pedig ugyancsak hiába telebbezel a m. kir. pénzügyi bírósághoz. Imé e tekintetben legújabb (1885. márcz. 13. — 7296.884. sz.) hozott — elvi jelentőségű határozata.

„A hírlapoknak nemcsak hirdetményi terében megjelent, hanem azok nyílt terében vagy bármi más rovata alatt közzétett magán-, továbbá az árverési, vagy egyéb, a magán felek érdekében bíróságok által közölt hirdetmények után a hirdetményi belyegilleték fizetendő.”

Tehát nemcsak a hirdetményi tere; hanem bármi rovathoz közzétett magánhirdetmény után belyegilleték. — Nemsokára ugy leszünk, hogy vezércikkben és tárczán kívül egyebet nem fogunk a lapban hozhatni, mert a végzet útjal és a pénzügyi böcsesége kiszámíthatlanok és ki tudja, vajon a m. kir. pénzügyigazgatóságoknak nem méltóztatik-e egy betöréssel, rablógyilkosságról stb. szoló hírt is magánhirdetménynek tekinteni.

Kongresszusi végrehajtó bizottság, jöjjön el a te országod!

A magyarság ügye Légradon.

Gadó Mátyás légrádi rom. kath. plébános urtól a következő sorokat vesszük:

Tekintetes Szerkesztő ur!

A Zalai Közlöny folyó évi 31-dik számában egy légrádi polgár, vagy ha úgy tetszik Szilvágyi Gyula ev. lelkész, oly közleményt mondott el a nagy világnak a légrádi rom. kath. templomról, hogy ott magyar szónoklat ritkán tartatik. Ezen állítása léghől kapott, mit nem lehet másnak kvalifikálni, mint malitjának. Jó barátain és ismerőseimnek tudomására hozom, hogy én 1875-ben jöven Légradra, minden második vasárnap magyar szent beszédet tartottam: ennek ratioja, mert az öregek a horvátok mellett kardoskodtak, csak ezek elhalálása után hoztam be a minden következő vasárnap beszédet, tehát egy vasárnap magyar, más vasárnap horvát volt eddig a szent beszéd. — És ez így lesz míg a fiataloktól nem nő; erre pedig neveljük a fiatalokat templomban és iskolában Példa: Miltósa os Gaspáris Ferencz pópók ur Légradon bérmaú mult hó augusztus 22-én; elől szent fénykedesét megkezdte volna, templomban az egész nép előtt kivánsága szerint a fiatalok a hit elemelből hittanból ki volt kérdezve: de hát milyen nyelven? nem horvát — hanem magyar nyelven. Ennek az oroszlanrészt Szilvágyi ev. lelkész ur bizonyára nem fogja megánnal viridálni, hanem annak fogja itelni a nagy közönséget, a hit illet.

Különben Szilvágyi ev. lelkész urnak szívből tanácsolom: jobbat cselekszik, ha a maga háza előtt reper és re avatkozzék a katolikus ügyekbe, a hol úgy nem competens.

Honfui tisztelettel.

Varaszd-Topliczán 1885. szeptember 1.

Gadó Mátyás
légrádi rom. kath. plébános.

A magunk részéről a plébános ur sorához még azt am egyezést fűzzük, hogy ni már több ízben és mindig örömezt ragadtuk meg az alkalmat, Gadó ur hazafiasságát, mely a maga nemében Muraközben — fájdalom — szinte fehér hollót képez, teljes mértékben elismerni. Valaminthogy a magyar nemzeti ügy érdekében teljes elismeréssel és hálával vagyunk azért a hazafias tevékedésért, melyet Gadó plébános ur Légradon kitejt s melytől a Muraköz e nagy és népes mezővárosának teljes megmagyarosodása várható. Jogos önézet nyilatkozik tehát Gadó ur sorából; mi teljesen értjük és mellányoljuk nyilatkozatát. A hazafiasságot nem hálá és dicséret lejtében gyakoroljuk. — de faj midőn elismerés helyett megámadtatásban reszeüünk.

A szerk.

Különfelek.

— Augusztus végén és szeptember első napjain az őz kezdetével együtt új elenkéget hoztak városunkba. Kanizsa kezd újra együtt lenni. Az asszonyok haza jöttek Franczenbadból, Szilacs-ról és Tarczáról, a férfiak Kaitenesteben-lől, Eggenberghől, Radegundból stb.; Svajcs

és Tirol vissuadta Kanizsának, ami Kanizsáé s az az egy pár aki még nincs itthon, szintén megjő, mire megnyílik a — színház. A nagyokéval együtt vége szakadt a kicsinyek vakációjának is. Az említett napokon sűrű csoportokban láttuk a vidéki muzeasemeléket, a gondos papák és mamák kíséretében vándorolni beiratásra és könyvkereskedésbe s most már a rendes időben — iskolában menet s onnan jövel — ellepnek utcákat és tereket, habár társalgásuk még nem olyan vidám, mint a milyen később lesz. Még nagyon eszükben vannak a vakációi reminiszcenciák. De így vannak a nagyok is. Az itteni szél és por közepette kellemesen melankólikus a visszaemlékezés nyári buen retiro árnyas, nyugodt idilljére s a cursalónok atmoszférája lenge álomködképgyanant tünik fél a hivatal és üzleteliség poros „levegő”-jében. Sok erőt, munkakedvet és kitartást kívánunk valamennyinek a — jövő vakációjig.

— A Zalai Közlöny „Jobb Kéz”-e ugyancsak elvetette a súlykot a nevezett újság mult szombati tárczájában. Különböben talán tévedtünk az elnevezésben és a „szellemes” tárcza írója az önelnevezést nem annyira a Z. K.-hoz való viszonyára, mint inkább Szent István király dicsőségéért szent jobb kezére vonatkoztatja. Ismerve a Jobb Kéz-ben felhalmozott szerénységet, mi csodálatot sem találunk ebben — Az említett tárczában (ez is amolyan tárcza a non tarcedo) hosszán és bőven van leírva a „fényes Szent-István ünnepély” melyet ez évben suttynomban rendezett ama dicsőséges Jobb Kéz, amely különben az ünnepélyt rendezni akaró nagy bizottság üléseig igen élénken, sőt — Arany János- citatumokkal fűszerezve, — szónokolt az ünnepély — ellen. Szent-István előtti napon azután hirtelenül összeült a Jobb Kéz Remete Gúza és Vuicskics János urakkal és másnap reggel felőles plakátokon olvasható volt ulcazserter, hogy ök hárman a város társadalma nevében rendeznek Szent-István ünnepélyt. A tervezett nagy ünnepély és nagy bankett hajótörést szenvedett a közönség részvétele nélkül. Ugyiltszott az idén nem leendett semmi. Bennünket a közönség elkedvetlenített, s ha a közönség nem akart magának ünnepélyt rendezni, mi nem tartottuk magunkat hivatottaknak arra, hogy nálánál jobban goncskodjunk róla. Nem úgy a Jobb Kéz, aki attól félt, hogy elszalasztódik az alkalom a harmadik éves „oda” harmadszori elszalasztására. Csinaltak tehát a Zöldfakertben olyan Szent István-ünnepélyt, mely épen csak a díszes(?) közönség előtt elmondott „szavalevek” által különbözött a Zöldfakertben rendezett szokott többi 30 és 40 kr. czáros mulatságtól. — Mi ezt az „ünnepély”-t nem tartottuk méltónak sem elődeikhez, sem a nagy nap jelentőségéhez s még kevésbé tartottuk helyesnek a „rendező” suttynomszerű eljárását. Ez okból előre elhatároztuk, hogy erről a Szt-István napján rendezett mulatságról nem vesszünk tudomást. Nem is voltunk ott, nem is emlékezünk meg róla egy beüvel sem. Ha irtunk volna, öszintének kellett volna lennünk; a vélemény sehogy sem lett volna sem hízélgő, sem kedvező s Szt-István napja emlékébe nem akartunk bántó díszszonancziát keverni. Azonban amit mi óvatosan e kerültünk, attól nem riadt vissza a Z. K. Jobb Keze. Nem tudta megírni önmegjeleneztetését elég hangosan fölémlítő tárczatudósítását annélkül, hogy lapunknak a nyilvánosság előtt szemrehányást ne tegyen azért, hogy a maga részéről az ünnepélyeket agyonhallgatta. — Nos tehát, itt vannak az okok, miért hallgattunk. Ami pedig azt illeti, amit a Jobb Kéz szintén állit, hogy ott látta a Zala szerkesztőségének egy tagját a rendezőség szabadjegyével, — ez egyszerűen nem igaz. A Zala szerkesztőségének két tagja van: Varga Lajos és Farkas Imre. Egyik sem volt ott ezek közül. Ha a Jobb Kéz mégis látta valamelyiket, ez legfeljebb a Verhas-féle görögűt, vagy az öndicsőség káprázatának hitolyása lehetett. Ambar kénytelenek vagyunk megengedni azt a lehetőségét is, hogy az örmányos Becker díszet, aki szintén emelte az ünnepély díszet, varázsoltá oda valamelyikünket, tudunkon és akaratumon kívül.

— Eljegyzés. Gelsei Gutmann Lázár, a Gutmann S. H. nagykanizsai hírneves czég tagja, e hó 8-án tartotta eljegyzését Zalaében Klein Lipót ottani nagybirtokos leányával, Róza kisasszonnyal. A költendő örök frigyel kísérje tartós boldogság!

— Elhúzó. Mándák Gyula Sándor, a Megváltóhoz címzett nagykanizsai gyógyszerár tulajdonosa, a mult hó 24-én tartotta esküvőjét Ludbréghan Wächter Etelka kisasszonnyal, özv. Wächterné Julia asszony ludbrégi nagyberő hájos fiatal leányával. A szép frigyel kísérje az egáldása!

— Halálozás. Schrott József cs. és kir. főhadnagy a helyben állomá az 48. gyalogezredben, hosszú és súlyos szenvedés után e hó 5-én reggel elhunyt. Igen művelt és közkedvelteggő tagja volt a hadseregnek; gyogyíthatlan mellháj vite a sírba. Béke hamvain!

— Miklósy Gyula szinigazgató a következő előzetes színházi jelentést bocsátotta ki: Van szerencsém tudatni N.-Kanizsa város n. é. közönségével, miszerint jól szervezett 36 tagból álló dráma, népszínmű és operette társulattal és 8 tagból álló zenekarommal előadásaim sorozatát f. szeptember 12-én a „Szarvas” vendéglő nagy termében megkezdeni. Társulatom személyzete: Peterdyne Oroszi Georgette, Szépligeti Gilda, Borosné Anna operette és népszínmű énekesek. Szombatfalvi Anna, drámái, szende, társalgási szerepekre. Szirmai József naiv és társalgási szerepekre. Hollósyne Gaál Irén, anya szerepekre. K. Molnár Gizella komika. Móóriné Piroksa, Azary Ilon, Kovácsics Kornélia, Tantóssyne Mari, Szabó Boriska, Imrey Klementin kardalok-nők és segédszínésznők. Miklósy Gyula, igazgató, hős apa szerepekre. Mándoky Béla, hős szerelmes és jellem (rendező) Csatár Győző, operette bariton és népszínmű énekes. Szalmay Károly, bonviván és jellem szerepekre. Nagy Pista operette tenor. Móóry Sándor operette „buffo” (rendező). Sziklai Miklós, operette komikus Bányay János, kedélyes apa, (ügyelő.) Kelemen Imre operette segéd énekes Sio Ferencz szerelmes Lányi Ernő, karnagy 8 zenésszel. Szánthó Lajos, pedant komikus. Boross Endre, másod szerelmes. Vágó István, Szabó Lajos, Makray Dénes, Kovács Sándor, ifj. Miklósy Gyula, Miklósy Gábor segédszínészek és kardalok. Tantóssy Ferencz, ruhátárnok. Babarczy András, kellekes és szinlaposító. Előadandó színművek: Denise, Vasgyáros, Egy katona története. Egy asszony története, Fromont és Risler, Sabin nők elrablása, Nőemancipatio, Bukow a székelek hóbera, Fabricius leánya. — Egy magyar nábob — stb. Népszínművek: Árendás Zsidó, Buzavirág — Egy huszár kaplár — Csicsóné, Dobó Katalca — Mátyás Diák — A senki fia — saib. Operettek: Ripvan Winkle, Ördög a földön, Eleven ördög, Üdvöske, Nap és hold, Varázshedű, Szerelmi bajtalt, Kornevilli harangok, Bocaccio sat. — Előre is biztosíthatom a n. é. közönséget, hogy ezen színművek és operettek a lehető legjobb előadásban és díszes kiállításal kerülnek színre — de miután ilyen előrendű nagy társulat, csak akkor működhetik terv szerinti, a n. é. közönség meglegedésére — ha anyagi existenciája némileg biztosítva van, — egy előleges 16 előadásra tejedő bérletet nyitok, következő, lehető legolcsóbb árak, mellett: Tánlásszék 2 frt., körszék 10 frt., zártzék 8 frtjával. — Ezen bérlet összköltségével Szánthó Lajos urat társulatom tiszkatát bízom meg — ki is személyesen teendi tiszteletét. — A legnagyobb bizalommal jövök e műpártolásáról hírneves közönség körébe és mély alázattal kérem: részesítsenek azon pártfogásban, melyben már — huszonhárom éves szinigazgatásom alatt — hat ízben részesítettek — Kelt Nagy-Kanizsán szeptember 1-én 885 alázatos szolgájuk Miklósy Gyula szinigazgató.

— Dr. Szekeres József nagykanizsai orvost, a városi kórház főorvosát, a most folyó budapesti orvoskongresszus II. szakosztályának társjegyzőjévé választották meg.

— Sebesen hajtók ellen van büntetés a papiron, s az ulcasarkokok sebesen beforduló kocsisok ellen még keményebb büntetés van, szintén a papiron. De hogy valóságban nem igen félnék e büntetéstől a nagykanizsai kocsisok, erről a legsajnálatosabb módon vesz tudomást naponként a kanizsai publikum. Ulcasarkokon befordulva, megkapuk aljából kibajta szinte különös bravúrt akarnak kifejteti a mi Amotomedonjaink, nagy idejelmére a járó-kelőnek. Ajánljuk az állapotot a rendőrség különös figyelmébe.

— A Nagy-kanizsai kegyes-tanító rendi társulás személyében következő változások történtek: Berzay Elek házlonők Tatára tétélet nyugalomba; Pap János főgymn, igazgató szegedi házlonökké jött; Szeitz Alajos a jövő tanévben saját kivanatára a tanítástól fölmentetett; áthelyeztettek még: Szarnovszki Ede Lévára, Molnár Pál Budapestre, Erdélyi Károly Kecskemétre. A társulás lonők tisztire, miként lapunkban említve volt Janky Károly marmaroszigeti házlonők választott meg, kit a kegyesrend lonőke egyuttal a főgymnasium igazgatójává is kinevezett. Az úreszedésbe jött tanzszekekre Kesztihelyi Endre Veszprémből, Sarhegyi Lajos Léváról, Liss Sándor Budapestről, Kovácsik József Kolozsvárról neveztettek ki.

— Ujmas. Véher Vincze nagykanizsai szüléteü szent Ferecz-rendi áldozár újmiséjét aug 30-án tartotta Nagy Kanizsán nagy számu hívek előtt s osztotta áldását. Ez alkalommal Plander N. sz. Fr. r. áldozár lélekemelő beszédet tartott. Uelben számos rokon s jobarái nagy társaságot képeztet Lellinger Kelemen házlonők ur vendég-szerető asztalánál.

— A városi levéltár helyisége igen cselészerű és díszes átalkatást nyert. A nagy terem első föléje üveg ajtókkal látattott el és maszví szekrények helyezetttek el benne. A nagyterem akusztikája az által hihetőleg javult.

— Lopás. E héten a Hoch Filöp németulczai kovácsmesternél alkalmazásban levő Antal Ferencz iparossegéd ládájából két darab aranygyűrűt, összesen 20 frt értékűt, ellopják. A rendőrség erejénél nyomozza az eddig ismeretlen toltót.

Terno! Quinterno! Terno!
Prágai 71, 4, 66, 5, 25 húzás

Öt nevezetes, aranyozott szám! Ez valóban a legnagyobb ritkasága lottójátékban! Menyire nehéz két vagy három számot — amit mondani szokás — eltalálni! Az emez számítást a lehető legegyszerűbb esetek tekintetével, tanácsot keres az álmunkönyvben és az eredmény végre is csak az marad, hogy mindez csak hű törekvés, hiábavaló fáradozás, ha Fortuna, a szerencse Istennője nem kedves.

As utolsó Prágai húzás alkalmával, mely augusztus hó 19-én történt, a lottójátéknagyjelenlétű aranykerékben díszlett 5 szám sorban — és az általam megott számok! Mily meglepetés az oly emberekre nézve, ki tudja hogy csak azon szám melyeket ő megott! Tudom, a le-nagyobb csodalkozással a legfőbb elismeréssel f gja tudomásul venni a sorok tisztelt olvasói mindggyike azon kö elmdyrt hogy én mint a Quinterno szerencsés nyereje csak 54 számot sem álmodtam, sem találtam vagy számítottam össze, sem a szerencse-dobozból nem vettem ki, hanem a Budapestben, Kerepeit-ut 74. szám 1. emelet 7 ajtó alatt lakó, általánosan becsült és köztiszteletben álló Mihálik János számféjtő urtól kaptam!

E kitűnő számféjtés által a mindenkinek lehetővé tetették, ha nem is Quin ornot mert Mihálik ur csak külön megkeresésben folytán velem öt számot de Terno-t a leggyászabb és legolcsóbb uton elérhetni, mert is mindenkinek csak az tanácsolhatom ha biztos nyeresémet óhajt előzni forduljon Mihálik úrhoz, aki kivétel nélkül mindenkinek készséggel nyújtja segítségét. — Mihálik ur a világ ismert számféjtői közül a legkiválóbb, mert kiváló még senkinek sem sikerült oly számokat fejtegetni előre melyek a kis lottóban okvetlenül kihuzatnak és hogy menyire biztosan és tökéletesen számít Mihálik ur, azt legjobban bizonyítja az általam nyert „Quinterno”, mely valóban csodás számított épsőség e mutat.

Vajha sokan boldogítottának e nemesszívű ember jótétét által kit az Isten nemzetünk öröme és áldása még sok boldog évkeig árhosszen!

Legmelyebb tisztelettel és legforróbb hálám kifejezésével maradtam:
Bárdi, iskolaipalot
Harszer József
a Bárdi népiszkola tanítója

Mihálik János urhoz Budapest, Kerepeit-ut 74. sz. 1. em. 7. ajtó intezett levelekben kéréik válasz végett 3 drb. 5 kros bolyegyet csatolva.
437 1-1

! Terno! Terno! Terno!

Tekintetes Tóth Anna urnőhöz

„Fortuna” lottó-szerencseszámok kiadója-hoz Budapest, Vámházkörut 2. sz. Intézett

1. évi július hó 15-én és augusztus hó 30-án kelt eredeti leveleknek hű másolata.

Július 13-én.

Tiszteelt Asszonyom!

Felbátorítva a számtalan ön által gondaggal lett boldog embertársaim hála nyilatkozatai által egyrészt — másrészt pedig evégből, — hogy saját, mint öt szegény apanéltű gyermekeim szomorú helyzetét enyhítsen, fordulok önzelen önökhöz azon alvázatos megkereséssel, miszerint sziveskednék nekem oly kitűnően összeállított szerencseszámokat közölni, melyek segítségével én is a sok ön által boldogított szerencsés gyermekekhez számíttatnám magam.

Vegeze tekintetbe tisztelt asszonyom sanyaru helyzetemet segítsen mielebb egy elhagyott családon, szerencsételenen meg egy szegény ökögy és öt árva gyermekeit boldor tanácsával és megígérem, hogy hálaadatil nem leszek. — Remélve hogy kérelmemet tekintetbe veendő, válaszára mellékelek 3 drb. 5 kross levélbolyegyet és maradok becses levelét elvárva

tisztelettel
ösv. Hübnér Jozsef,

Augusztus 30-án.

Mélyen tisztelt Tóth Anna urnő!

Örömteljes szívvel östésitem, hogy az öntőkösölt 37, 53, 80 számokra a tegnapi Budapesti húzásban 30 kr. secco betéttel 2400 forint nyertem. Ön hozott pénzt, szerencsét és örömet a házába, — ön tett engem a legboldogabb névé, miért is ma: am és gyermekeim nevében legforróbb köszönetet mondok. — E szerencseszámok küldésével oly tettet vitt végrez melyet más nő a világban nem képes végrez vinni. — Ön egy hű anyaként vitt engem és gyermekeimet szives pártfogásába és megmentett minket az inség és nyomor keserves helyzetéből.

Hogyan k szőnjem meg e nemesszívű cselekvését? Egyelőre csak tiszta szívvel eredő szavakkal nyilváníthatom hálámat a legyen meggyőződve, hogy az egykor szegény ökögy, aki most az ön szives tanácsa e kitűnő pártalan tudománya segítségével örömteljes jöletnek örveud halálig halas emlékezetben fogja tartani jöletvejét, a nemesszívű hölgyet, tekintetes Tóth Anna urnőt.

Kiváló tisztelettel

Hübnér Jozsefa orvos ökögye.

Kisberg, Érseku-csa az érseki palota átellenében.

Tóth Anna urnő lak. Budapest Vámház-körut 2. szám. Az ide csatolandó levelekhez kéréik 3 drb 5 kross bolyegyet mellékelni válaszára.

463 1-1

Sarkány bizományi és butor-csarnoka Budapest, Gízellatér 3. sz. I. em a Deák Ferenc-utca sarkán.

Ajánlja az országos kiállítás-t. látogatóinak a legelőkelőbb hazai asztalos-mesérek által készített óriási választékban eladásra kiállított igen finom szalon-, ebédlő-, háló és uri szoba berendezéseket mindentemű kivitelben; **körülbelül 150 szobára való egyszerű legszilárdabb asztalos és kárpitos butorok,** kelenyekre kiválóan alkalmas, valamint vasbutorok, nyári lakberendezésekre az egyszerű butor-keszlet teljes felosztása miatt, míg e készlet tart, az elkészítési áron alul eladának.

Dús választék igen elegáns, valamint egy-egy 10-2 szalon-garnitúrákban legizlésebben a legújabb minta szerint elkészítve, atlasz, bár-öpy, selyem, brocat, pü-che, crep és juttaszövetekből.

rendkívül olcsó árak mellett.

418 4-4

Bemenet a Gízellatéri oldalról a 3. sz. kapunál I. em. Megrendelések a legnagyobb lelkiismeretességgel eszközöltetnek. Mintarajzok és árjegyzékek bérmentve küldetnek.

5844/t. 85

Arlejtési hirdetmény.

Nagy-Kanizsa város képviselő testületének megbizásából a laktanya építő bizottság közhírré teszi, hogy a Nagy Kanizsán két honvéd zászlóalj számára építendő 91432 ft 90 kr. költség előirányzattal felvett laktanya megépítésére 1885 évi szeptember hó 5-ik napjára a város-ház tanács-termeben tartandó szóbeli és zárt ajánlati árlejtést hirdet.

Az árlejtésen résztvevők tartoznak az előirányzott összeg 5% kát kész pénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy a zárt ajánlatához mellékelni.

A zárt ajánlatok 1885 évi szeptember hó 5-én 9 óráig vagyis az árlejtés kezdetéig beadandók, mert a később érkezők figyelembe vételű nem fognak.

Az építési tervek költségvetés és feltételek a városi tanácsnál a hivatalos órák alatt bármikor betekinthezők.

Kelt Nagy-Kanizsán 1885. évi augusztus hó 21.

428 2-2

A laktanya bizottság

Arjegyzéki kivonat.
Filiczki Miksa

BUDAPEST,
VI. kerület Andrássy-ut 47-dik sz. em.
(az Andrássy-ut előbbi nevének ut.)
uri-ruha és fehérneműekről.

- Elegáns tavaszi és nyári öltönyök gyapju-szővetekből ft 0 12 15 20 30.
- Felöltők ft 8 10 15 20 30.
- Sacco kabátok ft 5, 6, 8, 12 15.
- Nadrágok ft 2 25 3 50 4 5 5, 10, 12.
- Mellények ft 2, 3 5, 8.
- Luster sacco kabátok ft 6, 8, 10.
- Moss-öltönyök csorna-szővetből ft 6, 8, 10, 12.
- Fü-öltönyök gyapju-szővetekből ft 4 6, 10.
- Ugyanaz csorna-szővetekből ft 1-0 2 3.
- Nék munkás-öltönyök ft 2 25 2 50, 3.
- Legújabb uri nemez-kalapok ft 1, 1.20 1.50 2, 3 4.
- Uri-ingek a legjobb chifon oxford, creton és saphierből dbja ft 1, 1.20, 1.50, 2 legfinomabb 3.
- Uri alsó-nadrágok vászon- és pamutkelekből ft —.60, —.70, —.80, 1, 1.20, 1.50, 2.
- Női-ingek I-ma chifon és valódi vászonból schweitali szabás hímzéssel és csipkével ft —.60, —.70 —.80 1, 1.50 2.
- Női-nadrágok ft —.70, —.80, 1, 1.0, 2.
- Női hálókötények szoman kiállítva ft —.80 1, 1.20, 1.50, 2 3, 4, 5.
- Mellfűzők fehér vagy szines dbja ft —.80, 1, 1.20 1.50 1.80 2, 3, egész 6 ftig.

Legnagyobb raktár mindennemű uri-lábtűk, nyak-kendők gallerek kezelek sap és emények, ugyanint mindennemű női alsó-caknyak fodrász köpenyek hat ranyk valódi francia cretonna és satinok, levarrott paplanok torok percaiból, cachemier, vagy gyapjusatiból minden szabás, agya valók, a legolcsóbb árak mellett Rendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Kime-ritő árjegyzékek kívánatra ingyen és bementve.
374 8-10

Az első osztrau

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári társaság

BÉCSBEN, IV. Heumühlgasse 13. alap. 1817.

Markert M. vezetésé alatt

Ajánlja nagy áruraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárólag kapcsokkal, ugyszintén puha hajó talaj-jok s tölgyfából amerikai fies- és parquettalajok.

A gyár szárazla-anyagjának vagy raktára által, minszintén kész áruinak vagy készlete következtében aua helyzet-ben van, hogy minden szükség-etet lentvezetik arukból a legrövidebb idő alatt teljesíthet.

A gyár valalkozik portalék előállít-aru, kaszárnyak, kórházak, iskolák, irodák sat. sat beren-dezésére is, nemkülönb mindenféle, gepekkel előállítható művek elkészítésére, adott rajzok es mintak után kivéve a házi butorokat.

Üzlet megnyitás.

Ezennel van szerencsém a n érdemű helybeli és vidéki közönség be-cses tudomá-ára hozni, hogy **Nagy Kanizsán a déltalati lakarekpenztár épület-ben az udvarban jobbra törvényszékileg bejegyzett cégem alatt**

Fialovits Lajos
KÁRPITOS és DISZÍTÓ

a mai korunk megfelelő dű-án berendezett, fők butor üzletet nyitottam.

Egyesreanind há-or vagyok njanlani, hogy raktáramban mindennemű sajárgyártmányu asztalos, esztergályos és kárpitos munkák francia divatlapok minta szerint készletben találhatók és nálam megrendel-hetők, mindezen szaktnába vágó megrendeléseket, felelőség mellett, a legjutá-nyosabb áron elvállalok, ugy szintén avult butorokat át alakítok, ugy helyben, mint vidéken, raktáron találhatók fenytelen tölgyfa, háló- és ebédlőszoba berendezések, ó-né-net alkokban, (Alteutsch renaisanz). Továbbá min-denféle álló, lüggő és Konzol tükrok, tüggöny tartók (Karnischen) minden alakban. Dű- raktár kész garnitúrákból, ugy mint Jutte, crepp, buróth nyomat, és sima bársonyból mindeu szinben. Utomanok és kisebb nagyobb divánok, kanapák a legújabb fajtaú amerikai bőrből. Elvállalok meggyászonyi berende-cseket a legjutányosabb árak és felelőség mellett.

Nagy raktára hajlított nádaszatu butorok es minden fajtaú vas butoroknak

Midőn ezen nagy raktáram egyes kiválóbb czikkeit a nagyérdemű hely-beli és vidéki közönségnek felsorolom, teljes tisztelettel kérem szives pártfogá-sukat. Ezzel mararadok kiváló

tiszte ettel:
Fialovits Lajos
kárpitos és butor-kereskedő.

Arverési hirdetmény.

Sőjtör község közbirtokossága részéről közhírré tétetik, miszerint a sőjtöri közbirtokosság tulajdonát képező felső vendéglő helyiség regale joggal es 9 hold szántóföld s réttel **f. évi szeptember hó 27-én reggeli 9 órakor Sőjtörön a helyszínen 1886 évi april 24 től három egymást követő évre árverés utján — kizárólag keresztény hitfelekezettűnek fog bérbe adatni.**

Az árverési feltételek Sőjtörön a közbirtokossági gondnoknál bármikor megtekinthetők.

Az árverezni szándékozók a kikiáltási ár 20% át letenni tartoznak

A kikiáltási ár 600 ft

Kelt Sőjtörön, 18 5. augusztus hó 26-án.

MARTON GYÖRGY,
közbirtokossági gondnok.

430 2-4

The Gresham Life Assurance Society, London.

Tisztelettel értesítjük a t. ez érdekelt közönséget, hogy **nagy-kanizsai vezérügynökségünk** irodai vezetésével mai napon **Plek Salamon** urat bizuk meg illetve a megfelelő teendőket mai napon reá átruházatus.

Kelt Budapeston, 1885. szeptember elsején.

The Gresham Life Assurance Society
Magyarországi fiókj.

435 1-3

„Nagy-Kanizsa”-i Hírlap-vezetője.
 Ez a lap az ország minden részéről érkező hírek közlése mellett a hazai és külföldi eseményekről is tájékoztat. A lap célja az ország közvéleményének felvilágosítása és a hazai ügyek előmozdítása.

Előfizetési árak:
 Egy évre 5 frt — kr.
 Fél évre 3 frt — 50.
 Negyedévre 1 frt — 25.

Hirdetési árak:
 Arzavál és egyéb hivatalos hirdetések 30 kr. Helyi hirdetések 100 szög 1 frt. Ásatul hirdetés 250 szög 1 kr.

Nyitási díj 10 kr.

ZALA

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zala megyei ügyvédegylet, a Nagy-Kanizsa- és Dézsalai takarékpénztárak, Bankegylet, az Alsó-muraközi takarékpénztár részvényfarsaság és önszervező szövetség hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenként egyszer: Vasárnap.

Különvétel.

Az olyan nagyobb szabású mozgalom, mint milyen például a magyarországi vidéki szejtőnek nemrég felolvt kongresszusa volt, nem arra való, hogy hatása csak ephemer legyen, hogy maguk a mozgalom által érdekelték is csak épen addig álljanak hatása alatt, amíg a mozgalom tart. Ebben a speciális esetben pedig előre tisztában voltunk a felől, hogy — abban az esetben, ha elég jókora lesz az érdek ödés és a részvét arra nézve, hogy hatás egyáltalán remélhető legyen — ez a hatás épen nem lesz rögtön. A kongresszus határozatait már eleve nem tekintettük egyebeknek utmutatóknál arra nézve, hogy mi legyen az utaló a teendő.

És a határozatok valóban csak nem valamennyien ebben az értelemben szólnak úgy az elvi, valamint a praktikus teendőkre nézve. A kereszttelvitelt a kongresszus egyelőre a végrehajtó bizottságra bízta; maga arra szorított, hogy a végrehajtó bizottság csak a kérés irányát és tárgyát adja.

Lapunk legutóbbi megjelent számában közöltük a kongresszus határozatait. Keresve sem találhattunk volna ezekben ékezetben szövegeket és hatalmasabb eszafalót a különféle okokból itt ott felmerült kizárólag és az eredményről előre lemondó hangokra nézve.

Csupa valóban hasznos és üdvös dolgot tartalmaznak ezek a határozatok. Egynek a kivételével egyet ígértünk valamennyivel.

Ez az egy pont pedig az, mely a végrehajtó bizottságot oda utasítja, hogy a vidéki hírlapírók megalakuló egyesületének elszabályait úgy dolgozza ki, hogy az egyesület a szabad egyesülés elvére legyen fektetve. Ez az egy pont az, mely — szerény

nézetünk szerint — amennyire fontos az alakítandó egyesület egész lényegére nézve, ugyanarra képes lemond megakasztani, hátráltatni az egyesület üdvös és eszelhöz vezető működését, ha ugyan a végrehajtó bizottság egészen kategorikus értelemben tulajdonítandó ennek az utasításnak és nem tekint ezt csak ideiglenesnek, csak egy a körülmények által létesített átmeneti időszak kal való számolásnak.

Ez az átmeneti időszak pedig addig tart, míg a kormány érdemleges revíziókat veti alá a szejtőtörvényt és a revízió által megfelelő és minden irányban kielégítő módot nyújt arra nézve, hogy a kényszeresegyetlés vagy kimondassék, vagy pedig esetleges még jobb intézkedés által feleslegessé téteessék.

Ebbeli nézetünket, illetőleg az utasítás e pontjával szemben a foglalt álláspontunkat, röviden a következőkkel sparkodunk indokolni:

A vidéki hírlapírók egyesülete milyen célból akar megalakulni? A legfőbb célja a kétségkívül a vidéki hírlapíródalom szellemi színvonalának emelése.

A felől tisztában vagyunk valamennyien, hogy mizeriánkon csak ez az egy segíthet gyökeresen. A szellemi és erkölcsi színvonal emelése. Ez épen ez is, amit a kongresszussal szemben peszimizisztikus álláspontot elfoglalók kihivhatatlannak állítanak.

Pedig nem az. Amde a kivételre nézve részünkről a kongresszus előtt is csak egyetlen módot ismertünk és csak ezt az egy módot ismerjük jelenleg is. Ez az egy mód pedig épen az egyesülés: kényszer, olyan alakban, mint ezt az előkészítő bizottságnak a kongresszuson felváltott memorandum javasolja.

A „kényszer” kifejezés itt különben — fogalomzavar kiküszöbölése végett említhetjük ezt — a legeslegeny-

hebb módon értendő, sőt talán nem is illik ide ez a kifejezés. Mert kényszer az, amit nem valami külső, talán ellentétes érdekekkel bíró azért velünk ellenséges hatalom oktrovál reánk, hanem mi magunk szabunk a saját szabadságunknak korlátot, na-hogy értéktelenné, sőt épen magunkra nézve veszélyessé tegyék ezt a szabadságot azok, akik épen nem ismer nek benne korlátot.

Ha magunk alkotunk, a magunk köréből választunk, egy tekintélyvel bíró és megbízalommal felruházott forumot, melynek hivatása a felett ügyelni nehogy érelen, hivatlan, vagy épen rosszakartu elemek betolakodva a vidéki hírlapírók karába diszkreditálják az egész összességet. Ha ezzel a forummal az ellen akarunk óvó és elhárító közeget, nehogy gombamódra szaporodjanak a selejtes, vagy épen oszmány termékek a vidéki hírlapíródalomban. Ezek a vilány termékek áll-lyesztik alá a közönség szemében a vidéki hírlapíródalom nívauját, ilyen termékeket pedig csak az ide nem való a kártevő ony elemek hoznak létre. Ezekről megszabadulni tehát a feladat, ezt a feladatot pedig csak az egyesül-lethez való tartozás, mint a hivatás-szerű hírlapírás feltétele, oldja meg. Ez és semmi egyéb.

Igy vélekedünk annak előtte és ez a véleményünk most is. Akik ezt a véleményt ellenzik, azokról is felté-telezük, hogy a színvonal emelésének szakszerűségére nézve egyetértenek velünk, csak a végrehajtás eme módja nincsen inyókra. Am ha nincs, ajánlja-nak más; — ha jobb a miénkél, örömmel akceptáljuk.

Tudjuk, hogy az egyesület ily módon csak akkor lesz megalakítható, ha a törvényhozás segédkezet nyújt. De egyesült erővel és komoly buzgalommal ennek elérése sem utópia.

Addig is lassák be azok, akik „liberális” szempontból ellene vannak e nézetnek, hogy épen a liberalizmus érdeke, hogy ez az égető kérdés megold-ék. És — mint mondtuk — mi nem ismerjük a megoldásnak más módját.

POLITIKA.

A romániai irredenta és a román kormány.

A C. de P. a legkompetensebb forrásból nyert autentikus tudósításokat a Románia Irredenta. Izzólókuk Bukarestben működő törzskara felől.

Ezen törzskar egy csapat egyénből áll, kik az igazságtól biztalanul folytatják és kikről nem lehet tudni, vajon inkább politikai „Brillard” vagy pedig iparlovagok-e, kik egy rendszeresített politikai brigantaggio jövedelméből nyerik az eszközöket katalinai ekszisztenciájuk folytatására. — Ezen pamfletisták programjának 2 variációja van. Első variáció a mesterségszerű összeesküvés a román királyság alkotmányos és uralkodója ellen.

Romániában az olvasó közönség egy része, mely demagogiai igazságokra — kevés szenszacionalis mellékkel — addig hallgat, a meddig csak nagy szavak, nem pedig tettek sorognak kérdésben, — időnkint tul van terhelve ezen kérdéses pamfletek élvezetével, melyek époló buták, mint czinkusok. Ha — azután az illető eszebelek az igazságot Romániában megújás, akkor ugyanezen politikai gyújtogatók a második variációban kezdenek dolgozni, t. i. ugyanazon felség-sértést és hazafurást, csak hogy más formában predikálják a magyar állam területén. Egyébként a román irredentizmus illetőleg azon igazsággal vigasztalhatjuk magunkat, melyet Thiers mondott és mely a tapasztalat által mindig és újra megerősített nyer: „Quand les idées malaines, qui ont préoccupé les esprits, — touchent à leur fin, elles restent encore dans quelques têtes et s’y changent en manie et imbecillité.” — Ha egzisztenciát ideák, melyek a közvéleményt foglalkoztatják, — létezésük végét élik, mégis megmaradnak néhány fejben, hol mániává és butasággá válnak!

Tárcza.

Prolog

1885. szept. 13-án Miklós Gyula szatárvallásnak meggyitő előadás alkalmával előszavaltá Szombathelyi Anna k. a.

Kis bölcsője körül nem ragyogott pompa,
 Diszes palotában nem született ő;
 Fogantatásánál késő volt anyja gondja;
 Gyermekére hol lesz vészölő óvó tető?
 Szegényke magzatja! lesze-e ki szerese,
 Huhágza, ha lázik; ha éhe-, etesse.

Nem palota volt a gyermek szülőháza
 Nem is kicsi gunyhó, emberépitette;
 Olyan tetőjéről szállt le a világra,
 Égi karok szegtek himnusz körbölté.
 — Sirva locsátá el — tudta, hogy ez
 keves —
 Édes szülőanyja, a szép Leikesedés.

Nem ment rosszként nem isteneknek bona
 — Magas Olympuszig lehatol a gonosz —
 S szót a távozhoz trigség dámona:
 — Hely messze utra nem elég a koboz;
 — Ine itt az inség; ez is legyen társad;
 Jó vesztő, ne téli, vagy tán szülőd
 mást ad?

Könnyes szemmel nézett Leikesedés lánya,
 Am az isteneknek nagyon sok a gondja,
 Nem könyörtül szemki. Az édes anyára
 Tapadt tekintete s ajka íyelt monda:
 — Arván induljak hát, csüggetvegen, félén
 S csak a mezdő inség, ez legyen kísérőm? .

Féjdalom sorvasztá a szülői keblét;
 Mi edon lányának, ő ki maga szegény?
 Neki az jutott csak, néi a gazdag elvett,

Ő is úgy tengődik irgalom kényeren.
 Égnek sorsából óvé legkeményebb:
 A szép Leikesedés, ő a legszegényebb.

Nem, nem adhat semmit! . . . Majd meg-
 reped szíve.
 Ekkép küldöi lányát a rideg világra.
 Földi gazdagságnak Olympion nincs hire —
 S szemé odaévedt szerény babérágra.
 — Mást én nem adhatok, im ez legyen a bér,
 Ha le-ujt az inség, emelje a babér!

Ekkép indult utnak le magas Olympról
 Leikesedés lánya, az árva Thalia:
 — Inség, koboz, babér — sorsa neki így szól!
 A földet ezekkel kell im bejárnia.
 Nem adott neki enyhet adó hajlék —
 Semmi, — csak e három: babér, koboz inség.

Igy járja a földet, megpihenés nélkül.
 Társai nem hagyják: búsan zeng a koboz;
 Ha valahol megzall, mögje inség ői
 S hajlja egyszer továb; a babér hervadoz.
 Győren öntözget részvétnék harmatja, —
 Az anyai vigaszt ő is győren adja.

Van a földön ország, tejjel mézzel folyó,
 Adás tusakon át búzakén állt czimere;
 Harmas halmon kereset; nagy hatalmas folyó;
 Eg áldása rajta, nem fog rajt! ellene.
 Holyó Thaliának erre vési utja,
 Városról városra, faluból faluba.

Szép ez ország, oly szép . . . kincse a
 világnak;
 Honnak szerelmétől lángoló költője
 Jelen kalapjára tette bokrétnak,
 Zöld levelet hozzá reugot des usztja.
 Kétő legfőbb kincse: szabadság, az élve,
 S e világon legszebb: magyaroknak nyelve.

Am kincsin az ország, ellensége sok van,
 Megirigylék tőle mindkét drága kincset;
 Szabadságot hálják föl nagy sorban,

Amig szétörték a rabsg bus bilincset.
 És hogy hálit édes, szép nyelven zenghet,
 Segíték Thalia vándorló gyermekét.

Koboz, inség, babér mellett zászoló lófog.
 Leikes kezeiben; magyarság zászlaja.
 Amiert a honfi keble hével dobog:
 Örök ők ezt hiven, nehogy essék baja.
 Hiába villog rá ellenség bóz kardja,
 Holtig hű a kéz, mely ezt a zászlót tar ja.

Mind, ki igaz honfi, segítse e kezét;
 Hogyha lankad, legyen buzó támasztója,
 Nyelvében él a nép, nyelvében a nemzet;
 Lengjen diadallal nyelvének zászlója!
 S a hű zászlótartó akkor fényes kort ér:
 Elpusztul az inség s virágzik a babér.

Farkas Imre.

Az érzelmek kereskedője.

New-Yorkban a Castle-Garden győ-
 nyörű sétányán találkozom egy ismerős
 földimmel, ki neje és napával járt-kelt a
 városban már hónapok óta munka után,
 de biz azt nem kapott sehol. Feletébb el
 volt keseredve. Nem győztem vigasztalással.
 Már épen el akartam tőle válni, midőn egy
 idegen orri ember állt elénk.

— Nemde önök bevándorították? kérdé
 — Igen uram, azok vagyunk.
 — Ohajtanak talán pár órai alkalma-
 zást nyerni?
 — Miert ne?
 — Fejenként kapnak 10 dollárt. Van-e
 jó gyomruk?
 — Akar a struc-madárnak.
 — Vállalkoznak egy vacsorára?
 — Későre le vállalkozunk.
 — Vacsora alatt nem kívánom, hogy
 sokat társalgjanak. Evésel illethetik el
 idejüket. A jó élvagy az egység jele és én

örülni fogok, ha vendégeim önöket a legjobb
 egészében levönek találandjak. Vacsora
 után azonban ki kell magukat tüntetniük.
 Szórakoztatni fogják a társaságot. Tud a
 kisasszony zenéni? kérdé ismerősöm nejét
 — Tudok, de a kisasszony czim már
 nem ill-t meg, min tán férjénél vagyok.
 — Mialatt nálam lesz, mint kisasszony
 fog szerepelni. Mely hangszeren játszik?
 — Zongorázom.
 — Az épp a legjobb. Még vacsora
 előtt játszani fog vendégeimnek a társalgó-
 ban, nehogy elunjak magukat.
 — Mit játszasz?
 — A mi éppen eszébe jut. Csak mi-
 nél ismeretlenebbet és idegenzerűbbet. Hát
 önök mit tudnak?
 — Szavain tudok. Meglehető jó hang-
 gom van hozzá, felele ismerősöm.
 — Az sem rossz.
 — De csakis magyar nyelven.
 — Annál jobb! Szavajon én magyarul,
 taglétecskel s azután táncoljon pár tor-
 dulót, hogy annál nagyobb hatást idézzem
 elő. És ön?
 — Én majd bővész-mutatványokkal
 állók elő.
 — S a miss? kérdé az anyósiól.
 — Engem tenéki kihagyja a játékból.
 Én nem érek semmibe.
 — Hát ha mégis?
 — Valami keveset a kártyavetéshez.
 — Nagyszerű! Azt még úgy se mu-
 tatta be nálam senki. Jegyzd meg nézi
 a kártyákat és elmondja a játékokat magyar
 nyelven. Én pedig adni fogom a tudást, ki
 magyarul is ért és átfordítom jóslatát angol
 nyelvre. Tehát uraim és hölgyeim, min tan
 mindent megleszélünk, a vizionitáság isten
 önökkel! Estélyem hétkor kezdődik.
 — De hol?
 — Igaz bis az! Majd el is feledöm. Én
 Mister Pock kereskedő vagyok. Az érzelmek

A magyar kormány semmit sem fog elmulasztani, hogy a politikai család ezen szektája ellenében minden lehető törvényes eszközt felhasználjon és semmi kétség sem forog fenn az iránt, hogy a román királyi kormány a közös külügyminisztérium direkt hivatalos felszólítása nélkül is e tekintetben mindazon kötelességeket eleget fog tenni, melyeket a népjog határozmányai értelmében minden civilizált állam teljesíteni köteles. A »Correspondance de Pesth« a romániai irredenta kiáltványáról ezeket írja: A magyar állam minden polgárait fajtavalas- és nemzetiség-különbőség nélkül tökéletes jogegyenlőséget nyújt és különösen a román nemzetiségi magyar polgárok irányában oly messzemenő tolerancia-türelem és jószággal járt el, amikép az Európa külön államaitban teljesen ismeretlen, hol épen úgy mint itt, nem engedik meg, hogy egy része az állampolgároknak, kik az alkotmány jótéteményeit minden korlátozás nélkül élvezik, nem csak az állam elleni forradalmat magának predikáltassa, hanem még az alkotmányos uralkodó személye ellen is. Az erdélyi román irredenták e csoportjának a fent említett kiáltványban éppoly szemérmelen, mint hallatlan modorban hirdették a polgárháború és a leggyalázkodóbb forradalom szükségét, mely csak a kommunardok házaszülő lázadásával hasonlítható össze és mely utóbbi a közársasági Franciaország által az egész ország teljes és egyhangú beleegyezésével nyomtatott el. — Az irredentisták ezen manifestuma a köszönet a magyar alkotmányos kormányzat enyhétségéért, mely kormányzat éppoly politikai szabadságot nyújt, mint a mennyi Franciaországban és Észak-Amerika Egyesült Államaiban fellelhető.

A román irredentisták házaszülő klike és a kommune gyújtogatói közt csak egy különbség van és ez az, hogy az előbbieket agitációja éppoly nevelés mint megvetendő és otromba.

A magyar államnak elég alkotmányos eszköze van arra, hogy megakadályozza, miszerint az elámitott tömeg tudatlanságának élő politika parazita ostoba szavatai veszélyes alakot ne öltsenek, melyek a közrendet és békét Erdélyországban megzavarhatnák.

A román irredenta ezen kiáltványának tényét főképp azért kell regisztrálni, hogy egyáltalán konstataálni lehessen, miszerint a királyi magyar kormány megragadta mindazon rendszabályokat, melyek csirákban elfojtják ama kísérleteket, hogy lelkismeretlen igazgató a lakosságot bűnös cselekményre csábítsák.

Azonkívül azért szükséges ezen dologról beszélni, mert a romániai irredenta hadi pénztárából fizetett szoldosok, ugyanazon szajhások, kik a francia-román vámviszály alkalmából a francia kormányt szennylexikonjuk kimeríthetetlen szókincséből, megvetésük kifejezésével tisztelik meg, — más publicisták rejtekutakon éppoly hazug mint eszelen leírásokat csempésznek be, román nemzetiségű magyar állampolgárainkról a külföld egyes lapjaiba.

és vonzalmak kereskedője. Ismer az egész város. Lakom Pitt-street. 186.

Este 6 órákor már nála voltunk. A legnagyobb udvariassággal fogadott s megdicsérette pontosságunkat.

— Uram! szólj hozzánk. Nézzék! Itt van két vastag óralánc, este mindenki valódi aranynak nézi, ezekkel a férfiak diszítik fel a mellényeiket, a kabátjaikra pedig adok két-két európai érdemrendet. Azokhoz manapság már könnyen lehet jutni. A nők karpereczeit, gyűrűket, gyémántfejű nagy hajlót és smaragd nyakéket tesznek fel. Azután még egyre akarom önöket figyelmeltetni.

— Halljuk!

— A férfiak tartoznak vacsora alatt jobboldali szomszédnők kezét megkérni. A nők pedig nyugodtan végig hallgatják szomszédjaiknak szerelmi ömlengéseit.

— Igen ám, de már egyikünk sem szabad.

— Mit tesz az? Azt önkörül nem fogja tudni senki. En pedig nem áruolom el. Nálam tett ígéretekét úgy sem tartoznak beváltani. Nálam a házasságok egészen üzletszerűleg kötnek. Hetenként kétszer adok estélyt, melyen a nősnél, vagy férjhez menni vágyók megismerhetik jövődöbelőket. Ez estélyeimről elmaradhatatlan ajakok az Európából bevándorolt vagyonosabb osztály egyénéi, minthogy az ugynevezett zöldekre a bensülött yankee faj örömet vadászik. Nem rendelkezvén azonban ezuttal ilyenekkel bátor voltam a hiányt önökkel pótolni.

Bizony nagyon zölden nézhetünk ki, hogy mister Pocknak rajtunk akadt meg a szeme.

Csakhamar kezdtek gyülekezni a vendégek: a házasság rózsaláncának sovár vásárlói, nagybörzsa és élemedet korból. Fialat nő nem lehetett közöttük látni. Nekem kiváló szerencsélenségem volt az asztalnál, éppen a legidősbő nő oldala mellé jutni. A házassága midőn leültetett, sugva jegyzé meg: — Önnek kedveztem, mert a leggazdagabb nő mellé juttattam

— Nekem ugyan mindég! Ugy sem vehetem hasznát a gazdagságának.

Magyarország és a monarchia külföldi politikája Oroszországgal szemben.

A »Correspondance de Pesth« a krensiéri találkozás alkalmával több külföldi lap által elfogadott nézetek megczófolása illetőleg helyreigazítás szempontjából azt írta, hogy ezen találkozás mit sem változtatott az osztrák-magyar-német szövetségnek Oroszország, vagy bármely más nagyhatalomhoz való viszonyaiban.

Az Osztrák-magyar-német szövetség által összekötött két birodalom uralkodói és kormányai, kiknek befolyása, ott hol az európai béke fenntartása és védelme szóba került, mindenütt és mindig mint egy diplomatikusan egyes teljes vedereje jut érvényre, — Kremsierben utólag meggyőződést szerezhetek a czár békés szándékai felől, ki most is éppoly, mint a Skiernevicei találkozásnál kijelentette, hogy az osztrák-magyar-német szövetségnek a béke megazárdítása utáni törekvéseit saját politikájának békés irányzatával is támogatni szándékozik.

Ha egyes külföldi lapok egy hármasszövetségről beszélnek, ez ép oly helytelen, mint minden alapot nélkülöző azok nézete, kik készakaratosan és találkozásnak Angolországra káros hatású jelentőséget tulajdonítanak. Sőt ellenkezőleg, ezuttal arról biztosabbak lehetünk mint előbb, hogy az orosz-angol viszály az aligán határkérdést illetőleg nemcsakára Lékés uton mind két fél teljes kielégítésére kiegyenlíthetik.

Ami Magyarország álláspontját valamint Oroszországgal külpolitikára való befolyását illeti, a mérvadó körök fellegása ma ugyanaz, mint a Skiernevicei találkozás után. A magyar miniszterelnök Tisza Kálmán 1884. évi október 16-án az Irányi Dániel fele interpellációra leteleve, e tekintetben oly határozott felelőadásokat adott, hogy a magyar kormány befolyásának jellegét és felfogását illetőleg kétegy nem létezhetik.

A nagykanizsai kisednevelő egyesület Unnepélye.

„Engedjétek hozzám jönni a kisededeket, mert övék a mennyek országa”. Az üdvözlő szavai ezek, a megváltóéi, ki ekkép adott kifejezést annak a végtelen szeretetnek, mely azok iránt honolt benne, kik legjobban vannak utalva a szeretetre, mert legtehetőlebbek. S akik szeretik, akik gyámolítják a kisededeket, azok is nagy részt biztosítanak maguknak a mennyek országából.

Pedig nem volt igazam, mert akarva, nem akarva, mégis hasznomra vált a szomszédaság.

Mielőtt megkértem a kezét, néhány pohár brandyt ittam meg szíverősítőül. A szesz ital göze fejembe szállt, nyelvem akadonni kezdett, úgy, hogy midőn szomszédnőm kérdéseket intézett hozzám, alig bírtam azokra válaszolni. Gondolom magamban: ha beszélni nem tudok, tetekben mutatom ki iránta vonzalmamat, azt tudniillik, a nyelvet Pock rendelt meg nálam és kezdtem a nő czipője fejét talpammal veregetni. Nagy meglepődéssel tapasztaltam, hogy a rokonszenvezés e ritkán megengedhető gyakorlatát nyugodtan tűri. Egyszer azonban megcsuszik a szék és én úgy rátalálok az általam nyomkodott labajere nehezéden, hogy a szomszédnőmön túl helyet foglalt nyugalmazott amerikai tábornok feljajdul a fájdalomtól és legott párbaajra hi.

Később, midőn a brandy göze kezdett a fejemből kiparologni, feladatomhoz híven megkértem a szomszédnőm kezét, ki látható meglepődéssel hallgató végig szavaimat. De nem úgy a tábornok, ki szintén fültanuja volt házassági ajánlatomnak. Mint dühös oroszian ugrott fel székéről s mérgösen kiáltott rám: — Egy okkal több, hogy megöljem önt.

— De uram! mi köze hozzá?

Tudja meg, hogy én is éppen e nő kezét akarom megkérni.

— Hiszen azt megteheli.

Igen, de nem fogok túrni vetélytársat. Mi még ma meg fogunk verekedni életre-halálra.

— Am legyen, de tudja meg uram, hogy én csak pisztolyra verekszem.

— En is. Mindéddig fogunk lövöldözni egymásra, a mig csak egyikünk el nem esik.

— Legyen nyugodt, nem sok golyót fogunk váltani, mert én önt már az első lövésnél találni fogom.

— Ah! Kiáltott fel szomszédnőm elsápadva Ön annyira biztos lövő?

— Soha se hibáztam el a célt. Ira Paine tanítványa vagyok

Felesleges volna, ezuttal bővebben fejtegetni a kisednevelés ügyének nemes és fontos voltát. Hogy erről épen nálunk a leghelyesebb fogalmak uralkodnak, annak öröndetes bizonyossága a virágzó állapot, melyben a nagykanizsai kisednevelő egyesület van. Ez az egyesület, mely — mint valamennyi — szerény körben, szerény eszközökkel indult meg, fennállásának tíz éve alatt folytonosan gyarapodott erőben és hatásban. Nagylelkű és nemes pártfogóit és a közreműködőket az ártatlan kiseddek ezreiuek ajka áldja, a hála, a jutalom pedig ott fészkel az ő szívökben.

A múlt szombat e hó 5-ike, ismét fényes mozzanat volt e dicsőretreméltó egyesület életében.

E napon nyitották meg ünneppélyesen az egyesület által épített Arany János utcai új óvodát, egy új, kényelmes menhelyet a kiseddek számára. Ez az új óvoda legalább is akkora fontosságú, mint az egyesület régebbi, ugyszólván anyapülete. Az új óvoda, hol a kiseddek félannyi áron nyernek felvételt és felügyeletet, kiválóképpen a szegényebb osztály kis gyermekeinek van szánva. Épen annak az osztálynak, melynek tagjait többnyire elszólitja gyermekeiktől az élet gondja és fáradsága, kikre kettős áldás az az intézet, hol okzeretlen és ésszerűen gondozzák helyettök kisedeiket; kellemes szórakoztatás, ugyszólván játékközben beléjük oltva az istenfélés, a jámborság, a rendszerettség, sőt a tudomány utáni vágy első csirait Szakavatott és lelkiismeretes, szerető kezek viselik gondjukat, vigyáznak rájuk és képezik őket, míg a szülők ottkűnn küzdik a lét harcát és keresik a kenyeret a család számára.

A gyermek jól éri magát, kis társai körében, a szülő pedig nyugodtan végezheti napi munkáját, mert hiszen biztos oltalom alatt van kisedede.

Üdv azoknak, kik a humanitás oltárán ily nemes áldozatot hoznak, üdv azoknak, kik a kisedévodára és nevelés ügyét anyagilag és erkölcsileg pártolják, hála azoknak, kik e szép ügyet városunkban ily virágzó fokra öntették.

A szép ünneppély lefolyása a következő volt:

Szeptember hó 5 én d. u. 5 órákor majdnem kizárólag hölgyekből, többnyire a kisednevelő egyesület választmányi és reu-

A tábornokkal névjegyet cseréltem, ki megígérte, hogy segédeivel együtt másnap reggel fel fog keresni. Szomszédnőm az estélyről a tábornok karján távozott haza, s úgy látszott, hogy ez neki mégis jobban megtetszett, mint én.

Másnap reggel levelem érkezett a postán. Szomszédnőm írta, kinek a c. estélyen megkértem a kezét. Udvariasan tudomra adta, hogy férjül a tábornokot választotta és nehooy megverekedjem vele, kér, hogy utazzam el rögtön, utiköltségül ezer dollárt csatolva leveléhez.

Hogy teljesítem kérelmét, már éppen csomagolni kezdtem, midőn ajtómon minden kopogtatás nélkül lép be a tábornok, egyedül, fegyver és párhaj-egédek nélkül.

— No ez ugyan ve-ziére jött! Megakadályozza elutazásomat, csakhogy verekedhessünk.

— Mit csinál fiatal ember?

— A mint látja csomagolok.

— El akar utazni?

— Igen.

— Ah! Ön akkor bizonyára megkapta szomszédnőmön levelet az ezer dollárral?

— Honnét tudja ön azt?

— Én tanácsoltam, hogy küldjön anynyit önnek.

— Köszönöm uram! Így akkor önnel, mint jöltévőmmel nem verekedhetem?

— Hát ki gondol itt verekedésre?

— Hiszen tegnap a tábornok ur...

— Ugyan hagyja el fiatal ember! Ön még zöld az ilyesmikhöz. Ha én nem csinállok tegnap komédiát, hol volna most az ön ezer dollárja? Jobb lesz adja ide egy harmadát, a másik egyharmada pedig az érzelmeik kreskedőjét illeti, a kinek a házasnál ily jó fogáshoz juthatunk.

— Hát azt a gazdag ladyt nem veszi el?

— Isten ments! Hanem ha önnek tetszik?

— Köszönöm uram, nem kérek belőle; — én nem szoktam szívbeli vonzalmaimat kereskedésben vásárolni.

des tagjaiból álló, díszes társaság gyűlt egybe az Arany János-utcai kényelmes, új óvodai épület nagytermében. A viharos időjárás sokat tartott ugyan vissza az ünneppélyben való részvételtől, de azért a tagok elég szép számban jelentek meg.

A megjelenőket az egyesület titkára, Bátorfi Lajos, üdvözlölte, emelkedett hangú, hosszabb beszéleiben buzdítva őket a kisednevelés nemes ügyének további, buzgó támogatására.

Ezután két, ünnepi ruhába öltözött, óvodabeli kis leány szavaltta el ugyancsak Bátorfiának ez alkalomra írt következő költeményét.

Csüddelans nyilak kis ajakam,
Ha örömet én érezek magam,
De itt mindaján egyet érzök:
„Hit, remény s szeretet” köpoztok!

Igen, mert a kisedek hajlékát
Vesszük a jövőnk kezéből át. —
Hogyan dobogva szívük örömben!
Látható is ez mosolyban, könyvben

Itt e szép, hóféhér falak között,
Hová szeretet, jószág költözött —
Csak nemest tanulhatunk csupán
S est azt k közzéaján lston után!

Oh köszönet, csak hála érte!
A jó törekvést áldás kényerte.
Ime a szegények k menhelye:
Jó szívak, szép lelkek örök jele!

Nyúljon is sok örömet a népeknek,
Boldogságot gazdagnak szegénynek.
Virágok sokáig ez intézet
S gyarapodjék benne a magyar nemzet!

Kedves kised társaimnak a sókom
Egy az imádságosúrt körömben:
Nézzetek meg sokszor minket itton, —
S mindajánokat áldja meg az Isten!

A jelen voltak a költeményt és a kedves kis előadókat élénken megtapsolták.

Ezután következett a kiseddóvás nemes bajnokának, P. Szathmáry Károly író, arczképenek leleplezése. A sikerült arczképet városunk szülötte Kovács Eteleka k. a., Kovács János városi tanácsos ur leánya, festette. A leleplezés után Kemény József kisednevelő felolvasta P. Szathmáry Károly életrajzát, mely felolvasás szintén élénken megjeleneztetett.

Még nagyobb lelkesedést idézett elő P. Szathmáry Károlynak ez alkalmából az egyesülethez intézett levele, melyet Bátorfi Lajos olvasott fel.

A levél tartalma a következő:

„Mélyen tisztelt Egyesület!

Megpihenni ama terebélyfa árnyékában, melynek csemetjét saját kezünkkel ültettük, kétségtelül azon élvezetek közé tartozik, melyek gyarló emberrel isteni eredetét sejtetik. Azért reám nézve nagy veszteség az, hogy kötelesség-erzést küldetésemből fáradtan és betegem térve haza, személyesen részt nem vehetek azon magasos ünneppélyben, melyet a mélyen tisztelt Egyesület, csekély személyemről is megemlékezve e hó 5-ik napján ünnepele.

De legyenek meggyőződve, hogy szellemileg hálával egészen eltelt kebellem ott állók közöttök és együtt hullatom az örömkönnyeket a kiseddóvás felvirágzása felett e nemes város kebelében.

Nem is mondok le e reményről, hogy már a legközelebbi jövőben, midőn együttesen tervet fogunk készíteni, hogy a kiseddóvást Nagykanizsáról, mint központból az egész Zala-megyére elterjesszük: újból meg fogok e nemes polgárság körében jelenni és akkor előszóval adhatok kifejezést a hála amaz érzelmeinek, melyek vissza-ttközésére e hideg sorok nem képesek.

Fogadja a mélyen tisztelt Egyesület addig is legmelegebb szerencsívánatomat a nemes és szent munkához, melyet oly buzgósággal teljesített és a kanizsai kisedek égbeszálló imájához foglalják be az enyémét is, melylyel e nemes város kicsinyére és nagyjára Isten legjobb áldásait kérem. Mélyen tisztelt maradtok a mélyen tisztelt Kisednevelő-Egyesületnek

Budapesten szept. 3. 1885.

alázatos szolgálja

P. Szathmáry Károly k.

orsz. óvodai kormánybiztos, az orsz. kiseddóv. egyesület titkára.

A lelkesedés nyilatkozatainak elhangzása után Bátorfi Lajos felolvasta az egyesület 10 éves történetére vonatkozó adatok összeállítását; ezekből kiemeljük a következőket:

Tartott az egyesület 10 év alatt 117 ülést, nevezetesen 6 szervező ülést, 15 közgyűlést, 63 választmányi és 33 igazgatóságai ülést.

Tagja volt az egyesületnek 10 év alatt 600 és pedig 7 tiszteletbeli, 17 alapító, 367 rendes és 209 pártoló.

A választmány, illetve igazgatóság, számos kisebb jótékony-ágot gyakorolt az egyesületi eszmével rokon érdelemből, legnagyobb volt azonban az a ténykedés, mikor Szege- det az árvíz elűzötte, sietett egyesületünk vizasziló részvételével megjelenni, mely alkalommal 760 frt gyűjtötték s küldötték el Szege- d város polgármesterének, oly kére- lemekkel, hogy ezen összeget oly módon osz- tassa ki, miszerint a kisdedekkel bíró sze- gények vétsenek figyelembe, hasonló mó- don küldött egyesületünk 25 frtot a győri vízkárosultaknak is.

Másik nagyobb szerű ténykedést gyako- rollt a választmány a boszniai háboru alkalmával. Nagymennyiségű tégés, ruha-köteg, és élelmi szerek gyűjtettek s adományoztat- tak egyesületünk felkés tagjai részéről, sőt az átvonuló betegek több ízben az elnök- ség s igazgatóság, ugy a választmány szá- mos tagja által személyesen tanusított kész- séggel fogadtattak, megvendégeltettek s em- berbaráti nemes részvételi segélyeztettek. A helyi származásu sebesültek ezenkívül pénzbeli segélyben is részesítettek, mely czélra 10 krajczáros sorjegyek bocsátattak ki s ennek jövedelme és egyéb adakozás- sákból 500 frtot meghaladó összeg lett kiosztva.

A tetszéssel fogadott jelentés felolva- sása után Bátorfi még néhány buzdító, me- teg szót intézett a jelenvoltakhoz, mire a szép ünnepély véget ért.

Este azonban folytatása akadt a „Kor- ona” vendéglő termében, ahol kedélyes táncmulatságra gyűltek össze az egyesület pártfogói. Nem voltak jelen sokan, de a táncmulatság — hála a felülfizetőknek még sem járt dehczzel.

A felülfizetők névsorát lapunk jövő számában teszszük közzé.

A kaszárnyaépítés ügye.

A városunk által a m. kir. honvé- ség két zászlóaljja számára az új utcában építendő lakánnyára nézve e hó 5-én tar- tották meg az árlejtést a városháza tanács- termében. Az árlejtés szóbeli és zárt aján- latok alapján volt megtartandó. A szóbeli árlejtésben többen vettek részt; zárt aján- lat pedig az erre nézve kitűzött határidőig kettő érkezett.

A szóbeli árlejtésben egy ajánlat sem volt elfogadható. Az ajánlattevők ugyanis valamennyien azt kívánták, hogy töröltsék ki a költségtervezet 19-ik pontja, mely szerint olyan munkákért, melyek az építési terv követeztében szükségessé válnának, de ebben és a költségtervezetben felvéve nincsenek, a vállalkozó nem igényelhet külön megtérítést.

Ezenfelül az előszóval árlejtésük közül a megállapított építési költségállományból a legkedvezőbb ajánlatot tevő is csak 10¹/₁₀ %-ot volt hajlandó leengedni.

Ez ajánlatok tehát elfogadhatlanok lévén, a zárt ajánlatok tárgyalása követ- kezett.

Ilyen ajánlatot kettő jettek: a Hir- schel és Bachrach nagykanizsai czég és Hencz Antal nagykanizsai építész.

Hirschel és Bachrach ajánlata szintén kikötötte a 19-ik pont kitűrését és ez alapon 15⁷/₁₀ % árengedményt ajánlt. Hencz Antal ajánlata tulajdonképp három ajánlat volt. Az első szerint Hencz egészen új-építési tervet ajánlt és ennek alapján 78000 frtért ajánlta az egész építkezés ke- resztülvételét. A második a 19-ik pont ki- hagyása mellett 16¹/₁₀ % leengedést ajánlt; a harmadik pedig — teljesen az árlejtési feltételekhez alkalmazkodva, tehát a 19-ik pont meghagyása mellett, 13% árengedést tartalmazott.

Hencz ur zárt ajánlatához nem volt mellékelve a vádiom, de az ajánlattevő a megfelelő összeget deponálta a városi adó- pénztárnál és az erről szóló nyilatki be- mutatja a bizottságnak.

A Hirschel és Bachrach-czég jelen volt képviselője erre azt kívánta, hogy jegyző- könyvbe vétessék, miszerint a Hencz-féle ajánlat, melynek 3-ik része különben elfo- gadható lett volna, formahibában szenved, amennyiben nem volt hozzá mellékelve az óvadék-támog.

A lakánnyai bizottság erre azt határozta el, hogy valamennyi ajánlatot végleges hatá-

rozathozatal végett, véleményadás nélkül a képviselőtestületi közgyűlés elé terjeszti.

Időközben a Hirschel és Bachrach czég kérvényt, illetve ajánlatot intézett a képviselő testülethez, melyben az építkezési feltételekhez való teljes ragaszkodás mellett ugyanazt az összeget kérve melyet Hencz Antal, azt kéri, hogy vagy rájuk bízassék, vagy pedig második árlejtésre tüzessék ki ha- táridő, mely árlejtésre ugyanezt az ajánlatot kötelezőnek ismerik el a maguk részére.

A képviselőtestületi közgyűlésen, mi- után a szóbeli ajánlatokat elejtették, Eper- jessy Sándor azt indítványozta, hogy — miután mindkét írásbeli ajánlat, ugy a Hir- schel és Bachraché, mint a Hencz Antalé formahibában szenved — ejtessék el egyelőre mind a kettőt és hirdettesék új árlejtés.

Ennek ellenében dr. Benczik Ferencz elfogadásra ajánlta a Hencz Antal ajánlatának 3-ik részét, mint amely eléggé előnyös. Formahibát nem lát, miután Hencz a vádiu- mot deponálta, ez tehát tökéletesen biztosít- va van.

A tárgy körül igen élénk, sőt egy ízben zajos diskusszió fejlődött ki, melynek bevégeztével a képviselő testület Eperjessy indítványa értelmében határozott. — Az új árlejtés kedden, e hó 15-én, lesz.

Ez az ügy eddigi fejleménye. Ez már magában véve olyan, hogy volna hozzá megjegyzésünk elég. De e megjegyzések közzétételét elmentjük magunknak addigra, amikor sz új árlejtés lefolyása és eredmé- nye ismeretes lesz előttünk.

Különlélek.

— **Unger Alajos**, a keszthelyi vá- lasztókerület országgyűlési képviselője, e hó 6-án tartotta beszámoló-beszédét Keszthelyen. Unger 5-én délután 2 órakor ért Keszthelyre hol a pályaudvaron számos választó volt egybegyűlve, kiknek nevében Trsztyánszky Lajos ügyvéd üdvözölte lelkes szavakkal a képviselőt. Az ut be a felleobogozott városba folytonos szívélyes óvációk közt folyt le; az Amazon-szállónál, Unger lakásánál, Reischl városbíró üdvözölte őt. A beszámolót Unger vasárnap délelőt féltizenegykor mondta el a főtéren. Szólt a főrendiház újjászervezésé- ről, melylyel szólt a maga álláspontjánál fogva természetesen nincsen megelégedve; továbbá a kataszter nyilvántartásáról, posta- takarékpénztárakról s a vizjogról; azután felemlít a most folyó nagyszerű országos kiállítás, az önnálló vámtérület szükségese- ségét hangoztatja. Törvénykezési viszonyaihoz igen élesen és elítélőleg nyilatkozik. Végül hangsúlyozza, hogy a helyi érdekek kérdése, a pápa-keszthelyi vasút mielőbb létrehozása stb. — mint eddig, ugy ezután is kiváló figyelmre tárgyat képezendik. Délután 1 óra- kor a képviselő tiszteletére az Amazon szálloda disztermében 150 teritű fényes bankett volt, melyben Keszthely város intel- ligenciája, kereskedelmi és iparos osztálya nagy számmal volt képviselve. Az első fel- koszonított Unger Alajos a királyra, Szabó György Ungerra mondta; Unger a népért és idős Reichl Venczelért, Trsztyánszky a hazáért, Udvarhegyi Gyula, Solyomi és Saáry Ungerért ivott, Szabó Pál a nőkre mondott felköszöntőt. A képviselő kedden, 8-án Kis- Komáromban tartotta beszámolóját.

— **Megyei közgyűlés.** Zalamegye törvényhatósági bizottsága e hó 14-én és folytatva tartja a megye székhelyén, Zala- Egyszerűen, rendes közgyűlését. A közgyű- lés tárgysorozatából kiemeljük a következő- ket: Alispáni jelentés a törvényhatóság állapotról. Az elhalálozás által megüre- sedett peraki járási szolgabírói és megyei alispáni állományok választás által be- töltése. A nagyméltóság magy. kir. belügy- miniszterium körrendelete az 1886. évi megyei költségvetés elkészítése és felterjesz- tés tárgyában, ezzel kapcsolatban az 1886. évi megyei költségvetés tervezete és az állandó választmánynak arra vonatkozó jelentése. — A zalamegyei községjegyzői egyesület elnökeinek kérvénye a községjegyzői nyugdíj-szabályzat életheleltetésé iránt. — A vallás- és közoktatásügyi miniszterium által a Csáktornya községben felállított állami tanítóképződe fenntartása tárgyában Csáktornya község által elvállalt kötelezettségre vonatkozó képviselőtestületi határozat és szerződés jóváhagyás végett bemutatottak. — Nagy-Kanizsa város polgármestere a városi ingatlanok eladását tárgyzó képviselőtestü- leti határozatot és adás vérszerződéseket törvényhatóságilag jóváhagyatni kéri. — N.- Kanizsa város polgármestere az ottan épít-endő honvédségi lakánnyára vonatkozó bérszerződést törvényhatóságilag jóváhagyatni kéri stb. — A megyei számvevői hivatal által az 1886. évre összedolított költségvetési tervezet szerint 1886-ra indítványozott kiadás 108420 frt 62 kr.; bevétel 107618 frt 95 kr. A hiány tehát 801 frt 57 kr.

— **Élekvások.** Kapivári Kápy Miklós közbiztonsági bizottságának e hó 5-én vezetett üléshez Budapestre veletti és be- szeltyi Skublies Izabella kisasszonyt, Skub- lies Gyula p. dőzbécsi földművelő leányt. Sok szeretettel a szép frigynek. — Szá-

konyi Gizella kisasszonyt, Szakohyi József Nagykanizsa város főkapitányának, kedves leányát e hó 9-én vezetett üléshez Pickl Ferencz helybeli m. kir. távirólistát.

— **Eljegyzések.** Szluk Sándor az osztrák-magyar nemzeti bank nagy-kaniz- sai fióktelepének pénztárnoka, e hó 6-án tartotta eljegyzését Weiss Gizella kisasszony- nyal, Weiss H. I. helybeli kereskedő szép és művelt leányával — Weiss Henrik bécsi nagykereskedő e hó 12-én tartotta eljegy- zését városunkban Pressburger Ottilia kisasszonnyal, öz. dr. Pressburger Jakabné leányával. Tártság boldogságot kívánunk frigyöknek.

— **A nagykanizsai magyar irodalom- és művészetpártoló egye- sület** legközelebb olyant cselekedett amit nyilvánosságra hozván, az egyesület e cse- lekedeteirt sietünk kifejezést adni teljes mérv- el-merésünknél, melyet különben eddig sem tagadtunk meg s a jövőben sem fogunk megtagadni soha, midőn ez a szép cselekedet bíró egyesület olyant fog tenni, ami a szép czelöknek valóban megfelel. — Az egyesü- let Miklós Gyula színtársulatának bérlei közé lépett, még pedig harmincz bérel- tel. A művészet pártolásoknak oly mértéke ez, melyet vidéken ritkán talál színtársulat s oly kedvező auspicium, mely nagy vonzó erőt gyakorolhat bármely jó színtársulat igazgatójára. Szükség is van rá nagyon, mert a városunkban gyűjtött többi bérelt mind- össze alig annyi, amennyi egymagában az egyesület bérelte. Meltányoljuk és felette dicséretesnek tartjuk az áldozatot, melyet a korlátolt anyagi erővel rendelkező fiatal egyesület a színészet művészetének hoz. Egyszerűen nagyon kívánatosnak tartanánk, ha a társaskör, kaszinó, polgári egyesület, szabadalmi kör, kereskedő iljak egyesülete is buzdulna az irodalom- és művészetpártoló egyesület szép példáján s mindegyikük leg- alább öt béreltet támogatná a színtársula- tot. — Ha ezt a jövőre nézve is elvöl kimondanánk, akkor elérnénk azt is, hogy soha sem lennénk jó társulat hiányában, ami nagy szellemi nyereséget képezne városunkra.

— **A színészek köréből.** Miklós Gyula színtársulata e hó 10-én d. u. érkezett vá- rosunkba. A színházi zenekar — miután szerződése kötve tartja, — csak e hó 25-én érkezik meg. A színtársulat addig nem ad operettet. Az első előadás szombaton, e hó 12-én, lesz. A megnyitót előadás némi ünne- pélyességgel is lesz egybekapcsolva, ameny- nyiben a színrekerülő darab előjárása előtt a színtársulat összes személyzete elénekli a himnust, azután Szombattalvi Annak a. elszavalja a megnyitási prologot, melyet lapunk társzerkesztője, Farkas Imre, külön ez alkalomra írt. (A prologot lapunk mai számának társzójában közöljük.) Első előadásul ezután színter kerül: „Egy katona története”; színmű 5 felvonásban, írták D'Ennery és Cormons. — Vasárnap, e hó 12-én, Klárné népszínművet, „Az árendás zsidó”-t adja elő Miklós Gyula társulata.

— **Bátorfi Lajos** író-társunk, a Zalai Tanügy érdemes szerkesztője, e hó 5-én ülte meg írói működésének 30-ik év- fordulóját. 1855 szeptember 5-ikén jelent meg első hírlapi cikke az akkor még két- fejű sas czimerral megjelent régi Budapesti Hírlapban. Harmincz év nagy idő s aki ez időszakon át oly kitarással, buzgósággal és szorgalommal szolgált egy nemes ügyet, a hazai irodalom ügyét, az méltó örömmel és büszkeséggel tekinthet vissza a befutott pályára. Bármí zajos jubileummal többet ér a megnyugtató öntudat: mint közlegény harezoltam, de becsületes. — Veterán kollégáinknak szívünk melegével kívánunk szerencsét és erőt a további munkásságra. Éljen soká!

— **Villámokozta baleset.** Be- leznárol értesülünk, hogy arra e hó 5-én nagy zivatar járván, a mennyők lecsapott Löwy ottani kereskedő pajtájába. A házi- gazda nem volt honn, s neje, egy fiatal, szép asszony — attól félve, hogy az égő pajtától a lakóház is meggyulad, kezdte a szobákban levő butorokat kihordatni, s ő maga is segédkezett ennél a kihordási mun- kánál. Epen egy almáriomot akartak kiszál- litani, midőn ennek ajtaja — rosszul lévén bezárva — kinyílt s egy töltött revolver esett ki belőle, mely az esés következtében el-ült, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a golyó az asszonynak térébe fordult. A revolver 9 m/m-es kaliberű volt. A meg- e besült nő Nagy-Kanizsára hozták és itt ápolják.

— **A gősfürdő** e hó 13-ától a jövő vasárnapig, azaz 20-áig a karanténügyi munkálatok következtében zárva lesz. E hó 20-ától pedig többé nem mindennap, hanem hetenkint háromszor, vasárnap, csüörtök, szombaton, továbbá a kalih. ünnepnapokon lesz nyitva. Az illető pápókön a Neumann- vaskereskedés előtt levő táblán kívül a fürdő bérőjének. Hic hie r urnak ambulán tá- blája is fogja a közönségnek hirdetni, hogy a gősfürdő nyitva van.

— **Egyszerű bencs.** E hó 10-én, mint a zsidó újév első napján, dr. Neumann Ede főrabbi a helybeli zsinagógában hosszabb ünnepi beszédet tartott, melynek alappondo- latát, szavát a tisztesség és szorgalmat

munkára való ösztönzés képezte. „Rövid a nap és nagy a feladat”, ez volt a mintegy refrainként visszatérő jelige. A rabbi ur a beszéd folyamánban szólt a gyermekek, különösen a zsidó gyermekek tuliskoloztatása ellen is; arra buzdította hivat, hogy gyer- mekeiket jó földművelők és mesterembe- rekké neveljék, ne pedig csupán felsőbb iskolákba küldjék őket, növelve ekkép a szellemi proletariátust. A zsidó felekezeti középiskola kérdését is érintette beszéde folyamában a rabbi, ki a templom-helyisé- get zsulolásig betöltő hívei részéről leszállt figyelemmel hallgatott meg.

— **A pápa keszthelyi vasút ügye** örvendetesen halad előre s már sem- mi akadály sincsen arra, hogy az arra vo- natkozó törvényjavaslat még ez év folya- mában a törvényhozás elé terjesztessék. E hó 4-én e czélból tanácskozás volt a közle- kedési miniszteriumban, Zomborszky Kálmán min. tanácsos elnökölte alatt. A tanácsko- zásban résztvettek a közlekedési miniszterium részéről: Vörös László titkár, Laskó Miklós felügyelő, Mándy Lajos, fogalmazó, Nándor Vincze postaigazgató; a pénzügyminiszterium részéről: Márffy Albin titkár; a kereskedelmi miniszterium részéről: Horváth Károly oszt. tanácsos; a cs. és kir. hadügyminiszterium részéről: Gr. Esterházy Mórca ur meg- bízásából Kiss László, Voyta Adolf és Feny- vessy Ferencz.

— **Utcai botrány.** Vasárnap, e hó 6-án, d. u. a Német-utcai Berger-ház előtt óriási népcsovdület támadt. A csöddü- let egy pár kis kanizsai ember, név szer- rint öreg és ifjú Bencze János, Bencze Ferencz, Bencze György, továbbá Snel Péter József és Polai Ferencz okozták, kik közül az egyik, öreg Bencze János a nevezett ház előtt a közsemérmel sértő módon viselkedett. E miatt rászólt a Berger háziszolgája, kívül azután valamennyi kis- kanizsai ember összeszólalkozott, sőt az egyik a legdurvább szitkok között ráemelte botját. A háziszolga azonban kikerülte a neki szánt csapást, s meptámadókat ugy lökte mellé, hogy ez hanyatt esett. Erre azután a kis-kanizsaiak mind neki rohantak, s bizonyára jól elagyabugyáltak volna, ha a háziszolga be nem menekül a házba s ott el nem buvik valami félreeső zugban. A jökevdű kis-kanizsaiak most berontottak a házba, fölütatandók a menekültek. A házi- asszony azonban — Berger nem volt ott- hon — utjokat állta és nem akarta őket be- kosztatani. Ők azonban nem a leggyengédebb módon felrelokték a védtelen asszonyt, beötrtek az udvarba, kikutatták a magtárt, a padlást, sőt a boltha is beakartak förti, de ebben már megakadályozta őket az idő- közben a hely színiére érkezett rendőrség, mely véget vetett a botránynak, eltávolítva a garázdalkodókat, kik ellen most a rend- őrségnél szigorú vizsgálat folyik.

— **Lopás.** A vasúti állomáshoz tar- tozó kétemeletes lakházak egyikének pin- czéjét feltörték s egy hivatalnoknak több palack borát s egyéb holmiját ellopák. A rendőrség a tettest Horváth Anna nap- számúsnó személyében kinyomozta s átadta a törvényszéknek.

— **Még egy utcai botrány** volt e héten, még pedig kedden, Kisasszony napján. Este 1/8 óra tájban egy Horváth-szentmiklósi kocsin ment ember (Fleischer ottani bérlo ispánja) összeveszett kocsiával s ezt az utcán, a kocsin, agyba-főbe verte, óriási népcsovdületet idézve elő. Beláthatlan népiömegek kísérte a kocsi a kapitányságra hol a vérsre vert kocsi — további bán- talmaztatásának kikerülése végett, egyelőre visszatartották; az ispan ellen pedig meg- indították a vizsgálatot.

Közgazdaság.

Gabna árak.

Nagy-Kanizsa, szept. 12-én.

Buza 7 frt — kr. 7 frt 25 kr. — Rozs 5 frt 80 kr. 6 frt — kr. — Árpa 6 frt 50 kr. 8 frt — kr. — Zab 5 frt 80 kr. 6 frt — kr. — Tengeri 6 frt — kr. 6 frt 20 kr.

Felelős szerkesztő:

V A R G A L A J O S

Társzerkesztő:

F A R K A S I M R E.

H I R D E T É S E K.

Minden családra nézve föltötte nagybecsű! Resicza Magyarorszá- gan. Becses iratára szerencsém van vála- szolni, hogy a Brandt R. gyógyszerész sváj- czi lapdacsait megkaptam s azokkal nagyon meg vagyok elégedve. E lapdacsok már 4 éve hogy házamban tartom, s csak a leg- jobbat mondhatom róluk. A svájci lapda- csokat házamban mi igen nagyra becsüljük, 4 éve már, hogy segítségünkre van s így a gyermekek bajában, mint a cseledek beteg- ségeiben jó sikerrel használtuk, és es a nóm is étünk velők s mindaddig semmi súlyos betegség nem fordult elő házamban, mit csak is a svájci lapdacsoknak köszönhetek, s ezért a Brandt R.-féle svájci lapdacsokat (a gyógy- szeriárakban 70 kr. egy dobozzal) minden más hasonló gyógyszernél többre becsülöm. Teljes biztellettel: H-gger Antal, fűszer és terménykereskedő. Figyelni kell a dobozon lévő leírás szerinti vörtszámokban s Brandt R. névalkírására.

!Terno! Terno! Terno!

Tekintetes Tóth Anna uródnak, a „Farsang” lotto szerencsés számaik kiadójának, Budapeston, Várház-kört 2. sz.

Milyen tisztelt asszonyom! Határtalan örömben van lelkem, melyekkel kifejezhetem azokat az érzéseket, melyeket az Önök által kiadott számaikkal magának!

Kérem, melyek az Önök által kiadott számaikkal magának! Kérem, melyek az Önök által kiadott számaikkal magának! Kérem, melyek az Önök által kiadott számaikkal magának!

Egyik mellől ötven húsdixit egy sarokba raggatva, melyek az Önök által kiadott számaikkal magának! Kérem, melyek az Önök által kiadott számaikkal magának!

Esti lottó újmatatásának lekiatam. — rögtön elszántam kegyedbe fordultam a megkapott szerencséshez 72. 9. 18. számokkal, melyekkel a Szeptember 5-ikéi gráci házason utolsó 50 krajczárral tett betétem után 2400 forintot nyertem!

A szerencsés Önök közönségem asszonyom az én tudomány, segítő közönsége és nemese tette segített mostani előnyös helyzetembe fogadja érte legbensőbb szívemből lakadó hálámat, s az Önök által kiadott számaikkal magának!

Hogy hálámat némiképp lerajzoljam, nyilván az felszólított írt mindenkit a ki a lottó útján kíván szerencsés lenni hogy bizalommal forduljon Tóth Anna uródnak, a ki egyedül van birtokában a lottorejtélynek.

Tisztelettel és hálával kifejezésével marad az Öv. Szende Györgyné Halmazon, patak-mellék 18. sz.

Tóth Anna uródnak fordulni kívánok választás czéljából 3 drb 5 krajcz belyeget mellékelni szíveskedjenek.

Különös figyelm fordítandó a címre: Tóth Anna uró Budapest, Várház-kört 2. sz.

!Terno! !Terno! !Terno!

A Thalia kerti szerencsés nyerő.

Alább közölt sorok a bámulatos véletlen de különösen a Budapeston, Kerepesi-ut 74. sz. I. emelet 7. ajtó sz. alatt lakó Mihálik János műszámfűző ur tiszteletére hoztatott nyilvánosságra Vig pályázással mulattunk nyolcan, 6 férfi és 3 hölgy a helybeli Thaliakertben, midőn véletlen vérfagyfázó sikoltás hallatszott a nyomban rá a tözsomszedségünkben lévő társaság egy tagja, Nagerle ur ajánlata a földre rogyott A jelenlevők mindnyájan oda s ettek, részint kíváncsian lévén, részint a közkedveltségnek örvendő Nagerle urnak segítségét nyújtandó. — Hála a goodvi előnek gyújtat a kertben lévő Wagner orvos ur fáradozásának Nagerle ur rövid idő múlva teljesen magához tért, sőt fél óra lefolytával ismét társaságához ülhetett. — Ekkor tudtuk meg, hogy mi volt fenti sajnos esetnek oka. Nagerle ur családja az őt kereső sürgöny-hordónak azt mondta,

hogy családja a Thalia-kertben van. E szerint a sürgöny-hordó ide jött s átadta Nagerle urnak a következő tartalmú sürgönyt:

Fogadja szerencsés kívánatomat a 2000 forint nyercséményhez. Aláírva: Frobner, lottogyűjtő. — Ezen sürgöny valamilyen bor hatása okosra volt emeltetett üdöztet, mely azonban most már azonnal jobban adott helyét a legújabb lagnak.

Az egész kertihez hazugot az ölte és Nagerle urra, mint szerencsés gyereke és hárszoros éjszakában rószodott a híres számfűző Mihálik János ur, ki a szerencséshez számaikat fűző és a szerencsével.

Természetesen igyába vetik mi is azonnal a híres számfűző ur szívességét és reméljük, hogy rövid időben ama kellemes helyrebe jutnak, hogy Mihálik urnak köszönetet mondassunk a Thalia-kertben sőt a pohárcsörgőjével újból ünnepeljük a barátaihoz hasonló örömlátogat.

Kiváló tiszteltet! Egy vig asszisztánság a Thalia kertben. Abtenauban.

Mihálik János műszámfűző urhoz Budapest, Kerepesi-ut 74. sz. I. em. 7. ajtó alá csatolandó levelekben választás czéljából 3 drb. 5 krajcz belyeg mellékezendő.

Arjegyzéki kivonat. Filiczki Miksa

BUDAPEST.

VI. kerület Andrássy-ut 47-dik szám (az Andrássy-ut előbbi neve sugár-ut.)

uri-ruha és fehérneműekről.

- Elegans tavaszi és nyári öltönyök gyapjuszövetekből frt 10 12 15 20 30. Felöltők frt 8 10 15 20 30. Sacco kabátok frt 5, 6, 8, 12 15. Nadragok frt 2 25 2 50 3 4 5, 8, 10, 12. Mellények frt 2, 3 5 8. Luster sacco kabátok frt 6 8, 10. Moss-öltönyök csérna-szővetből frt 6 8, 10, 12. Flus-öltönyök gyapjuszövetekből frt 4 6 10. Ugyanaz csérna-szővetekből frt 1 10 2 3. Kék munkás-öltönyök frt 2 25 2 50, 3. Legújabb uri nemes-kalapok frt 1 1 30 4 60 2, 3 4.

Uri-íngek a legjobb chiffon, oxford, creton és sephierből drba frt 1, 1 20, 1 50, 2 legfinomabb 3. Uri alsó-nadrágok vasson- és pamutkelemből frt — 60, — 70, — 80, 1, 1 20, 1 50 3.

Női-íngek Luna chiffon és valódi vassonból schwaival szabos himnással és csipkével frt — 60, — 70 — 80 1, 1 50 2.

Női-nadrágok frt — 70 — 80, 1, 1 0 2.

Női háléköntösök finoman kiállítva frt — 80 1, 1 20 1 50 2 3 4 5.

Mellfűzők fehér vagy szines drba frt — 80, 1, 1 20 1 50, 1 80, 2, 3, egész 6 frt.

Legnagyobb raktár mindennemű uri-lábtűk, nyak-kendők gallérok kizelők nap és esernyők, ugyancsak mindennemű női alsó-szoknyák fodrász köpenyek harisnyák, valódi francia cretonok és satinok, levarrott paplanok török percek, cachemier, vagy gyapjuszövetből minden színben, ágyra valók, a legolcsóbb árak mellett Rendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Kimerítő Arjegyzékek kívánatra ingyen és bementve.

374 9-10

Hirtokeladást és vételei bérbeadási és bérbevételei a dunántúli kerületben, legelőkelőbb feltételek mellett, közvelemők közreműködésével, egyedül követendő érdekeltök megkeresésére eszközöl. Budapesti Híradó Szolgálat. 432 1-3.

The Gresham Life Assurance Society, London. Tisztelettel értesítjük a t. ez érdekelt közönséget, hogy nagy-konizsal vezérigynökségünk irodai vezetésevel mai napon Piek Salamon urat biztuk meg illetve a megfelelő teendőket mai napon reá átulástus. Kelt Budapeston, 1885. szeptember elsején The Gresham Life Assurance Society magyarországi fiókja. 435 2-3.

Ca. ktr. osztrák-magyar szabadalmawott Farugony-matrácok 6 frt. 6 frt. Pótlék szalmazsákok és sodronybetétek helyett tiszta tartós és jutányos, különösen alkalmas intőzeteknek és kórházaknak. Nagyobb megrendeléseknél, megfelelő árleengedés. A megrendelésnél az ágy belső szélessége és hossza tudatandó. Főraktár: BECS, I. Neuer Markt, 7. 340 9-12.

Arverési hirdetmény. Sajtör közég közbirtokosága részéről közhírré tétetik, miszerint a Sajtör közég közbirtokosága tulajdonát képező felső vendéglő helyiség regale joggal és 9 hold szántóföld a réttel f. éviszeptember hó 27-én reggel 9 órakor Sajtörön a helyszínen 1886 évi april 24 től három egymást követő éyre árverés útján — kizárólag keresztény hitfelekezettűnek fog bérbe adatni. Az árverési feltételek Sajtörön a közbirtokosági gondnoknál bármikor megtekinthetők. Az árverezni szándékozók a kikiáltási ár 20% át letenni tartoznak. A kikiáltási ár 600 frt. Kelt Sajtörön, 1885 augusztus hó 26-án. MARTON GYÖRGY, közbirtokosági gondnok. 430 3-4.

5161/885. sz. Arverési hirdetmény. Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz 102 § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n kanizsai kir. járásbíróóság 5161/85. számú végzés által Max & John Schiff bécsi cég végrehajtatók javára Bachrach I H n. kanizsai lakos ellen 260 frt 87 kr. és 250 frt tőke, és még járó 6% kamatai és eddig összesen 33 frt 68 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 854 frtra becsült különböző bolli áru cikkek-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak. Mely árverésnek az 5161/885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis alperes üzleténél leendő eszközlésre 1885 ik évi szeptember hó 16-ik napjának délután 2 órája határidővel kiűzotik és ahoz a venni szándékozók ezennel íly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz 108. § ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Nagy Kanizsán 1885 évi augusztus hó 30. napján Bartos György, kir. bírósági végrehajtó. 438 1-1.

5844/85. Arlejtési hirdetmény. Nagy-Kanizsa város képviselő testületének megbízásából a lakatya építő bizottság közhírré teszi, hogy a Nagy Kanizsán két honvéd százalal számára /pitendő 91432 frt 90 kr. költség előirányzattal felvett lakatya megépítésére 1885 évi szeptember hó 15 ik napjára a városház tanácsstermében tartandó szóbeli és zárt ajánlati árlejtést hirdet. Az árlejtésen részvevők tartoznak az előirányzott összeg 5%-kát kész pénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy a zárt ajánlatához mellékelni. A zárt ajánlatok 1885 évi szeptember hó 15-én 9 óráig vagyis az árlejtés kezdetéig beadandók; mert a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak. Az építési tervek költségvetés és feltételek a városi tanácsnál a hivatalos órák alatt bármikor betekinthezők. Kelt Nagy-Kanizsán 1885. évi szeptember hó 9-én. 440 1 1. A lakatya bizottság.

Üzlet megnyitás. Ezennel van szerencsém a n érdemű helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy Nagy-Kanizsán a délelati takarékpénztár épületben az udvarban jobbra törvényszékiileg bejegyzett cégem alatt Fialovits Lajos KÁRPITOS és DISZITÓ. A mai kornak megfelelő dusan berendezett, fiók butor üzletet nyitottam. Egyszermind báior vagyok ajánlati, hogy raktárban mindennemű sajátgyárimányu asszialis, esztiergályos és kárpitos munkák francia divatlapok mintáin szerint késlelben találhatók ne nálam megrendelhetők, mindezen szaknába vágó megrendeléseket, felelőség mellett, a legjutányosabb áron elvállalok, ugy szinten avul butorokat át alakítok, ugy helyben, mint vidéken, raktáron találhatók fénytelen tölgyfa, háló- és ebédioszoba berendezések, ó-német alakokban, (Alldeutsch rennissaz). Továbbá mindenféle álló, függő és Konzol tükörök, függöny tartók (Karnischen) minden alakban. Dás raktár kész garnitúrákból, ugy mint Jutte, crepp, buróth nyomat, és sima bársonyból minden színben, Diomanok és kiselib nagyobb divánok, kanapék a legújabb fajtáju amerikai bőrből. Elvállalok menyasszonyi berendezéseket a legjutányosabb árak és felelőség mellett. Nagy raktára helyitott nádsonatu butorok és minden fajtáju vas butoroknak. Midőn ezen nagy raktáram egyes kiválóbb cikkeit a nagyérdemű helybeli és vidéki közönségnek felsorolom, teljes tisztelettel kérem szives pártfogásukat. Ezzel mararadok kiváló tisztelettel: Fialovits Lajos kárpitos és butor kereskedő.

Szerkesztőség: Bajza-utca 4. sz. ldo. Intéződé a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Kiadóhivatal: Erdőszécska 1.

Hírdetetlen levelek csak ismert kassából fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

ZÁLA

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zalamegyei ügyvédegylet, a Nagy-Kanizsai- és Délzalai takarékpénztárak, Bank egyesület, az Alsó-muraközi takarékpénztár részvénytársaság és önszegélyző szövetk. hivatalos közlönye.

KLÓVIZETÉSI ÁRAK:

Égőn évre 5 frt. — kr.
Fél évre 3 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 75 „

Hirdetések istányosok számítottak.

Arverési s egyéb hivatalos hirdetések 30 kr. helységdíjon felel 100 szögig 1 frt. azontal minden szögért 1/2 kr.

Nyitlter petifora 10 kr.

Mejelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer: Vasárnap.

A horvát szomszédok.

Felháborító dolgok: közölnek velünk megyénk legszűkebb határáról, melynek az a kétes szerencse jutott, közvetlen — még természetes határral sem elválasztott szomszédságban lenni a Starosevicsok országával. A horvát inszolencziának ugyszólván égbekiáltó példaképei ezek és mi — kiknek feladatunkul jutott, itt a határon öröközni a magyar érdekek épsége fölött igen kívánatosnak tartanánk, ha az alább vázolandó állapotok köztudomására jutván a fővárosi napi sajtó útján is, az ország közvéleményét és a kormány figyelmét is nagyobb mértékben terelnék hazánk eme vidéke felé, mely a drágalátos szomszédok részéről folytonos vexatióknak és jogtalanságok elttírésének van kitéve.

A magyar államjog respektálására legutóbbi horvátországi látogatása alkalmával Ő felsége a király félre nem érthető szavakkal figyelmeztette a bródi polgármester után ama horvát elemeket, kik az értők eleget — talán sokat is — áldozó magyar államot ignorálni, ennek fenhatóságát sértő módon tagadni akarják.

De még az ilyen horvát kedvtelések hagyján Hanem az alább közölt esetek ennél többet tartalmaznak. Valóságos magyar-horvát határ villongások ezek, — habár csak en miniature — felidézve határszéli horvátoknak jogtörő brutalitása által.

Egy zalamegyei nagyközség adót fizető polgársága nem használhatja drága pénzén — 30,000 frton — vetts a községhez, tehát Magyarországhoz, tartozó nagykiterjedésű legelőjét, mert briganti-módon, pisztolyokkal felfegyverkezve, ott áll lesben a szomszéd horvátországi község lakossága, egyedül az erőszakosság alapján kész

életökre is törni azoknak, kik jogos tulajdonukat használni akarják.

Az eset legújabb keletű s jelenleg van eldöntés alatt. Hiszszük, hogy ez az eldöntés meg fog felelni a jog és igazság követelményeinek s ha a kormány intervencziójára lesz szükség ennek erélyéről felteesszük, hogy a magyar község jogos érdekeit kellően meg fogja oltalmazni a horvát rakoncziatlankodás ellen.

És most hadd szóljanak a tények:

Légrád zalamegyei nagyközség tudvalevőleg már nem tartozik a tulajdonképeni Muraközhez, amennyiben egész határával együtt a Drávan túl fekszik, s így nem bir természetes határral a közvetlenül mellette fekvő horvát községek s maga Légrad városa közt.

A Légradnál közvetlenül szomszédos horvát községek egyike Gyelekevecz. E horvát község lakossága hosszú idő óta azt a jogtalanságot követi el, hogy marháját — persze titokban, éjjel — a légrádiaknak gróf Festetic Györgytől annak idejében 30,000 forintért megvett közlegelőjére hajtja.

Mikor a légrádi elöljáróság ezt megtudta, figyelmeztette a gyelekeveczi bírót, hogy községe lakosságát — esetleg bekövetkezendő kellemetlenségek elkerülése végett — e jogtalanság további gyakorlásától tiltsa el. A gyelekeveczi bíró e felszólításnak a leglelküsemertesebb módon felelt meg, amennyiben a tilalmat nemcsak a község házában hirdette ki, hanem külön elküldött háziról-házira azzal az izenettel, hogy a légrádiak tulajdonát háborgatni ne merészeljék.

Ez már vagy egy hónappal ezelőtt történt és a gyelekevecziek ennek daczára éjjelenként hajtották lovaikat a légrádiak legelőjére s leetették velök a sarjút.

A légrádiak nem tűrték tovább ezt a jogtalanságot s — mikor ismét hírt vették, hogy a gyelekevecziek ott vannak a légrádi legelőn — e hó 12-éről 13-ikára forduló

éjjel huszonöt légrádi ember a városi hajdukkal együtt kiment a kérdéses legelőre, mely a gyelekeveczi határ tőszomszédságában van, s az ott talált harminczkét gyelekeveczi lovat behajtották a légrádi városháza udvarára.

A kárra nézve a légrádi elöljáróság megtette a szabályszerű felbecsülést. A kárt ugyanis megbecsülte a domborui (magyarországi) és az ataki (horvátországi) elöljárósággal, kik minden ló után 9 frtra becsülték a két dülőben tett kárt.

A gyelekeveczi horvátok nem késtek a megtorlással.

A gyelekeveczi lovak behajtására következtet harmadnapon egy légrádi polgár, ki a gyelekeveczi határ közelében levő birtokán szántott, lovait szántás után megitta a dülőben levő közös kutnál. Erre a gyantulan légrádit megröbanta három gyelekeveczi ember és elvették tőle lovait, melyek mostanig is Gyelekeveczen vannak, ugyhogy a szegény légrádi gazda minden mezei munkában akadályozva van.

A légrádi elöljáróság ezeket az eseteket bejelentette egy a nagykanizsai szolgabírónak, mint a kapronczai alispáni hivatalnál s vegyes bizottságot kér eldöntésére.

Az ügy végleges eldöntését úgy várják be a derek gyelekevecziek, hogy pisztolyosan lesben állanak a kérdéses földnél és lelővéssel fenyegetnek minden légrádit, aki saját községe tulajdonát képező legelőt használni meri.

A légrádiak folytonos félelem közt töltik napjaikat, mert a gyelekevecziek határozottan azzal fenyegetőznek, hogy felgyújtják egész Légrad városát.

A légrádi elöljáróság arra határozta el magát, hogy — ha a hangulat a legrovidebb időn nem esillapul — katonaságot kér a gyelekevecziek megfékezésére.

Ilyen az állapot a magyar-horvát határszél e legexponáltabb pontján!!!

Hogy Légrad községnek egyéb bajai is vannak kedves tőszomszédjaival, az könnyen elképzelhető. A jó békeség kedvéért azután történik különféle, aminek egyebiránt sem nem kellene, sem nem volna szabad megtörténnie.

Legyen szabad csak egy, igen eklatans, anomáliát felemlíteni.

Drnje horvátországi község is tőszomszédja a légrádi határnak. Hogy, hogy nem, mindig úgy volt, hogy Drnje községnek mintegy 400 holdnyi földterülete van a légrádi határ kellő közepén. Köröskörül légrádi birtokok, tehát benn a légrádi, magyar területen, van a drnjeieknek 400 hold földjük. E birtok telekkönyve természetesen a nagy-kanizsai kir. törvényszéknel, mint Légrad község telekkönyvi hatóságánál, van.

És Drnje község e mintegy 400 holdnyi magyarországi földterület után adókat nem Magyarországnak, nem a nagykanizsai kir. adóhivatalnak, hanem Horvátországnak fizeti, a kapronczai adóhivatalnak. Ebből természetesen csak 55% jut magyar-horvát közös költségekre, 45%-ot pedig — a kiegyezés értelmében — a horvátok maguknak tartanak.

Képzeltető e ennél viszásabb közjogi helyzet?

Még egyet. Légrad község, az egész Muraközrel együtt, tudvalevőleg a zágrábi érseki egyházmegyéhez tartozik. Ez az örökös mizéria nagyon sokat von le azokból a reményekből, melyeket a dunántúli magyar közmívelődési egyesület majdani üdvös működéséhez fűzni szeretünk.

Annak illusztrálásául, mit mernek a horvátok tőlünk kifogásolni, szolgáljon a következő:

A horvát elemnek az egyházban dominálása mellett nagy szerencse Légrad magyarságára és hazafiaságra az ottani kath. plébános, Gadó Mátyas ur, kinek e tekintetben való kiváló érdemeit ismételve volt alkalmunk méltányolni. Ha Légrad idővel nyelvben is teljesen magyarrá lesz, az érdem nagy része Gadó urat fogja illetni.

Tárcza.

„Maga.”

— A „Zala” eredeti tárczája. —

A picziny, rózsás ujjak türeimetlenül ránczigálták a Géza kabátja ujját.

— Nem is tudtam, hogy maga olyan kiállhatatlan tud lenni, Géza. Még azt éri el az ilyen magaviselettel, hogy a dilemma másik részére határozom el magamat.

— És ön, kisasszony, mit ér ezellet? Kap egy nagyorrú férjet, akinek azután varrhat hetenkint egy-egy új hálóspkát, mert tudom ezeket nyúvi el leghamarább.

— Maga most már goromba is kezd lenni. Egyre előnyösebb színben mutatja be magát. Az a másik legalább nem lenne goromba.

— Nem ám, mert talán abhoz való esze sincsen.

— Tudja-e, hogy igen neveltlen dolog, megszólítani valakit, aki nincs jelen. Kivált ha az a másik vetélytárunk.

Csak az ön veleményének adok kifejezést a magam részéről. Ami pedig a vetélytársi állapotot illeti, megmondottam önnek, hogy szabad kezét adok; még egy kéro tekintettel sem fogom soha befolyásolni választását.

— Szép; tehát ennyire szeret engem?

— Ne feledje el, kisasszony, hogy sohasem tettem önnek szerelmi vallomást. Csak annyit mondtam, hogy egyszer — majd ha a magam részéről lehetséges lesz — eljövök önért. Ha még szabad lesz akkor, megkérem kezét. Ha pedig időközben férjhez megy, — nem fogom magamat lóbelőni.

— Ugylátszik maga igen kevésse romantikusan fogja fel a leánykerést. Ugyon, mint egy vevő az ékszerboltba. A

minap megírtszett neki egy kirakabeli karperecz; most meg akarja venni. Ha megvan, megveszi; ha azota eladták, — egy házzal, illetve egy bolttal tovább meg veszi másikat.

— Sántit a hasonlat, kisasszony. A második része nem talál. Mert nem számít arra az esetre, hogy annak a vevőnek éppen csak az az egy ékszer tetszett s ha azt nem kaphatja meg, más nem kell neki.

— S talán maga éppen ilyen vevő volna, Géza?

— Ilyen, kisasszony. Nekem megírtszett az ékszer, de csak ez az egy; más nem fog kelleni.

Egy puha kacsó meleg szorítása jutalmazta a fiatal ember izlésének eme kinyilvánítását.

— Miért, hogy nem vásárolhatunk akkor, mikor kedvünk van! sohajta Margit féljapjánul, féljé melán.

— Nem tesz semmit, kisasszony. Reáérek. Megtanultam az élet tragikomédiájában, mikép kell a vágyakat mérsékelni, hogy szét ne leszítsék az ember szívét. Én türelemmel fogok várni, természetesen e mellett mindent megtevé, hogy a várakozási idő minél rövidebb legyen. Ön ismeri a helyzetet. Szegény ember vagyok, vagyom nincs s jövedelmem sem akkora, hogy családod tarthatnék fenn belőle. Előbb állás kell. olyan, hogy megadja a lét — már a tisztességes lét — alapját. — Mert ámbár azt hiszem, hogy kissi gunyhóban és száraz kenyér mellett is édes a szerelem, de hihetőleg — nem soká. És az a férfi aki egy nőt elvesz örök hitestársul, tartozik gondoskodni arról, hogy választottja ne csak a mézes hetekben érezze magát boldogul oldala mellett.

— Maga úgy beszél, mintha a görög hét bölcs egyike föltámadt volna.

— Ha nem tudok is »bölcsen« okoskodni, de legalább merek az idealizmu-

somba — melyet ön különben alaptalanul von kétségbe — egy kis »okosság« ot is vegyíteni s az ön nézetem szerint az az idealizmus azért nem lesz kevésbé valódi. És — higye el, kisasszony — a szegény ember idealizmusa, ha nincsen benne okosság örültéséghez hasonlít. A szegény idealista tönkre megy és tönkre teszi azokat, akiknek léte hozzá van kapcsolva.

— Nem akarom magát fejtegetései terére kísérni, Géza; én ahhoz nem vagyok eléggé okos. Azután nem is illenék hozzá. Ugy-e, az ilyen nem illik kis lányokhoz. De bizom magában. Maga tudja, mit cselekszik és én előttem is tisztán áll, nekem mit kell cselekednem.

— Önnek, — semmit. Ismételve megmondtam, kisasszony, az én létezemnek és az én ugynevezett cselekvésemnek ont miben sem szabad háborgatnia, de még befolyásolnia sem. Nem akarom. Én eltávozom innét. Elszólit az élet, a jövő küzdelme. És ha én a magam boldogulása mellé még egy célt tűztem ki magamnak, az ön hírsát, — ezt teszem anélkül, hogy az ön közreműködésére számítanék, — teszem ontól függetlenül, a nélkül, hogy önre felhatalmazott, vagy erre jogot adott volna. — Meddig tart, míg én céljaimat elértem, nem tudom. És hogy önnek addig száz kéroje is lesz, az több mint valószínű. En erre nézve csak egy tanácsot tudok önnek adni. Ha azok között, akik az ön kezét kérendik, olyant talál, akiről egy benső meggyőződés azt fogja önnek sugni, hogy ime ez az, akivel és akiben feltalálja boldogságát, — ahhoz menjen feleségül, kisasszony. Én nem akarom, hogy valaha az a szemrehányás érheszen, — akár csak a magam részéről is — hogy utját állítottam boldogságának; vigasztalhatatlan lennék e tudat által. Mert az én pályám kétes. Én csak reményleni tudok, de biztosat mondani nem. És bünt

követnék el, ha az én kétes kilátásaimhoz fűzetném az ön jövőjét, az ön boldogságát. — Nem vallottam és nem is valók önnek szerelmet; másrészt pedig nem igéretképtesem, de benső meggyőződésemmek adok kifejezést, midőn azt mondom, hogy határozatlan idő múlva — épen akkor, mikor elerendtetem a künn keresett célt — vissza fogok térni önért s ha akkor még szabad lesz keze, kéri fogom a magam számára.

— Határidőt nem tűz ki?

— Nem. Minek?

— S ha én már akkor férjnél leszek?

— Nem fogom magamat föbe löni; — mondtam S ha szívem fájni fog, vigaszára lesz az a tudat, hogy ön meglette a boldogságot.

Margit újra megragadta Géza kezét.

— Magában több idealizmus van, mint bennem. szolt halk, reskető hangon.

Szemében egy könnyesepp csillogott.

Pauza állt be a társalgásban. Az ilyen csendben — azt mondják — angyal lebeg végig a szobán. Ez az angyal most Amor lehetett, kezében vándorbottal.

... Géza utnak indult. Kiment a világba, léte keresni önmagának és még valakinek, aki őt biztatni akarta, de akitől nem fogadott el sem biztatást, sem igéretet.

Mielőtt elment, Margit még azt kérdezte tőle:

Fog-e életelt adni magáról?

— Ha megengedi, kisasszony, — minél gyakrabban.

— És nekem nem kívánja híremet hallani?

— Tegyen belátása, s — ha akarja — szive szerint; — tanácsot nem merek adni.

— Tehát megmondom: fogok magának írni minden héten. Levelem csak egy szóból álland; abból a szócskából, melyről maga azt mondta, hogy annyira tetszik magának, hogy daczára e azóciska igénytelenségnek

A múlt hó utolsó napjain a zágrábi éresek helyettesítésében Gasparics Ferenc felmentelt püspök bérálási körutát tett a Muraközben.

A bérálást a püspök Légrádon kezdte, hol őt az üdvözölő előjáróság és papság nevében Gádó piébános ur fogadta, hazafi-as önmegbecsüléséül mint magyar üdvözölő beszéddel.

Eszt a hazafias tényeért a zágrábi „Pozor” a legbrutálisabb módon rántja le a legrádi piébánost! Mindeféle aljas kifakadásokkal és denuncziációkkal illeti a magyar papot, ki, püspökét magyar nyelven merde üdvözölni.

Erre csakugyan nem tudunk mást mondani, mint:

Quousque tandem...

A külföld rólunk.

Budapest, szept. 11.

Kiállításunk fényes erkölcsi sikerei közt a legnagyobb jelentőségű és legörvendesebb bizonyára az, hogy a nyugati nemzetek közvéleménye, mely eddig sok tekintetben bálnézeteket, sőt igazságtalan felfogást tapasztalt hazánk kultúrterekvései irányában, most országos tartatunk alkalmából az igazságos megítélés medrébe kezd átszani. A külföld sajtójának legtekintélyesebb közegei a tisztelt és elismerés hangján szólnak Magyarországi művészeti és tudományos fejlettségeiről és komoly ipari haladásról és a mit egy évtized alatt csak elvéve tudunk elérni, annak most naponta örvendhetünk: Az európai sajtó kimeríthetetlen elismeréssel arasztja el hazánkat és osztatlan léteével lekesülten sorozza nemzetünket az európai kultúrnapok közé. Ez kétségtelenül a leghatalmasabb vívmánya országos tartatunknak, a melynek immár teljesítő látjuk a hivatást, hogy kulturális fejlődésünk, anyagi és szellemi állapotaink képét tárja a külföld zsemei elé. E rokonszenves elismerés egy újabbik tanujelével találkoznak a francia sajtó egyik legelőkelőbb közlönyének, a „Temps”-nak legutóbbi számában, a mely beható cikkben foglalkozik hazánk művészetével és iparával.

Van-e Magyarországnak nemzeti művészete és nemzeti izlésen alapuló ipara? Ezt a kérdést veti fel a „Temps” írója, ráutalva arra, hogy vannak nemzetek melyek a művelődés szükséges voltának tudatára ébredve, hirtelen ráve ék magukat a kultúra munkájára, de rendszerint, zürzavarosan foglalkoznak hozzá a nehéz műhöz és az eredmény az lett, hogy a civilizációnak csak töredékeit tudták elkapkodni de saját nemzeti kultúrát létesíteni nem tudtak. Magyarországnak van azonban nemzeti művészete és a hagyományok által megazetelt nemzeti izlése. A cikkíró ismerteti azután a porcelán- és majolika műiparukat, a mely szerencsésen sajtóította el a régi Pannónia talajában talált ókori műkincsek stílusát és formáit. Kerámikus házi iparunkról azt mondja, hogy formái feltűnő módon hasonlítanak a Dél-Franciaországban üzött agyagipar idomaihoz

annyi érzelmet, annyi bensővéget lehet belélektetni. Ez az egyszerű, kopottas szócska: „Maga.” Ez lesza jel, hogy maga ezemben, szivemben van s hogy várok magára. Elfogadja?

Géza hálattalén csókolta meg a kis kezét.

Minden héten iött a fővárosból az a rózsaszínű, illatos kis bilét, ezzel a gyöngyírással szinte rálehel szócsekkával: „Maga.”

És mindannyiszor megújította, megkészezte erejét annak a férfúnak, aki ott küzdött a lét nehéz harcát.

Mar közel is állott a cselhoz, mikor egyszerre elmaradt az édes üzenet.

N nonsokára meghallotta, hogy Margit férjhez ment egy gazdag tőkepénzeshez.

Géza — nem lőtte föbe magát.

Künn mosolygó, derült verőfény. De a fényes napsugarak nem tudnak átörüni a lebecsült, nehéz függönyökön.

A pompás halóteremben félhomály és csönd. A férj és az orvos lépteinek neszeit elnyeli a vastag szőnyeg. Csak az ágyüggönyök szétvont redői felől hallatszik a haladókné, ziháló lélekzete.

Margit baldoklik. Oly szép, oly fiatal és meg kell halnia.

Vannak lények, kiket a szív csalódása megöl. Szerencse, hogy kevesen vannak, mert különben nem maradna meg az emberiségnek csak egy százeleke. De vannak.

Margit ezek közül volt.

Ott fekszik a velyes nyoszolyán, behányt szemekkel. De mielőtt reáborúlna az örök sötétség, a lecsukódott pillákon keresztül egy kedves képet lát Gyönyögdi, szelíd férfarcot, melyet szögárvá tesz az öszinteség és a szeretet. Egy férfi arca, aki — jól érezte — most is övé s az övé lesz a síron túl is.

A baldokló végnót sóhajt: — Maga!

és a díszítés és modellirozás e hasonlatossága annyira megy, hogy el sem hitte volna, miképp e tárgyak nem Franciaországból hoztatt be hazánkba, ha iparmuzeumunk tisztviselői nem biztosítják a legfőbb helyesben róla, hogy e tárgyak hazánkban évszázadok óta így készítettnek. Érdekes hasonlatosságot ledeztel a cikk író a magyar népbutor stíljé, díszítése és festésében is. E butorok — ugymond — majdnem teljesen olyanok, mint az arabok butorai és láttukra az ember azt vélné, hogy valamely algirbeli falu szobájának belseje van szemel előtt.

Azután fejtegeti, hogy a magyar butorok, szőnyegek ékszeret, zománczok mennyire megőrizték régi keleti jellegüket. Az érdekes cikk a német ipar befolyására utal s azután így végződik: „Nemzetország kereskedelmi s ipari befolyása ellen legtöbb sikerrel küzdhetne itt Franciaország. Társadalmi tekintetében a magyar nép rokonszenvét bírja és a barátságos üneteték zajosága miatt nem kell az érzelmeik őszinteségét kétségbevonnunk. A mezeli gazdaságban, a bányáknál ügyes mérnökök külön állásokat szerezhetnének, n. tipari cikkeitnek szívesen vennék és nagyipar bizonyos ágai, így nevezetesen a gazdasági gépipar fontos piacot találnának. De Magyarországnak ép úgy, mint sok más országban ugyanazon okok gátolják iparunk terfgalását, Francia ügynökök, alkusz, kereskedő utazót alig látni, míg a német és angol ügynökök egészen elárasztják az országot. És ezek bámulatos művészek a rábeszélésben. Egy pécsi kereskedő, a ki igen alaposan ismeri a párisi irodalmat, ezt mondá nekünk: „Olyanok vagyunk, mint a guillotine par persuasion (a kit rábeszélés szép szóval, hogy guillotineozza magát.) mert ha az ajtón kilökjük őket, vissza jönnek az ablakon és képesek volnának akár a kéményen. Aratás előtt a Dunapart tele van angol gazdasági gépekkel, melyek a Feketetenger kikötőiből a Dunán feljöttek. Az angol ügynökök próbára kínálják, tizenkét havi fizetési határidővel és évenként óriási üzletek csinálnak. Így áll a dolog egyéb iparcikkkel is, melyeket a külföldiek az itteni vevők utasításai szerint gyártanak. Ezen utazó ügynökök mind beszélnek magyarul; sok idegen ezégek van állandó képviselője Budapesten; az egyik bécsi cég nagy palotát építtetett. A francia gyarmat néh. ny francia tanárból és pinczérből áll, Becsben sincs különben; előkelő ember alg van hat, s a háromszáz más egyén hivatalnok tolmács, komornyik vagy pinczér. A németek mindenütt ezrével találkoznak; a legkisebb magyar falunak is megvan a maga német gyarmata, melynek boldogulása a szoros solidaritásban rejlik. Abba rejik a mi kivélti kereskedelmünk hanyatlása, hogy mi nem megyünk külföldre, miut az angolok és németek; ezek bebarangolják az egész világot, a hol csak adni és venni lehet, s mikor a mi humorisztikus írónk azt állítja ironikusán, hogy az angolok a Cheops piramisán és a Jungfrau tetején hirdetik szappanukat, akkor nagy dicsérettel adóznak az angol nemzeti iparunk.

Megyei élet.

Zalamegye törvényhatósági bizottsága e hó 14-én tartotta a megye székhelyén, Zala-Egerszegén, özi rendszer közgyűlését, Svastits Benó alispán elnökele alatt. A közgyűlés a törvényhatósági bizottság tagjai részéről elég jól volt látogatva s a tanácskozás folyama iránt is jókora érdeklődés mutatkozott a jelen voltak részéről.

A közgyűlés tárgysorozatából kiemeljük a következőket.

Tudomáguul vette a közgyűlés az alispáni jelentést a törvényhatóság állapotáról. A jelentés — egyebek közt — a hála és kegyelet meleg szavaival emlékezik meg Glavina Lajosról, megyénk elhunyt főispánjáról.

Legérdekesebb pontját a tárgysorozatnak képezték a választások, melyeket a közgyűlés a következő eredményvel ejtett meg:

A Konyár Mihály elhalálózása következtében megürült perliki szolgabírói állásra a közgyűlés egyhangulag Koztyál Ferenczet, a perliki járás eddigi segédszolgabíróját választotta meg. — Megyei alpnztárnokká megválasztották Tomasics Sándor, az egerszegi járás eddigi segédszolgabíróját. Ennek helyébe egerszegi segédszolgabíró lett Májer István, eddigi közigazgatási gyakornok

A Zalamegye megirandó monográfiájára felügyelő bizottság újraszerveztetett s áll jelenleg a következő tagokból: Svastits Benó, Gözöny, Csutor, és dr. Gyömöréy Vincze.

Újékor lejár az Árványbiztek biztosítása iránt a magyar Általános biztosító-társasággal kötött szerződés. Az új biztosítás mikénti létesítésére a közgyűlés bizottságot küldött ki a maga kórelőből.

Megemlítendő végül, hogy a közgyűlés helyt adott a zalamegyei közgyűlési jegyző-egyet elnöks és Simonffy János hozzföldi körjegyző felfogásodványának a Zala-Egerszeg város képviselő-testületének a főjegyzői állás betöltése tárgyában követelt eljárás megemmitése iránt. A közgyűlés tehát a Zala-Egerszegi főjegyzőválasztást megemmitette.

Különfélék.

Vilmos főherceg és báró Fehérváry honvédelmi miniszter Pozsegáról való visszatérőkben e hó 17-én délelben keresztültutaztak városunkon és a pályaudvaron mindketten hosszabb megszólítással tünntek ki Varga Imre ny. honvédezedres urat

A külföldi gazdák Nagy-Kanizsán. A budapesti országos kiállítás alkalmából hazánkban tartózkodó külföldi gazdák országos körutjukban e hó 17-én d. u. 2 órakor a harsai vonattal Kanizsára érkeztek, honnan alig fél órai tartózkodás után tovább mentek Keszthelyre, megtekintendők az ottani gazdasági intézményeket. A nagykanizsai pályaudvaron Zalamegye és Nagy-Kanizsa város szívélyes fogadtásban részesítette a vendégeket, kik a rendez személyvonathoz csatolt hét szalonkocsin érkeztek, — mintegy 50-en. — Üdvözlésükre a pályaudvaron megjelentek: a Zalamegye törvényhatósági bizottságának e hó 14-én tartott közgyűléséből kiküldött bizottság tagjai: Svastits Benó alispán vezetése alatt Etl István mura-keresztúri apát, Babochay György polgármester, Eperjessy Sándor, Plihal Ferenc, Hertelendy Béla, Lengyel Lajos, Hencz Antal, dr. Tuboly Gyula, Varga Lajos, Oszeszy Antal, Knáusz Bódi, továbbá Bogay Ödön, Erdődy Lajos, Györfly János stb. Ezenkívül a zalamegyei gazd. egyesület képviselőiben Szigethy Antal tükár, Somorjay Lőrincz, Koller István, Dervarits Imre. A kiszálló idegen vendégeket szívélyes eljenzés fogadta; ezután Svastits Benó üdvözölte a megye nevében igen ékes szavakkal a vendégeket, kiknek nevében tiszteletbeli elnökük Kaltenegger tanácsos, válaszolt, megköszönve a kitüntető fogadtatást. A vendégek ezután a pályaudvaron megebédelték. Röviddel 2 óra után távozásra intett a csengetyű, a vendégek szívélyes kézzszo-ritások után újra elfoglalták kocsijaikat, a vonat új eljenzések között kirohagott a pályaudvarból Hencz Antal, Hertelendy Béla és dr. Tuboly Gyula Keszthelyig kitérték a vendégeket; az alispánt hivatalos elfoglaltsága akadályozta az elkísérésben. — Keszthelyen a zalamegyei gazdasági egyesület keszthelyi fiókkörének küldöttsége várta a vasuti állomásnál az érkezőket.

A honvédekaszárnya építési ügye immár végképen — még pedig kielégítő módon — el van döntve. Mint irtuk, kedden, e hó 15-én, volt az új árlejtes a kaszárnyabizottság előtt. Szóbeli árlejtes csak egy volt, Hencz Antal építész, ki azonban a szóbeli árlejtestől önkényt visszalépett. Következett a zárt ajánlatok felbontása. Zárt ajánlat három érkezett a bizottsághoz. Mindháromhoz mellékelve volt a szükséges vádiom. Az első ajánlat Sallér Lajos építészé volt. Ez a kijelölt építési átalányból 17,6%-ot enged. A második Hencz Antalé 17,77% engedménnyel; a harmadik a Hirschel és Bachrach cégé 17,35% engedménnyel. A bizottság Hencz Antal ajánlatát határozta el — mint a legkedvezőbbet — elfogadás végett a városi képi seletestületi közgyűlés elé terjeszteti. — A közgyűlés, melynek ez képezte egyetlen tárgyat — e hó 17-én d. e. 11 órakor tartott meg Babochay György polgármester elnökele alatt. Megjegyzés nélkül elfogadták a bizottság javaslatát. A honvédlaktanyát tehát Hencz Antal kanizsai építész fogja építeni. — Az eredmény közmegelegedést szült.

Esküvő. Dr. Gerő József nagykanizsai orvos a jövő, október hó 7-én tartja esküvőjét Engländer Csillike kisaszonnyal.

Tuboly Viktor ur a következő sorok közzétételére kért fel bennünket. Végzés. A l. évi Szent István ünnepélyi tiszta, jövedelmeként kitüntetett és kanizsai Nagy-Kanizsa város szegény alapja javára fordítani határozott/50 fnt 38 kr. azaz ötven forint 38 krajczár az 1885. évi nagykanizsai Szent István király napi ünnepély jövedelmé címén takarékpénztárba helyezett és a nyerező takarékpénztári könyvecske a városi pénztárba irtzebbe té etni rendeltetik. Ezzel egyidejűleg Tuboly Viktor ügyvéd ur mint a rendező bizottság elnökének Nagy-Kanizsa város rendesített tanácsa részéről a város szegényei nevében köszönet nyilatkoztatik. Mirő Tuboly Viktor ügyvéd ur

egy a városi pénztár és számvérőseg tudomás, megfelelő intézkedés, illetve az adományozott névezetnek nyilvánlartatása véte végezt végzéséig értesítettnek Kéh Nagy-Kanizsán, a városi tanácsnak 1885. évi szeptember hó 6-án tartott üléséből. Babochay György s. k. polgármester. Lengyel Lajos v. főjegyző.

Grünfeld Alfréd hírneves zongoraművész — mint örömmel értesülünk — itt rökönait megátogatván, kedden, e hó 22-én, hosszabb tartózkodásra városunkba érkezik. Talán sikerülend az európai híró művész rábírni egy hangverseny tartására.

Táncszünet. A párisi rodalmi bérők és tisztek e hó 26-án Lazanokon zárkórú táncszünetet rendeznek.

Nyilvános köszönet. A nagykanizsai „Kisdednevelő” egyesület 11-ik ovdájának szeptember hó 5-ikén tartott megnyitása alkalmával belépti díjakból befolyt 21 fnt 80 kr. felülfizetésekből 27 fnt 80 kr. összesen 49 fnt 40 kr. Kiadás 32 fnt maradt tiszta jövedelem 17 fnt. 40 kr. felülfizetni kegyesek voltak: Hencz Antal 4 fnt 70 kr. Vidor Samu 3 fnt 80 kr. Knáusz Boldizsár és neje 2 fnt 40 kr. Mattoch Józsefné 1 fnt 80 kr. Ullmann István 1 fnt. Grünhut Henrik 1 fnt. Rapoch Gyuláné 1 fnt. Neubauer Bécsből 1 fnt. Szánthó Lajos 1 fnt. Dauscha Ottoné 1 fnt. ifj. Fesselhofer Józsefné 80 kr. id. Fesselhofer Józsefné 70 kr. Rosenfeld Adólf 70 kr. Babos Lajos 70 kr. Somorjay Lajos 70 kr. N. N. 40 kr. N. N. 40 kr. Horvát György 20 kr. Morgenbesser Jánosné 20 kr. Zók M. 20 kr. Schmidt Károly 20 kr. Neufeld Samu 20 kr. és Rosenfeld Emil 20 kr. összesen 27 forint 60 kr. A felülfizető urnók és urak, ugyszinte Szigritz Róbert vendégfogó ur, ki a termet és világítást díjtalanul adá, nem különben Janda Irma úrvő, ki egy virágtartót és két nagy virágcokrot ajándékozott, fogadják az egyesület hála köszönetét.

Miklós Gyula színigazgató jelenleg Budapesten van társulatának kiegészítése, ille öleg az ujonnan szerződött tagoknak Kanizsára lehozása tárgyában. Túrelmetlenül várjuk ez új tagokat, mert így ahogy most van, a társulat nem felel meg a kanizsai igényeknek.

Tánciskola. Rechnitz József tánc- és illem tanító, ki már gyakran tanított városunkban, ismét Nagy-Kanizsára érkezett és e hó 2 -én kezd meg az oktatást a német-urczában külön e czérra bérelt helyiségben

Lökés. Csés József kapornaki lakostól e hó 13-án éjjel elloptak két lovat, egy csikót és különféle lövészámot, összesen 250 fnt értékben. Csés az esetről jelentést tett a nagykanizsai rendőrségnek, mely a maga részéről is megindította a nyomozást, még pedig — dicséretére mondva — a legkitűnőbb eredménnyel. Városi rendőrségünk megtalálta a lopott lovakat Kanizsán a VI. kerületi közlegelőn, a Kelecz Ferenc csikós által őrzött lovak között. — A lopott lovakat jogos tulajdonosuknak, Keleczet pedig az illetékes bíróságnak adta át a rendőrség.

Különös tolvaj mesterkedett városunkban e hó 17-én. Ugylátszik épen a vendégfogadobeli háziszolgák ezüst órái iránt érez határozott hajlamot. A mondott napon ugyanis valami ismeretlen tettes úgy az Orszálan-, mint a Korona-vendégfogó házi szolgájának ellopta az ezüst zsebóráját lánczostul, még pedig oly furfanggal, hogy a rendőrség számára még nyomot sem hagyott hátra, melyet most ölni lehetne.

A lépense pusztítólag lépett fel a vidékünkbeli háziállatok közt. Ló, szarvasmarha, birka, sertés nagy mennyiségben hullik a veszedelmes járvány következtében. A közönség az illetékes hatóságoktól méltán elvárja a kellő intézkedések megtételét.

Helyreigazítás. Apunk legutóbb megjelent számában — Még egy utcai botrány-czimmal jelentést hoztunk arról, hogy Fleischer horvátszentmiklósi bérő ispánja Kanizsán véresre verte kocsisát, ezáltal nagy népszerűsítést idézte elő. E hírünket Fleischer bérő ur felkérésére oda igazítjuk, hogy a kérdéses botrányt Fleischer urnak nem ispánja. — mert ispánja Szt. Miklós nincs csak Fakoson — hanem szt. miklósi majorosgazdája idézte elő. Ezt verte meg részegségében a szintén beállított állapotban lévő kocsis. A verekedő gazdát különben rendőrségünk azóta öt forint pénzbírságra ítélte.

Mérge gombák. Óvakodni kell a piacon a gombák vásárlásánál. E héten Kanizsán egy egész család rosszul lett a piacon vásárolt mérge gombák élvezetétől.

Tanítóegylet gyűlés. Folyó évi augusztus 31-én tartotta a Tapolca és b. fűrdő esperes kerületi r. k. tanító egylet nagy gyűlést B. Fűrdő fűrdőhelyiségének olvasó termében, nagyságos Konkoly Ámbros czimzetes kanonok, tapolcai esperes piébános ur elnökele mellett. Elnök ur a gyűlést szívélyes szavakkal megnyitván, melegen üdvözölte a jelenvolt tagokat, és különösen nagyméltóságu gróf Esterházy László urat, ki mint vendég az egész értekezlet érdek-lődéssel végig hallgatta. — Több folyó ügy

intézetet el. Ezen értekezletből az egyet védnökéhez, nagyméltóságú Kovács Zsigmond megyés püspök urhoz, Sümegre táviratilag hódoló-íráll küldetett, melyre a válasza d. u. 5 órákor érkezett s Excellenciájától. A gyűlés d. u. 1 óráig tartott, ezután következett társasébred, mely a „Kisfaludy-féle vendéglőben” rendeztetett. A felköszöntők sorát Konkoly elnök kezdte

Színház.

Múlt szombat óta Miklós Gyula színtársulata naponként előadásokat tart a Szarvas szálló nagyertermében. Miklós Gyulát, mint színházgatót rég ismeri a kanizsai közönség, jelelegi társulata azonban reánk nézve egészen új s az első estéken a művelvezet után való végzős a kíváncsiság értezte csatlakozott: milyen erőkből áll ez a társulat, melynek előzetes, pártolással a kanizsai közönség — helyi fogalmak szerint — kitélt magáért. E kíváncsiság most már kivan elégitve annyiban, hogy a társulatra — egy heti ismeretség után — rámondhatjuk, hogy minőségére nézve nem sokban különbözik az eddig nálunk jártaktól. Vidéki igényekre számított, vidékies eszközökkel ellátott s épen színvonalának megfelelő erővel bír, középszerű társulat. A tagok többnyire igyekvő, ambíciózus színészek és színésznők, akik majd valamennyien teljes érejtükből iparkodnak megfelelni a rajtok lévő nehéz feladatnak. Azután van köztük egypár, a ki tehetséggel és hivatottsággal látszik bírni a művészi pályára s a kitől valódi élvezetben is részesülhet a közönség. A társulat részletes jellemzésével várunk addig, míg az újonnan szerződött tagok elölgalják állomásaikat s így teljes lesz a társulat, másrészt addig a már itt levőket is jobban megismerjük és alaposabban mondhatunk róluk ítéletet. Egyelőre arra szorítkozunk, hogy az eddig tartott előadásokról röviden referálunk.

Szombaton, e hó 12-én volt az ünneplés megnyitó előadás. A függöny felgördülésekor a társulat összes tagjai, félkörben állva, elénekelték Kölcsey himnuszának első stropháját. Azután előlépett Szombathely Anna kisasszony és elszavalta a lapunk legutóbbi számában közölt prólogot, melyet Farkas Imre külön is alkalomra írt. Ezután következett az előadás: Egy katonátörténet. Színmű 5 felvonásban; írták d'Ennery és Cornons. — A darab az ugynevezett szenzációsokból való; előfordul benne rejtélyes gyilkosság, gyermeke által artatlanul vádolt apa, aljas intrikus, tizenkét évi gályarabság s végül — szinte megnyugtatóul — örvendetes viszonzás, a gaz-cselzőnévny szétfoslása s az igazság diadala. A gyengébb idegzetű hölgyek felszárítják az erősebb jelenetek alatt szemökbe tolt kényeket, az arcok kiderülnek, a közönség lecsillapodva távozik haza s almában nem lát rémeket. — Az előadás meglehetősen volt. Miklós régi erejében és tehetségével nutatta be magát ismét a közönségnek, mely őt már első föléptekor zajos tapsal fogadta. Renó János szerepében nagy hatást ért el s játéka egyes helyeken valóban drámai magaslalon állt. — Szombathely Anna (Adrienne), jó színésznőnek bizonyult, ki játéka, szerepet átérzi s kiben nem hiányzik a tehetség, ez átérzés kifejezésére. Igen sikerült jelenetei voltak. Szirmai Jozsef igen szép színpadi jelenség s kis szerepében mindjárt meghódította a közönség rokonszenvét — Sziklai (Samborán) ügyes színész. Bányai (Lázár) ellen sem emelhetünk egyeb kifogást, minthogy grófi maszkja igen madárijesztőszerű volt. A többi szereplők sem rontottak s így összevéve, elég jó volt az előadás. — Közönség meglehetősen nagysága.

Vasárnap Klárné népszínművét. A darabot ismerjük Solyósi vendégszerelés óta. Miklós a czimszerelésben nagy tetszést aratott.

Hétlőn Egy magyar nábob, Jókai dramatiszt regénye került színre bérlet lyamban, kisebb publikum előtt, mint a mekkora az előző két estén volt. Szindarabnak ez a regény nem szindarab s nem értjük, hogy tudnak Miklósok színlapra ilyen irni czegetni: „Jókai remekműve.” Közönségünk magasabb értelmi színvonalom áll, semhogy a reklámnak ilyen módja togra rajta s így csak mosolyt kelt benne az ilyen Pácsa-, vagy Fityeháza-szerű naiv kidicsérés. Ami s szereplőket illeti, Miklósyt, (Kárpáti János) és Moórit (Abellino) emelhetjük ki dícsérettel. Sziklai óriási derűtséget és tapost idézett elő a második felvonásbeli pompás humor felköszöntő jóízű elmondásával. Keddén, 15-én, a Schünhan testvérek vizjátéka „A szabinók elrablása” került színre nem épen látogatott ház előtt. A darabot közönségünk még Sáhgyéktől ismeri. — Az előadás meglehetősen jó volt; Moóri és Szirmai Jozsef aratiak legtöbb tapost.

A szerdai est erkölcsileg igen szerencsétlen esteje volt a színtársulatnak. Miklós ur bizonyára nem is sejtette, mekkorát ront renumóján ezzel az „Abra-kadabra-nak” elcsúfoló „bűvészpárral.” Nagyhangú plakátok, török szultán, nekromancia, kokodae-monia stb. felvilágosítás, valami különös látványt sejtettek a közönséggel, mely eléggé meg is lőtte a színház estét. Az „Abra-kadabra” tarsaság pedig egy közönséges színművész párnak bizonyult, egy csep-

pel se jobbnak, mint a falun krajcársos komédiák mutatózó csepürögök köklerek stb. A közönség nagy része méltó indignációval mindjárt a „mutatóványok” elején hagyta ott a színházat. — A köklér produkció előtt a színtársulat a „Bengáliai tigrisczimű” egy felvonásos bohózatot adta Sairmai Jozsefnelj és Moóri-val a főbb szerepekben.

Csütörtökön „Valjunk el” került színre meglehetősen jó előadásban. Különösen kitűnt Szirmai Jozsef (Cyprienne) és Moóri (Desprunelles).

Pénteken nem volt előadás. Szombaton Szigeti József új vizjátékát, a „Nőemancipáció”-t adják.

Csarnok.

Bűnre bűnhődés.

— Rajs —

A falu közepén állt a Márjás Péter uram portája. Zöld kerítése, a nagy gémeskut, a mi ott nyekergelt minden este a lágas udvaron, mikor megtért a sok lábas jószág a mezőről, meg a fehér fal, a mivel bizony az istállója is elérte a szomszéd szalmafődele, apró ablaku házat, nagyon jól megmutatta a jámbor utazónak, de még a talu kemény nyakú, részeges kántorának, Kevély Estány uramnak is, hogy bizony Márjás Péter uram egyik öregapja — nem mondok nagyot — valamikor Mátyás király idejében kivette egypár kontyos atyafinak a fogát...

Hanem hát ezt a nevezetes familiát meg is érdemli Márjás uram. A ki csak ismeri, mind az őt ujára megesküszik, hogy milyen jóra való, derek ember.

Vannak neki becsülttűdű, jó fia, aztán meg jószívű leányban sem volt hozzá szűkmarku a fölséges uristen.

Boldog is a Márjás uram szíve — a részeges kántor nagy boldogtalanságára, a kit már szinte megesz-e miatt az irigység, a mérég...

Hanem hát hiába minden gonosz igyekezete.

Hiába hitette el a szurtos gyerekekkel az iskolában, hogy Márjás uram az ördög-czimboral; hiába énekelte el olyan teli torokkal a minap a falu kocsmaiban, hogy hát:

Fősvény Márjás uram szörnyen,
Kapra-kap egy kis geschtáfn.
A légrét is vámot venne — adta lelket,
Rozs néven sem vassent tőle!

Nem hittek biz neki, csak az a korbely pépség a ki a boros kancsó mellett lopja az isten drága napját.

Mert hiszen, a kinek csak egy kis sütnivalója van, hát az ököllel is beláthatja, hogy erre vagy amarra, de Márjás uramra jó névvel-lelékkel, senki fia sem mondhat mákszemnyi rosszat se.

Hiszeg a minap is mennyi pénzt adott a falu könyvtára számára, hogy az asziheder népség ne valami bolond Zöld Marci törtérikat olvasson, a mik úgy is az akasztófára szarítanak a lelkét, hanem becsületes, jó könyveket...

Azért is nem törődik Márjás uram a részeges kántor rossz nyelvvel, hiszen a kutyja is megugatja a holdvilágot, aztán ez mégis olyan holdvilág marad, mint a pinyt!

Majd megújja Kevély Estány uram is azt a sok pletykát, mikor úgy sem hallgatnak rá!

Igy beszélt a falu népe eleintén... hanem bizony másként gondolkozott a Macskásné asszonyom, a ki meg is mondta a Darvas koméknak, hogy iszen meglássák, nagy dolog lesz ebből; és, itt van ni, két hétre rá már minden jó lélek azt mondja, hogy hát: „Biz úgy van, ma is történik csuda ezen a rugott csallagon.”

Mert ehol Estány uram, a részeges kántor, mily nagy ellensége volt Márjás uramnak, aztán most mártesti-lelki barátjává lett. Odajár hozzá éjjel nappal, beszél tanakodik az öreggel meg a Julcsa kisasszony-nal...

A rossz nyelvek ugyan azt beszélik már, hogy házasságos história lorog a szóban, sőt egy morgósi menyecske már el is kerepelt a múlt szent-mihályi vásáron, hogy milyen világraszóló lakodalmat csap majd Márjás uram; de hát semmi sem lesz belőle...

Megmondta a Márjás uram kisebbik fia, nem lesz belőle semmi — punktum.

A kisasszony csak tanult, a mester tanítja, ez az egész.

Ki hitte volna, hogy a morgósi menyecske oly igazán beszél? Ki gondolta volna, hogy az a részeges kántor olyan egyszerre józanságra jár, hogy Márjás uram vejjé válassza!

Ehol ni — minden megeseit, kántor uram odahagyta az eklézsia rongyos viskóját, odaköltözött abba a galambduczos, cserépszindelyes házba, Márjás uram portájára.

Van pénze elég, majd fölveti a mézes boldogság.

A szurtos, meztelenség gyerekeket is csak úgy tempóból nevelgeti, tanítgatja,

hogy legyen majd vén napjaira egy kis vigasztalása, hogy milyen sok hasznót hajtott a hazának!

Márjás uram meg annyira szereti, hogy sokszor, ha a veje nem ér rá hát venjétere maga megy el helyette a szurtos gyerekek közé, kinevetetni magát.

A minap is olyan embert pingált véletlenül a rossz csontok elé a táblára, aminek (azt beszélik) a hasán volt a két szem, a lábai meg olyanok voltak, mint egy pár kolbász, az orra meg plane egészen hiányzott!

Hja, nem is csoda; a hetven körül jár, akkor pedig már csak úgy isten kegyelméből tiporja az ember a föld hátát...

Ünnepi ruhába öltözött az egész falu, úgy ment a Márjás uramék portájára, a Márjás uram temetésére...

Nagyszerű temetés volt az... Kevély kántor uram kitétt magáért. Pestről hozatott koporót, tiszta vörös rézből, a virágokat mindentéle fontos szövetekből, mert azok nem hervadnak el...

Sőt még a kecskeméti diákokat is kihozatta, mert azok szöbben tudnak kántálni, mint a falusi nyávogós asszony-nép...

Minden máshonnan jött, a könyv telt ki hazuról, — kivált mikor diák uramék rákérdezték, hogy:

„Kéneked az öröm hangja,
Az enyészet bús harangja
Kondult meg a lég felett,
Hulljon könyvek aparmódra,
Fél nem ébred a jaksóra
Mélyen alvó kedvesnek,
Ki felett most könyvesnek...”

A szomszéd falu tisztelőse meg éppen olyan szép dikézőt tartott, hogy bizony a ki nem sirt rája, annak nem volt szíve.

Elmondta a szent férfi, amint az ég tudnia adta, hogy milyen jó ember volt Márjás uram, hogy az Uristen azért vette magához, hogy megjutalmazza ő kegyelmét azért a végtelen jó szívéért...

Elmondta, hogy arra a néhány felszedülő gyermekre majd gondot fog viselni a derek vő — Kevély István uram...

A rossz nyelvek azt suttogják ugyan nagy titkolózva, hogy lesz -ne mulass!- most majd a gyerekeknek, hogy majd megkezdődik a kocsmazás megint, de hát ki hinne nekik?!

Csül, zimankós téli idő... Olyan apró zuzmara esik, mintha csak valami nagy szítán keresztül öntenék a mennyországból.

A sötétség szinte harapni lehet, hát nem is jár senki sem az utakon.

Hanem a falu kocsmaiban bezzeg nagy a sürgés-forgás, szól a muzsika, a bőgő morgogásától még az alsó falu végén sem tudnak aludni, úgy huzakák a részeges kántornak, néhai Márjás uram vejjének...

A gonosz, istentelen jószág!
Mikor eltemették Márjás uramát, a gyerekeket elkérgette, kinalláta mindenből; szegény feleséget ültette, verte, míg aztán a jó isten megszánta szegényt s kiszólitotta az árnyékvilágba.

Kevély uram magára maradt a nagy gazdaságban; hanem bezzeg fogy az... A löldék, a kert, már mind az uszóra szebjeben van, a ház is a felet járja már.

Ha az is elfogy, akkor Kevély uram újra részeges, kemény nyaku kántor lesz... ha ugyan nem dobja ki az eklézsia a rongyos viskójából.

Úgy is lesz; megmondta a tisztelőt a multkor. Az iskolatisztogató is beszélt már a minap Dongóknál a disznótorban, hogy a gyerekek akár agyonverekedhetik magukat az iskolában, míg a kántor a kocsmaiban dözsöl.

Hű kidobják, az lesz belőle!
Tovább...! Tovább...!
Igy dörmögött az az istenadta rongyos koldus, a melyik ott kutagol az országuton ebben a nagy hidegben.

Csupa dér a szakalla, fázik, hogy majd megveszi a hideg.

Biz a nem is csoda, becsületesen köszöntött be az idén a tél. Valóságos fehér karácsonyi idő van, ilyenkor pedig hamar elfagy a meztelen ember teste, lelke, kivált az olyan volt vén borkaplné, mint ez a koldus lett részeges kántor.

Elkergette az eklézsia, nem fogadja be senki, mert már a képes fele is mutatja a gyönyörűséges mákvirágot.

Azért kovályog a nagyvilágban, rongyosan, részegen; nem törődik már semmivel azt sem tudja hol van, kik között van...

Azt se tudja meg, hogy Kerekesen három boldog család él, három boldog Márjás család.

Csak megy, untalan. Tovább...Tovább...!

Karácsony szent reggelén valaki megholtott egy öszefagyott, elhalt koldus testében...

V. Herráth József.

Irodalom.

— Lengyel emlékek. A lengyel belpolitikai látogatás alkalmából érkező cikkeket hozza az „Országvilág” Hadszemély Lajos dr. tollából. Lengyel emlékek” címmel, közzéadta két gyűjteményre, az egyik a magyar vonatkozású képet is. Ezenkívül egy egész sorát találjuk az érdekes közlemények a szlovák lap legújabb (szeptember 18-iki) számában. Így „A hárs” elnevezésű Revizor Jánosról, „Propria law” költészet Revizor Gyuláról, „A gyer-

meket mint színtársulát” Komenszky Kálmánról, „Etel és ital” (biológiai levél) M. L. tollal, „Pythagoras tanításai”, elbeszélés Enrico Castelnuovo-ól, „Singer János fordításában”, „Tündérvilágban”, költészet Kompond Farkasról, „Egy botanikus szerelem melyet szívesen jótartam el” E. Kovács Gyuláról, „Egy csók, — az utolsó”, elbeszélés Aszár-tól; „A hét tündérszék”, Székely Huszárról. A képek közül az említettet kivül művészi voltuknál fogva figyelemre méltók: „Magyar avatás” és „Erdél magány” s „A szász dajka” című képek serege. A gazdaság és közügyekkel kapcsolatosat követjük? Tudomány és irodalom, színház és művészet, újságok, a kiállításról, könyvtársági vidéki élet, sport, nyelvi, gazdaságról, ismeretlen, rejtélyek. Az „Országvilág” előadott ára: január decsamberre 10 forint, január — januára 5 frt., július — szeptemberre 2 frt. 50 kr., június decsamberre 5 frt. A „Közvetítés”-rel együtt: egész évre 28 frt., félre 14 frt., negyedévre 7 frt., egy órára 2 frt. 50 kr. Az előfizetési pénsek a Pallas Irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők. Kezdemény-utazás, 6-ik szám.

Közgazdaság.

* * * **Gazdasági állapotok.** Hivatalos jelentések szerint az országban, még a nagyobb gazdaságokban is, — a cséplés általán be van fejezve. A keverő szántás is be van fejezve, sőt sok helyet vetés alá is szántanak és az ősziek vetését is elkezdtek már. — A repce nagybőrra már el van vetve, átlag jól kelt a rovarok által csak is helyenkint szenvedett kárt. A korai tengeri az ország déli részében már érni kezd; az éret azonban a hűvös éjjelek hátráltatják. — A korai burgonya már kiszedették, a termés általában kielégítőnek mondható. A szőlő szépen fejlődik és érik, úgy hogy ha az éjjelek kevésbé hűvösök lesznek, a szüret nemokára mindentől bekeverkezhetik; a bor minőség általában igen jónak mutatkozik.

Felölös szerkesztő:

VARGA LAJOS

Társzerkesztő:

FARKAS IMRE.

! Terno! Terno! Terno!

Egy ösvény és elárvasodott gyermekek közössége.

Tekintetes Tóth Anna urnának, a „Fortuna” lotto szerencse számok kiadójának, Budapestben, Vámbárcsúrt 2. sz.

Mélyen tisztelt asszonyom! Jól tudom, hogy kegyes szíve nagy hírenek folytán sok eserre rag azok száma, akik önnök köszönhetik jelenlegi jólétüket, ígygybe vévén emberbaráti szeretetük alapú segítő készséget — tudom hogy sok száz ember áldja a Tóth Anna nevet, de meg vagyok győződve s biztosítom kegyedtet is, hogy azon hála mellyel én és kis arvaim viseltetünk ön iránt, felülülja valamennyi ön által felsegített és boldogított ember köszönetét. Egyszerű asszay vagyok, aki nem tudja kézen leírni azt amit érez csak annyit tudok néhai hála levélként mondani s mondom immóden ismerőseimnek hogy megmondja nekik és haladéktalanul forduljon Tóth Anna urnához, mint aon nagy és jószívű hölgyhöz, aki külföldiség nélkül minden szegényt segít s akiknek tevékenysége isteni áldás embertársaink!

Mint első levelemben tudattam kegyeddél nekem egy távoli rokonom, Gáspár Jánosé, aki az ön jótékony szerelmét nyert a mult évben 3600 forintot s ki mult hónapban volt álván, azt tanácsolta hogy úgy mint én is forduljak Tóth Anna urnához s biztosított, hogy kegyed sem tekintse szegénységemet, közzétesse válasszal.

E reményben fordultam kegyeddél s nem csúdlótam mert a kegyedtetl azonnal kaptam és csatlakoztam jótékony szerelmét már önnök által 40, 50, 74 számokat betéve, s f. hó 13-iki Lincsal huzáson 3600 frintot termel nyertem. — Főrré hálaomat úgy kívánom leróni, hogy midőn nyilvánosságra hozom e nemesszívűség folytán elért szerencsém, valamint kis arvaim szerencsétét, felszólitok ezenel mindenkit, hogy kétség se aggodalom nélkül, biztos nyeresé reményében forduljon Tóth Anna urnához Budapest, Vámbárcsúrt 2. sz. aki kivétel nélkül mindenkinek válasszal és segédkezéssel segít sön von a kegyed.

Begyűltetett tiszteltem kegyeddél maradtam Gyalán, 18-5 szeptember 15-én.

447 1 - 1 Ösv. Anda Eleké szül. Gáspár Julia.

Tóth Anna urnához fordulni kívánók válasszal csatlakozni 3 drh 5 krros bilyegyet mellékelni szíveskedjenek.

Közlés figyelm fordítandó a csajuro: Tóth Anna urna Budapest, Vámbárcsúrt 2. sz.

Terno! Terno! Terno!

Tekintetes Mihálik János műszakifőnöknek Budapestben, Kerepen-ut 74 szám I. emelet 7. ajtó.

Sokáig lőn az emberek legeszméke, a világ legfényesebb számifőnöke, Mihálik János ur, a ki szemleli lehatóság és látnalatos színtel tudomá által oly számokat fejt melyek okvetlen megjelennek a kis lőtóban s ez által minden szenvedőnek, aki tudományát ígygybe vessal segítségét nyújt.

En is ama szerencsésben részesültem, hogy a Mihálik János urtól kaptam 20, 71, 97 számokkal a f. hó 13-én tartott trienti huzáson 3600 frtos termel nyertem.

Kis városunk egész lakossága el van telve a „szeg” számifőnöki iránti hasznalattal s ki kívánjon bizon val számtalan embernek hozott tudománya által szerencsét és áldást. Kiván m-e ő látjon az emberiség érdekében, hogy sokan vegyék ígygybe s nagy s hatalmas tudományát és bölcsességét a tudom, mindnyájuk meg fognak győződni arról, hogy csak Mihálik János ur az egyedüli megmentő, aki bennünket láthat, bé is gondolt megment, ki leggyorsabb segítségün segí rajtunk és szerencsét hisz nekünk.

Közlésfigyelmnek tartom e szerencsés esetet a valószínűs hírvé tudomásra juttatni és felismerkedni a t. ez lőtőjétes bölcséget, hogy haladéktalanul forduljon Mihálik János urhoz, mint a szerencseszeretőhöz, mivel egyedül az ő segítségével lehetünk szerencsésnek.

Tartoz meg az ég még soká nemesszívű jótékony Mihálik János urat az összes emberiség javára, szegény embertársain boldogítására!

Kivált tisztellett maradtam Pa. Pé 1885 szeptember 18

Vársdy Béla. Mihálik János műszakifőnöknek Budapestben, Kerepen-ut 74. sz. I. em. 7. ajtó 84. címűnél levelezni válasszal csatlakozni 3 drh. 5 krros bilyeg mellékelni. 448 1 - 1

Birtokeladást és vételt
bérbeadást és bérbevételt
 a dunántúli kerületben, legszolidabb feltételek mellett, közvetítők kizárásával,
 egyedül közvetlenül érdekeltek megkeresésére eszközöl

Österreichischer Bernat
 ügyvédsége Nagy-Kanizsán.

439 2-3

Arverési hirdetmény.

Söjtör község közbirtokossága részéről közhírré tétetik, miszerint a söjtöri közbirtokosság tulajdonát képező felső vendéglő helyiség regalé joggal és 9 hold szántóföld a réttel **f. évi szeptember hó 27-én reggeli 9 órakor Söjtörön a helyszínen 1886 évi ápril 24-től három egymást követő évre árverés útján** — kizárólag keresztény hitfelekezettnek fog bére adatni.

Az árverési feltételek Söjtörön a közbirtokossági gondnoknál bármikor megtekinthetők.

Az árverezni szándékozók a kikiáltási ár 20% át letenni tartoznak.

A kikiáltási ár 600 ft.

Kelt Söjtörön, 1885 augusztus hó 26-án.

MARTON GYÖRGY,
 közbirtokossági gondnok.

430 4-4

3468/ik 1885 Május hó 16-án.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

A nagy-kanizsai kir. törvényszék íkvi. osztálya részéről közhírré tétetik, hogy Krossetz János zalaezerségi lakos végrehajtónak özv. Németh Józsefné szül.

Vindisch Erze és Németh József végrehajtást szenvedő

orosztónyi lakosok elleni 37 ft 10 kr. tőke 10 ft. 70 kr. per 4 ft. 85 kr. végrehajtás kérelmi 6 ft 75 kr. árverés kérelmi 17 ft. 50 kr. végrehajtás árverés loganatosítási és még felmerülő költségek iránt végrehajtás ügyében a fentnevezett kir. törvényszék területéhez tartozó orosztónyi 572 sz. tkvben. A l. 60 hrsz. a. felvett ingatlan sz. arra épült 52 népsor sz. a. ház egy 463 ház sz. a. felvett ingatlanoknak Németh Józsefet 2/3 részben illeteti 312 ft-ra becsült része együttesen

1885. évi október hó 27-ik

napián délelőtt 11 órakor Orosztónyan a községbíró házában Dr. Tuboly Gyula telpe-

rsai ügyvéd s Pintér Anna férj. Németh Józsefné utó ajánlatot tevő orosztónyi lakos vagy helyettesiek közbejöttével megjartandó nyilvános árverésen eladatni fog ujabban.

Kikiáltási ár a fennebb kitelt becslár. Árverezni kívánók tartoznak a becslár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírral a kiküldött kérelemhez letenni.

Vevő köteles a vételt három egyenlő részletben, még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 1 hónap alatt, a második ugyanattól 2 hónap alatt, és a harmadikat ugyanattól 3 hónap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számított 8% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint fizetni.

Ezen hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek, a kiválóan órák alatt a nagykanizsai kir. törvényszék telekvi osztályánál s az orosztónyi község előjáróságánál megtekinthetők.

Nagy-Kanizsa kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1885 évi május hó 23-ik napján tartott üléséből.

CSERESNYÉS
 elnök.

EVELL
 jegyző

The Gresham Life Assurance Society, London.

Tisztelettel értesítjük a t. cz. érdekelt közönséget, hogy nagy-kanizsai vezérügynökségünk irodai vezetésével mai napon **Plek Salamon** urat biztuk meg illetve a megfelelő teendőket mai napon reá átruháztuk.

Kelt Budapesten 1885. szeptember elsején.

The Gresham Life Assurance Society
 magyarországi fiókja.

435 3-3

Valódi
ORVOSI MALAGA-SECT
 A klosternárburgi csász. kir. borkisérleti állomás vegyelmései szerint

Kisülő jó, mangra,
 mint kitűnő erőtlenítő-erősítő, bétegek, ádások, gyermekek stb. számára, a vérszegénység és gyomorgyengeség ellen legkifejezetten hatásos, 1/2 és 1/4 eredeti palackokban s törvényesen bejegyzett védjegy alatt a

VINADORA SPANYOL BORKERESKEDÉSNEK.
 Bécs Hamburg.

fr. 2.50 és 1.30 eredeti árak mellett.

Kapható: Nagy-Kanizsán Mándák Gy. Sándor ut. Szégyenkertben; Schwara és Tamber urak Huszkerkereskedésben; Klmórtzer Fr. ur szőlőházán és Bogenfelder József ur vauzi éttermében. 444 1-6

Továbbá különféle igen finom kálföldi borok eredeti üvegekben és eredeti árkon kaphatók Nagy-Kanizsán Rosenfeld Adolf ur Huszkerkereskedésben, Zala-Egerszegon Kanizsai Sándor ur Szégyenkertben.

A "VINADOR" posztó, valamint a törvényesen bejegyzett védjegyre mellőzések ügyelmével lenni, mivel csak ez esetben állhatnak jót a borok validitásától és jóságától.

Zongora raktár.
 Nagy választéka
UJ ZONGORÁKNAK
 Legjobb bécsi gyártmányok

Rosenberg Adám
 Tóth Lajos ügyvéd ur házában.

Régi, használt zongorák kicseréltetnek.

445 1-4

Kiadóhivatal: Budapest, V., nádor-utca 7. sz.

Legelterjedtebb s legolcsóbb magyar napilap.

PESTI HIRLAP

pártoktól s kormánytól egyaránt független

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelen mindennap, hétfőn és ünnepet követő napokon is, 16—20 oldalnyi terjedelemben.

Októbertől kezdve rotációs gépen nyomatik, mely a lapot óránként 10,000 példányban, teljes 16 oldalon, könyvalakban, felvágva állítja elő.

Minden héten rendes **ZENEMELLÉKLET**, válogatott zenedarabokkal.

Előfizetési ára: egész évre 14 ft, félévre 7 ft, negyedévre 3 ft 50 kr., egy óra 1 ft 20 kr.

Mutatványszámok egy hétig ingyen és bérmentve küldetnek.

Rovatvezető munkatársak: Antalik Károly, Gyöngyösy László, Luby Sándor, Schmittely József, Tábori Róbert, stb.

Munkatársak:
 Pulszky Ferenc
 Beksics Gusztáv
 Törs Kálmán
 Pesty Frigyes
 Borostyáni Nándor
 stb. stb.

Munkatársak:
 Mikszáth Kálmán
 Dr. Ágai Adolf
 Bartók Lajos
 Tóth Béla
 Dr. Kenedi Géza felelős szerk.
 stb. stb.

Az első osztrak

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári társaság

BÉCSBEN, IV Heumühlgasse 13. alap. 1817.
 Markert M. vezetés alatt

347 9-12

ajánlja nagy áruraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárólag kaprokkal, ugyszintén puha hajótalajok stb. tölgyfából amerikai fries- és parquettalajok.

A gyár száraz-nyagjának vagy rakára által, mintszintén kész áruinak vagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fentnevezett árukból a legrovidebb idő alatt teljesíthet.

A gyár vállalkozik portálék előállítására, kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák sat. sat. berendezésére is, nemkülönbön mindenféle, gépekkel előállítható művek elkészítésére, adott rajzok és minták után kivéve a házi bútortal.

A legjobb
SZIVARKA PAPIR
 A VALÓDI
LE HOUBLON
 francia gyártmány
 Cawie és Henry-től Párisban

Órásokunk az utánzóktól.

E papírt dr. J. J. Pohl, dr. M. Ludwig, Dr. M. Lippmann urak bécsi egyetemi vegytanárak különben ajánlják kitűnő minőség, abszolút tisztasága és amiatt, hogy ebbe semmi értékes anyag sincsen belekeverve. 431 2-36

800
 HOB
 HOB
 HOB

37, rue de Valenciennes, PARIS

Szerkesztőség: Bajcsy-utca 4. sz. Ezen intézetű a lap szerkesztésére vonatkozó minden közléseket.

Kiadóhivatal: Városház-tér 1. sz. Részletesen levelek csak ismert kasszából fogadhatók el.

Külső iratok vissza nem küldetnek.

KÖLTSÉGTÉTEL ÁRAK:	
Egyes évre	5 ft. — kr.
Fél évre	3 ft. 50 —
Negyedévre	1 ft. 25 —
Hirdetések költsége külön táblázatban.	
Aranyos és egyéb hirdetések költsége 20 kr. költségűen 1000 szög 1 ft. szavattal minden szöveg 1/2 kr.	
Nyitólátó postaköltség 10 kr.	

ZÁLA

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zalamegyei Gyűjtőegylet, a Nagy-Kanizsai- és Délzalai takarékpénztárak, Bankegyesület, az Alsó-magyarországi takarékpénztár részvénytársaság és önszerveződő szövetség hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenként egyszer: Vasárnap.

Előfizetési felhívás.

Október hó elsejével új, negyedévi előfizetést nyitunk lapunkra, **Zála**-ra. E nappal kezd meg a **Zála** fennállása tizenkettedik évének utolsó negyedét.

Im már majdnem tizenkét teljes esztendőn át futja ez a lap azt a rögös pályát, mely a többi magyarországi vidéki újsággal együtt neki is osztályrészül jutott. Tizenkét év elég nagy idő arra, hogy egy lép tökéletesen megerősödjék szememben és irányban s hogy oly törzsközönseget szerezzen magának, mely a lapot ismeri, szereti és támogatja.

Ez új évnegyed elején tehát nincsen szükség arra, hogy valami programcikk-félével újra bemutassuk magunkat a közönségnek.

Ha mégis teszünk ígéretet, ez csak annyiból áll, hogy a **Zála** tovább is eredménytelen buzgalommal és szigorú lelkiismeretiséggel fogja szolgálni a megye és a város érdekeit.

A **Zála** valamennyi rovata ezentúl is irodalmi gondtal, kizárólag helyi szemlemben lesz szerkesztve. Közleményei avatott kezekből eredvén, mindenha a közönség valódi érdekeinek lesznek megfelelők.

A közönséget pedig ez új évnegyed elején felkérjük, hogy lapunkat tovább is és fokozott mértékben, támogati sziveskedjék.

A **Zála** előfizetési ára marad a régi:

egy negyedévre 1 ft 25 kr.

A **Zála** szerkesztősége és kiadóhivatala.

Kanizsa halad.

A város külső fejlődése, az utcák, terek csinosodása, szaporodása, rendezése, díszes, új épületek emelése, befejezése stb. tagadhatatlanul mind tényezőjét képezi a város haladásának.

Ebből a szempontból tekintve, városunk a legutóbbi évek óta nagy haladást mutat fel s ez a haladás egyre tart, ugyanazokkal a gyors léptekkel, melyek ezt a legutóbbi ideig jellemesték.

Nem kell évtizedekre visszamenőnk, hogy a haladást részletesen demonstrálhassuk: elég ha egy-két évnek a legutóbb lefolyt egy-két esztendőnek e téren elért vívmányait szemléljük, s ha ezekhez hozzávetjük azokat melyeket akár csak a legközelebbi jövő is, kilátásba helyez. — lokálpatriotizmusunk méltán hűszelgve érezheti magát

Külső c-úra, díszességre nézve városunk egyre emelkedik. A legutóbbi időben nyílt meg az új kórház, mely úgy külsőleg, mint belső berendezése által Kanizsának határozottan dícséretére válik. Legutóbb nyílt meg az Arany János utcai új óvoda s legközelebb fog megnyílni az ugyanebben az utcában épült s már befejezéséhez közel álló új községi iskola-épület.

A város csinosodásához nagy mértékben hozzájárult a főter felső templom előtti részének kiklinkerezése, a főter csatornázásának ugyanabban az irányban való kijavításával, illetve rendezésével Ugyancsak a főter alsó részén s helyreállították, illetve megújították a kövezetet; az iskola-utca alsó része is — már valamivel előbb — kapott egészen új és jó klinkert és a kövezési munkálatok hosszu sora van még kilátásba véve

Emellett nemcsak a város, hanem magánosok részéről is egyre folyik az építkezés; — többnyire modern alakú, új épületek keletkeznek, emelve a város csinoságát. A csinos, új épületek a legutóbbi időben szinte tömegesen keletkeztek, egészen új szint adva a város egyenlőség részének. Csak a főteret megzsemlélv, jöles és feltűnő változás tapasztalható

a legutóbbi egy év óta is. Ott van, mint amely a legújabbak sorában legelőbb készült el, a Lovák-féle csinos, emeletes ház; feljebb a Keller-féle új ház; átellenben most közeledik befejezése felé az Eisinger féle épület, melynek hátulso traktusa az iskola-utczát díszíti Ugyancsak a főteren a szinten nem sokára elkészülő Weiser-féle kétemeletes ház valóságos díszét fogja képezni a városnak. Beljebb, az új-utczában, szintén a legutóbb lefolyt esztendő alatt készült el a Saigriz-féle emeletes ház és a legrövidebb idő múlva teljesen kész lesz a polgári egyesület csinos, emeletes épülete.

A kivülbbs eső utcákban szintén az új és többnyire csinos házak egész sorát létesítette az építési kedv és — szükséglet. A gyors haladás, emelkedés a városnak ugyasólván minden pontján szemmelátható.

És — mint mondtuk — a legközelebbi jövőben hátralevők, illetve biztosan bekövetkezendők, e haladást egyre öregbíteni fogják. A honvédkaszárnya felépítésének módosztatjai is el vannak immár döntve s az új laktanya a jövő év őszére szintén el fog készülni. A közös hadseregbeli legénység számára építendő laktanya ügyének miként lett eldöntéséről, de még jelenlegi stádiumáról sem, tudunk semmi autentikust, mert a városaházán mélyen hallgatnak róla. Ezt egyrésztől csodáljuk, mert tudunkkal eleinte a közös hadsereg laktanyájának felépítése volt már ugyszólván fajt accompli és a honvédkaszárnya ügye volt felette kétes. Egyszerre úgy fordult a dolog, hogy most már maholnap h száfognak a honvédkaszárnya tényleges felépítéséhez, míg a közös hadsereg részére építendő kaszárnya ügyére egyszerre csak ráborult a legvastagabb egyiptomi sötétség Reméljük azonban, hogy e sűrű homály is el fog oszlani nem sokára s hogy —

amíg a végleges eldöntés bekövetkezik — a közönség legalább felvilágosításban részesül arra nézve, mit várhat, mi fog történni.

A felső-leányiskola létesítésére is sikertelend talán meggyesésre jönnie a városnak a közoktatástügyi miniszteriummal s akkor esz új intézet számára is fognak megfelelően díszes, új épületet emelni, ami ebben a tekintetben is egy fokkal előbbre viendi a haladást.

A régi kórházat is le fogják bontani nem sokára és ennek helyére is, a lokális viszonyoknak megfelelő új, díszes épület emelhető.

A város befásítása is egyre halad és nincs ok feltenni, hogy e haladásban megakadás fog történni.

Mindeneknek összenyomása tehát a Kanizsa fejlődése iránt jóakarattalag érdeklődőre nézve a lehető legkedvezőbb.

Vannak ugyan a közönségnek régtől fogva táplált óhajai, melyek szintén e térré vonatkosnak s melyek teljesülésére nézve — ha biztatásokat kapott is eddig — még semmi biztos reményeket nem mer szóni. Ez óhajoknak is volt már több ízben alkalmunk kifejezést adni s ez alkalommal is helyen valónak látunk, azokat újból felemlíteni. A történt haladást teljes mértékben méltányoljuk, a bekövetkezendők és kilátásban levők szivünkbelől örvendünk, az eszenfelül még szükségest pedig határozottan kívánjuk.

Szállásosnak tartottuk rég és tartjuk most is első sorban a sétatér létesítését. Ennek hiánya napról napra nyomasztóbb lesz kényelmi, közegészségügyi és szépítészeti tekintetből. Kívált a úóbbiból. Ilyen nagy, értelmes és részben gazdag város, díszes épületekkel, utcákkal, terekkel — sétatér nélkül. Az ellentét igen bántó és bosszantó. Kellő figyelem és jóakarattal mellett — azt hiszük — sikertelne

Társaság.

Összel.

Hogy álmodánk mi, kéz a kézben,
Órók tavasz, virágnyalást
Es hallgattuk egymás szivében
A boldog, édes dobogást
Es azt hívtok, hogy e világon
Soh' sem szünik a kikelet...
Beállt az ősz már, én virágom,
Már hullanak a levelek.

Bököltek, szerelemre intve,
A kert virágit is neked,
A napsugár be sziveinkbe
Derűt hozott és meleget.
Oh édes tavasz, ifjuságom,
Mondd, hol találak u-ra meg?...
Beállt az ősz már, én virágom,
Már hullanak a levelek.

Virág fakadt lépted nyomában,
Sok dalból zengett a liget;
Az ábránd, szerelem korában
Hó vágy leszíti a szivet;
A pajzán Ámor minden ágon
Reánk mosolyogva, gyeleg...
Beállt az ősz már, én virágom,
Már hullanak a levelek.

Ah, szép orezádon ott virít meg
Tavaszi virágit bájosan
Es kedvedben tán lángolon ég
A vágy; de érezd titokban:
Órók tavasz nincs a világon
Es jitsu, szép szerelemünknek
Beállt az ősz már, én virágom,
Már hullanak a levelek.

A coeur-dame.

— A „Zála” eredeti társaság. —

Megint ott ültem Várlokyné ő nagysága kellemes boudoirjában, ahol mindenkélett jól szoktam magamat érezni. Olyan buen retírom volt ez nekem, ahova el-emelnek, mikor az emberek vagy unatattak elmésségekkel, vagy felhaborítottak jószágokkal. Mindakettő elég gyakran történt. Ilyenkor azután felekerestem barátoméit, ki annyira kegyes volt hozzám, hogy még azt sem vette zokon tőlem, hogy csak akkor tettem nála látogatást, ha a többiek terhemre voltak.

Már ebből a körülményből is kitalálhatták önök, hogy nem voltam ő nagyságának udvarlója. Ezzel ugyan szépen megkésztém. Várlokyné maga sem csinált belőle titkot, hogy arczának barázdáit körülbelül hetvenöt esztendőnek kisebb-nagyobb viharai szántották. Vanak aszonyok — még a nagyvilági körökben is — kik ebben a korban már nem tartanak számot arra, hogy udvarlójanak nekik. Az én életfilozófiám meg akkor a huszonnégy éves ifjú volt, aki szíve hajóainak nem dugatja be tüleit, mikor a szírének csábító éneke megszólal. És — akár elhiszik, akár nem — még akkoriban blazirt sem voltam. Pedig ez nagy szó huszonnégy éves fiatal embernél. Manap a hasonló korak szinte szegénylenek magukról bevallani.

Hihetőleg épen ez a nemblazirtság volt oka annak a szívélyes viszonyoknak, mely aránylag igen rövid idő alatt fejlődött ki köztem és ő nagysága között. Várlokyné hetvenöt éves szíve fiatalabb volt akárhány fiatal hölgyünkénél, ki csak alig kerűt ki a növekedésből és s kurta szoknyából, de a poézis naivságát legfeljebb bámulni tudja, — érezni nem. Pedig Várlokyné hosszu mulija elég tartalmas volt, — nekem elbeszélte sok

epizódját s ha fantáziám valamikor pikáns regények megírására készlet, az epizódok közül akárhányban elég hálás anyagot fogok lenni, még ha a kindó erőnek erejével csupa háromkötettest akarna is.

Addig is, egyszerű tárczáiról tollammal megírom azt az egyet, mely engem valamennyi közül legjobban meghatott s mely nekem valamennyi közül legjobban tetszett. S ha önök e sorok elolvasása után — már régen voltam huszonnyéves — azt fogják gondolni rólam, ez az ember még most sem blazirt, — még sem fogom magamat szegényleni.

Tehát ott ültem a kedves boudoirban és kotonasztam Várlokyné régi emléktárgyai között, melyeket ő nagysága szivesen bocsátott rendelkezésemre.

— Lessz közöttük sok, amelyikben önmagára fog ismerni, — más alakban. S olyankor verje mellét és szálljon magába. Akiktől én ezeket kaptam, azok — ha ugyan meg nem haltak — rég elfelejtettek engem s nekem is, ha néha kezem közé téved egy-egy ezekből a dolgokból, soká kell gondolkodnom, vajon kitől ered.

... Nagyon sokat kellett volna mellemet vernem és magamba szállnom.

A sok illatos levélke, lyrai ömlengés és emlékrés között egy levelboríték tartalma nyerte meg legtöbb érdeklődésemet.

A borítékban régi, elárgult levél volt. Kuszált sorok, miket a fájdalomtól vagy egyéb indulatától rángatott kéz vet oda a papírra:

„Asszonyom! Egy megtört szívé nő, egy fia halálát sirató anya írja önnek e levelet. István fiam — emlékszik ön még Kovács Istvánra? — a mult éjjel meghalt. Nem ön után halt meg — régi melibaja vitte a sírba. De szerette őt végső lehelletéig. Én tudom; anyja voltam s ő jó fiam volt. Nem volt titka előttem. Utolsó órájában kért meg

szegény arra, hogy halála után az idemlékkelt tárgyat vegyem le szívével s küldjem el önnek. Csak emlékeztetőkép, hogy ő holtig emlékezett. S ha a néma hűség ez érzékelten bizonyoságának vétele egy könnyű sajtol ki az ön szeméből, én áldom őnt, asszonyom, a halott nevében. Ó igen-igen szerette őnt.”

Egyszerű női név volt e sorok alá írva: özvegy Kovács Gáspárné A levél épen ötven éves volt.

Az odamlékkelt tárgy pedig nem volt sem száritott virág, sem hajfűrt — egy lélemben összehajtott játékkártya, egy színehagyott coeur-dame volt.

Várlokyné észrevette kérdő tekintete-met. Nyugodtan szólt:

— Egyszerű történet, igazán nagyon egyszerű. Egy szegény rajongó fiu, ki házuknál nevelő volt s bele talált szeretőt a tizenöt éves kisasszonyba, már mint belém. Aztán elkiment tőlünk én két évvel utóbb férjhez mentem; — hiszen tudja. Ó pedig tíz év múlva meghalt.

— Nagyon naiv kedélyű fiu lehetett, vetem közbe, hogy emléklől egy coeur-dame-ot küldt még halottaitban is.

— Oh, annak a coeur-damenek van története. Az a Kovács István — képzeltet-e ennél szimplább névű embert? — olyan hosszú, igen hosszú fiu volt. Vagy talán csak azért tűnt fel annak, mert rettenetesen sovány volt s valamennyi önkénel legalább egy fejjel magasabb. Barna haja és sötét nagy szemű voltak. Az arcz sápadt, — betegsége csirál talán már akkor megvoltak — ajkai felett serkedő hajuszal. Még igen fiatal volt; talán husz éves. Nagyon komoly, annyira, hogy mi pajkos gyermekek gyakran mulatságosnak találtuk e komolyságot. De azért őt gúnyolni, vagy vele kikölni nem akartunk, mert olyan szelíd, jó fiu volt és mindnyájunk rokonszenvét bírta. Két évig volt nálunk. Mikor hozzánk

módot találni, ha némi áldozatok árán is, hogy e már szinte tűrhelenné váló hiányon mielőbb segítsenek.

Azután itt van az állandó színház hiánya. Az állandó színház létesítése városunkban szintén közhaj annyira hogy a múlt évi utolsó városi közgyűlésen a városi tanács is tett már e tekintetben konkrét indítványt, évenként 1000 forintot vétetvén fel a város költségvetésébe az állandó színház céljaira. Színházi bizottságot is küldött ki az a közgyűlés, — de azóta az ügy és ügylátszik a bizottság is — elaludt s csak a régi óhaj maradt ébren.

Van több is, minek létrejött a haladás érdekében nagyon óhajtott volna. De egyszerre sokat kívánni nem is illik, nem is szabad.

Egyelőre tehát csak ezeket említtük fel, mint legsürgősebbeket. Ha már csakugyan haladunk, legyen a haladás minél teljesebb. Legyünk valahára valóban ellátva mindennel, amire szükségünk van. Ne legyen városunk hasonló ahhoz a háztartáshoz, ahol igen fényes a bútorzat, gyönyörűek a tükörök, függönyök, de nincsen szék, amelyre leülhetne az ember.

Haladjunk minden téren! És ha ez igazán megtörténik, akkor gondoskodjanak azok, akiknek erről gondoskodniok lehet és illik, hogy a külső haladással lépést tartson a belső is; hogy a felvirágzás ne csak az utcákon, tereken és épületeken, hanem a város társadalmán is mutatkozzék és megteremje a maga gyümölcseit a helyesen felfogott közjó érdekében.

Zalamegye közegészségügye.

— Különös tekintettel Nagykanizsára. —

A legutóbbi megyei törvényhatósági közgyűlésen előterjesztett alispáni jelentésből különösen érdekesnek tartjuk kiemelni a megyénk közegészségügyére vonatkozó, következő statisztikai adatokat, melyek Zalamegye népszedési mozgalmát tüntetik fel ez évi május hó 1-jétől augusztus hó végeig terjedt időszakban. A lelkesi hivatalok kimutatásai alapján összeállított számadatok a következők:

	Született	Meghalt	Szaporodás
Nagy-Kanizsa városban	26	182	24
Tapolczai járásban	490	374	116
Sümei	457	373	84
Keszthelyi	418	352	66
Kanizsai	451	276	175
Pacsai	335	180	155
Z.-Egerszegi	486	324	162
Novai	265	135	130
A.-Lendvai	563	273	285
Letenyei	337	163	174
Perlaki	469	286	183
Csáktornyai	483	291	192
Összesen:	4960	3214	1746

A dolog fontossága megérdemli fáradságot, hogy ezeket a száraz számokat kissé

jött, tizenhárom éves voltam. Ön ismeri azt a miniature-festményt, mely engem abban a korban ábrázol.

— Azt a fehér ruhást, melyet elneveztem Lios Alfának?

— Azt. Ugy mondták, hogy elragadó szép vagyok. S így találta ezt az a szegény Kovács István is. Ő maga mondta, hogy soha, még kis gyermek korában sem, hívták Pistának. Talán már akkor is olyan nagyon komoly volt. S épen ilyen komolysággal szeretett belém. Nem mondta sohasem, hogy szeret, de én — a tizenhárom, tizennégy éves, serdülő leány, éreztem minden szavából, minden tekintetéből, minden érintéséből, hogy szeret. Vagy miért változott hangja hirtelenül sokkal lágyabba, gyöngédebbre, mikor hozzám szolt; miért kapott tekintete nagyobb fényt, mikor az enyémrel találkozott; miért reszketett keze, ha véletlenül ruhámhoz ért? Az ilyen jelekből merem a kis leány is ki tudja kombinálni a szeretimet.

— És egyéb nem történt?

— Nem. Semmi. Mondom, két év után — saját kérésére — elment, mert tanárnak készült.

— Hat a coeur dame?

— Igazságot hiszen voltaképpen ezt akarom elmondani. Nos tehát, ez nem volna valami különös; talán az a legkülönösebb lenne, hogy ezekben tudott maradni: — hogy tíz év múlva is rá tudtam ismerni arra a kártyára.

— Ön adta neki?

tüzetesebben megtekintjük. E megtekintés eredménye speczialiter városunkra nézve épenséggel nem mondható öröndetesnek.

Kiszámítottuk a fentebbi kimutatás szerint a halálozási perczenet a születésekhez képest s így a következő táblázatot nyertük:

Az ez évi május hó 1-jétől augusztus hó végeig számitott négy havi időközben Zalamegyében a halálozások átlag 64-76 százalékát tették ki a születéseknek.

Az egyes járásoktan és Nagykanizsa városában következő az arány.

A halálozások száma a születésekéhez képest:

a letenyei járásban	48-37%
az a.-lendvai	49-38%
a novai	50-94%
a pacsai	53-73%
a csáktornyai	60-24%
a nagykanizsai	61-49%
a zalaezerszegi	64-61%
a perlaki	69-80%
a tapolczai	76-33%
a sümei	81-65%
a keszthelyi	84-23%
Nagykanizsa városban	88-06%

E rideg számok legutóbbika valóban megdöbbentő hatással lehet reánk. Azt látjuk belőle, hogy egész Zalamegyében a közegészségügy épen Nagykanizsa városában áll legrosszabbul. Száz születési esetre Nagykanizsa városában nyolcvannyal halálozás esik.

A megelőző cikkben épen városunk külső haladatról, építkezés és csinosodás tekintetében a legutóbbi időben tett haladásról szoltunk. Annál fájdalommasabban esik, konstatálnunk a a most kimutatott, elszomorító tény.

Ez a tény megczáfolni látszik mindama konzekvenciákat, melyeket a civilizáció fejlődéséről a közegészségügy állapottára vonni szoktak.

A városi, civilizáltabb lakosság jobban ügyel egészségére, nem végez fizikailag nehéz, sorvasztó munkát, jobban, racionálisabban táplálkozik és ruházódik, lakása egészségesebb, kényelmesebb, jobb a talusínkénál; ezenkívül az egészség szolgálatára létező közegyek gyorsabban és nagyobb mennyiségben állnak rendelkezésére, mint a falusiaknak (Nagykanizsán például tizenegy polgári és két katonai orvos és három gyógyszerár van). A közegészségügynek tehát a városban sokkal jobb lábon kellene állnia, mint a járásokban.

... De hát „grau ist alle Theorie.“ A tapasztalás ép az ellenkezőt bizonyítja.

A közvetlenül érdekelt városi lakosság pedig aggodva kérdi: honnan van ez? És mit tegyünk legdrágább materiális kincsünk, egészségünk megoltalmazá árá?

Az ügy fontosságát eléggé méltányolják az országot kormányzó legfelsőbb körökben. Még nincs egy hónapja, hogy a közoktatásügyi miniszter elrendelte a közegészségügy rendszeres oktatását a középiskolákban. Az országos statisztikai hivatalban pedig különös súlyt fektetnek a közegészségügy

— Igen, én — vissza. Jól emlékszem, — egy nappal történt elutazásom előtt. Anyám az ebédnél észrevette hogy igen nyugtalanul fészkelődöm.

— Mi bajod van? kérdezte.

Megszájn nekí. — No bizony, ez nem olyan titok. A vállfűző s szorítja. Most át nem öltözhetel ebéd alatt, hanem tégy addig a hale-ont alá valami kemény papírt. Az mindjárt segít a bajon.

Kovács szobája az ebédli mellett volt. Beszélget és kihozott egy játékkártyát, — a coeur-dame-ot.

Félfelfordultam s a kártyát összehajlítva a vállfűzőbe tettem. Ebédután átöltöztem. A kártyát levittem a kertbe, hol Kovácsot láttam.

— Köszönöm, szőlék, visszaadva a kártyát.

— Jó hogy visszadta, kisasszony, különben magam kértem volna.

— Hiszen már nem veheti hasznát; össze van hajva.

Erre ő rám nézett, bosszu, leirhatlan tekintettel; azután hirtelen elfordult és sietve eltávozott.

És én bizonyára egy hét alatt elfelejtettem volna egy a csekély intermezzot, mint Kovács Istvánt, ha kis Janka öcsém felőrá mulva nem jön hozzám azzal a hírrel hogy a nevelő urnak valami rettenetes baja lehet, mert a kertben lefekszik egy orgonabokor alatt, úgy sir, mint egy kis gyermek s egyre csókolgat egy kis Maria-képet, amely ké-

állását kimutató adatok pontos egybegyűjtésére, hogy ezek az adatok mintegy irányadóul szolgáljanak a teendőkre nézve.

De mégis — az ismételtől okulva — fennmarad az a kérdés: Megfelelő lesz-e ez az újabb, theoretikus, eljárás a czélnek? Fog-e ennek alapján javulni az állapot?

Mi azt hisszük, hogy legfeljebb is csak kevésé. Javulni akkor leendő, ha a teendőkkel átmennek a praktikus tere. És itt mindenütt csak az illető helynek különleges viszonyai mutathatják ki a terrenumot, melyen cselekedni kell a közegészségügyi állapot megjavítására.

Nézzük, mit csak azért is, mert legközvetlenebbül vagyunk általa érdekelve, Kanizsát és ennek e tekintetben való sajátos körülményeit.

Folyóvizünk nincs és egyéb fürdők sincs, mely a nagy közönség részére kényelmesen hozzáférhető volna. Ez nagy baj. A fürdő egyike a leghathatósabb közegészségügyi tényezőknek. E helyett vannak utczáink, melyeknek csatornázása a lehető legprodumitívabb, vagy épen hiányzik. Már pedig azt a theoriát a praxis is beigazolta, hogy az egészség alapját, kivált a civilizált embernél, a tisztaság képezi.

A városi lakosság — mint már említettük — nem végez ugynevezett fizikai munkát. De foglalkozása másrészt olyan, mely elvonja a szabad levegő élvezetétől. A műhelyek, raktárak, irodák levegője tudvaleg épen nem szolgál az egészség előmozdítására. Már most más városoknak vannak a szabad természetben alkotott kényelmes üdülőhelyei, melyek arra szolgálnak, hogy ami a napközben való foglalkozás alkalmával meg van tagadva: a jó levegő, ott feltalálható és élvezhető legyen. Néhol maga a természet szolgáltatja ezeket az üdülő helyeket, ligetek, erdők stb. képében, de másutt szintén nincsenek meg ezek, tehát teremt az emberi erő a saját jólétének szolgálatában. Kanizsán ez sincs, ehelyett van temérek por és — tüdőbaj.

Ezeknek és ezekhez hasonló okoknak tulajdonítjuk mi a statisztikának reánk vonatkozó szomorú adatait.

Vegyék ezeket fontolóra a város vénei és irástudói. Tegyenek róla, úgy ahogy tudnak. Ők épannyira vannak érdekelve, mint a városi közönség többi része. Kaszárnyákra és iskolákra — jól tudjuk — szintén szükség van, de régtől fogva azt szokás mondani: Az egészség a legelső.

Az egyletek sasionja.

Nagykanizsa szept 21.

Most nyílik meg a társas egyesületek tulajdonképeni évadja. A nyári fürdőzések, kirándulások, vakációzások stb. meg bizonyos részben a nyári melegség is, egy időre megakasztja a társas egyesületek működését, összejöveteleit. A tél, sőt már az ősz is, új életre kelti az egyesületeknek a nyáron át elszunnyadva volt funkcióját; a helyiségek újra megnépesednek s az egyesületi gépezet újra mozog.

Ami városunkat társas egyesületek dolgában illeti, szám szerint eléggé bőven van

lőnben szakasztott olyan, mint a tarokkártya.

Kovács másnap elment. Sohasem láttam többé. De öcsémnek ama jelentése óta nem tudtam öt elfeleteni. Azután újra emlékeztembe juttatta magát e levéllel. Szinte vártam.

Várfokyné bevégezte történetét. Igazán rövid és egyszerű történet volt.

Én pedig ott ültem a causeuse ön elmerengve és képzeletemben felűnt az a sápadt, hosszú fru, azokkal a nagy, setét szemekkel s azzal a véghetetlen kinnal szívében, amint ott vergődik az orgonabokor alatt, forró könnyek között csókolva azt a papírrongyot, melyet néhány percig keblén hordott az, akit örülten szeret kimondhatatlan, keserű, reménytelen szerelemmel. — Azután keblén hordja azt a semmit, teljes tisztelettel, tudja, hogy az ideál boldog más karjai közt; nem is közel dik feléje tiz hosszú éven át, azután visszaküldi neki azt az emléket és meghal. A halálig rendületlenül híven ahhoz, aki hűséget nem is követelt, nem is követelhetett tőle, akinek ő sohasem vallott, sohasem vallhatott szeretimet! Tessék ezt nevésegesnek találni, akiknek látszik, — engem meghatott.

— És sirt utána egy könnyet? kérdeztem Várfokynétől.

— Erre már nem emlékszem.

Farkas Imre.

ilyenekkel ellátva. Má kérdés — és már magunk is mondunk benne véleményt — vajon ezek az egyesületek megelémi igyekeznek-e ama morális czélnek, mely lételőknek legfőbb alapját képezi. Mert az ilyen egyesületek mindegyike voltaképpen arról van hivatva, hogy a társadalomnak foialkozására nézve egymástól különböző elemektől minél gyakrabban összehozva, élet-erős faktort képezzen a társadalmi életben. Ehhez járul bizonyos politikai, irodalmi, művészeti stb. czél, mely egyik-másiknak fenállásával összekapcsolva lenni szokott s mely annak működési terét csak annál tágasabbá teszi. Ennek a működésnek pedig minden- ha a közjó emelésére kell irányulva lennie. Ily eszme lebegett a társas egyesületeknek hazánkban való megalapítójának, a nagy Széchenyi grófnak, szeme előtt, mikor megalapította a nemzeti kaszinót, mely a később alakult számtalan hasonló nemű intézménynek mintaképeül szolgált.

S ha most, az egyleti évad küszöbén, ismét futó pillantást vetünk a nagykanizsai társas egyesületekre, ezt abból a czélből tesszük, hogy az egy év lefolyása alatt tett haladásait, vagy egyéb mozzanataikat konstataiva, kifejezést adjunk ama reményeknek, vagy nézeteknek, melyeket tovább létezésükhöz tűz a közönség.

Kezdjük ezt az áttekintést a társaskörön. A társaskörrel tavaly is csak szimpatikus véleményt modhattunk és nincs okunk arra, hogy e véleményt továbbra is fenn ne tartsuk. Sőt egyre erősödik, fokozódik ama véleményünk. A jövő hó elejével új egyesületi évet kezd meg a társaskör és — mint őszinte örömmel vesszük tudomásul — a társaskör vezérferfiainak körében üdvös mozgalom indult meg, a kör által a tagoknak nyújtott előnyök, kellemségek szaporítására. Így első sorban magában a helyiségben jönnek létre hasznos és kellems reformok kényelmi szempontból. Szaporítják és részben újjal helyettesítik a batorzatot, és a körben való tartózkodás annál kellemesebbé tétecsék a tagokra nézve. — Tervben van továbbá a valaha annyira kedvelt társasköri felolvasások újból való inaugurálása valamint a kedélyes társasköri estélyeknek ismét behozása. — Könyvtárát a társaskör a most lefolyt egyesületi évben is 200 frt. költséggel öregbítette s a most megválasztandó új választmány, melynek tagjai hihetoleg többnyire az eddigiek lesznek, a jövő egyleti évben is kellő gondal lesz a könyvtár további felvirágztatására. A társaskör tehát egyesületi új évét a a legbiztosabb auspiciumok között kezdi meg.

Még szebben indul meg a polgári egyesület új évadja. Ezidei egyesületi évét a polgári egyesület már díszes új házában kezdi meg. Tíz évi küzdelem és sok egyenetlenkedés után mégis kiderült az egyesület életképessége; kiderült, hogy városunk közönsége még mindig élénk érdeklődéssel viseltetik a polgári egyesület iránt s hogy nem riad vissza az áldozatoktól sem midőn arról van szó, hogy a polgári egyesület megmentésék a végleges éisenyvedéstől, melynek a régi viszonyok mellett, a régi helyiségben, bizonyára ki lett volna téve.

Kanizsa összes polgárságának buzgó közreműködésével ime létrejött, felépült az egyesület új háza. Kényelmes, szép helyiségei lesznek az egyesületnek, mely a mítoszbeli Fénikszmadarként megszépülve megújodva támad fel a régi romokból. Őszinte szívből kívánjuk, hogy az új házat üde, ifjú szellem lengje át s hogy az egyesület új alakjában megfelelően uemes hivatásának, a városi polgárság összes elemei békés egyetemesének a jelenleg pangó társadalmi élet feltrissítésére, kellemsé tetelére. Hiszünk azokról, kik a regenerálás szép művét eddig elérték, hogy az új ház felépítését nem tekintendik a mű befejezésének, hanem az eddigi szép sikereit felbuzdulva, tovább is ernyedetlen kitartással lesznek az egyesület florealásán.

A kaszinóról kevés mondani valónk van. Sokkal eksklusivabb jellegű, semhogy a város összes társadalmi megérezné kellemes oldalait. Leginkább a kereskedőknek szolgál találkozási és ügyeknek megbeszélési helyül. Van e mellett szép könyvtára, az igaz, hogy ebben több a német, mint a magyar könyv. Ujabbban azonban a magyar irodalom termékeinek beszerzésére is kellő gondot fordítanak s télen át rendeztetni szokott felolvasásait és mulatságait mindinkább magyar jellegűt ötenek. Ez szép s a jövőre nézve csak azt tartjuk óhajtottónak

hogy a kaszinó látogatói ne zárkozzanak el a többi társas egyesület látogatóitól sem. Csak ha a társadalmi összes elemek együtt működnek, csak akkor háromolhatik reá igazi haszon.

A szabadelvű körnek — mint társas jellegű egyesületnek — napjai meg vannak számlálva. A szabadelvű kör a legközelebbi napokban felhagy a kaszinói jellegével, nem tart állandó helyiséget és — az eredeti és helyes intenczióhoz képest — tisztán politikai egyesületté lesz, mely a szükséghez képest tömörül és akcióba lép, egyébiránt pedig tagjai nem vegyünek a politikai nézetet a társadalmi magatartásba. — Igen üdvös dolog úgy a város közönségére, mint magára a szabadelvű körre.

A legutóbb lefolyt esztendő alatt városunkban egy új társas egyesület alakult, az irodalom és művészetpártoló egyesület. Az új egyesület tagjai egyre szaporodtak, sőt számára nézve máris elég sokan vannak. Az egyesület kivette a szabadelvű kör helyiségeit s ezáltal is jelet adta nagyobb pretenziójának. Az őszi esteli évad alkalmat nyújt az egyesületnek, hogy teljes mértékben kimutassa egészérségét, lejjogosultságát és a szép czélok iránt való komoly törekvését. Mi várjuk ezt, az egyet arányaihoz képest való, akcióit és addig is sok szerencsét kívánunk hozzá.

A fennálló egyeterekre tehát elég kedvezően közölni be az egyesületi sablon. Mi mindegyikről jót várunk s a közönség érdekében óhajtuk, hogy várakozásunkban ne csalarkozzunk.

Politika.

Budapest szept. 13.

n. Keleti Ruméliában megkezdődött a hadd el-hadd, Ausztriában pedig a reichsrath működése, melyből különben szintén nem sokára ki fog harsanna a ki a legény a csárdában — csalákiállása az egymással marakodó pártok között. Mi csak objektív szemlélettel vagyunk a monarchia másik államában történő eseményeknek, s így azokat nem a pártpolitika szemüvegén át tekintjük. Ezen reichsrath működése alatt kellően megújítani a Magyarország s Ausztria közti gazdasági kiegyezést, annyi gyakorlati érdekünk azonban mégis van Ausztria belső ügyeinek alakulása iránt, hogy kívánunk kell, miszerint odaát irántunk méltányos és mérsékelt érzületű kormány tartás kezei közt a gyepőt. Ami túlzó párt van odaát, akár szláv, akár német legyen az, egyformán távol áll a magyarság rokonszenvétől. Mi egyáltalán nem spekulálunk arra és semmi örömet sem érzünk affólót, hogy Ausztriában a pártok terméketlen küzdelmekkel egymás működését paralizálják, s hogy oly kormány üljön a hatalom polczán, mely a földet inogni érezze lábai alatt. Igazságosság és méltányosság csak az erősnek tulajdona, gyöngénél azt nem igen lehetjük től. Épen azért semmi örömlünk sem tehéik benne, midőn napról-napra újabb bizonyosságait látjuk annak, hogy Tassie gróf kibékítési rendszere, mely lsten kegyelméből már ötödik éve tart, semmi gyakorlati eredményt sem mutathat fel, s hogy a németellenzék mindjohban törpül s a két párt között az elválasztó úr s a gyűlölet mind nagyobbá és áthidalhatlanabba válik.

Az tény, hogy azon ut, melyen az osztrák pártok haladnak, a konsolidációhoz nem vezet. Hogyan állanak a pártok? A kormányt támogató nemzetiség párt szövetség alapján érintetlenül áll, tagjai maradtak még a német konzervatívok is kiknek elszakadásához pedig a német ellenzék annyi reményt lüzött. A csehek tulcsigázott követelést hangoztatnak ugyan a bankkérdésben, de bizonyos, hogy ez igények le fognak szállítatni a döntés percében minden veszély nélkül. Legérdekesebb újság Ausztria belső pártéletében az, hogy az kormányhú német ellenzék két frakcióra szakadt: természet, hogy e szakadás nem válhatik a német ellenzék előnyére. Csudálatos az a logika, mely e pártok minden akciójában már évek óta ujjalokozik, mintha mindegyiknek egyéb czélla sem lett volna mint a párt erejének és kilátásaink tervszerű, fokozatos gyöngítése. Ma már a legutóbbi szecesszió által oda jutott e párt, hogy valószínűleg hazaforrás erényi gyakorol a kormány, ha azt tökéletesen mellőzi s láthatlaná teszi. A párt szétválása osztrák-német és egyszerűen német klubra nemcsak árulás, hanem egyáltalán kompromittáció Mit tartunk az olyan osztrák politikuskokról, kik az Ausztria elnevezéstől annyira idegenkednek, hogy azt még pártjuk elnevezésénél sem akarják törni. Mert az elválasztás semmi említésre méltó tárgyalás oka sincs, a két klub elvei teljesen azonosak, a váias oka egyedül az osztrák-német elnevezésben van. A német klub urai nem akarják magukat osztrákoknak tekinteni, politikájuk nehezkedési pontja tehát talán Ausztria kívül, s akkor bizonyosan nagy Németországban lesznek? Ha így áll a dolog, pedig a nagy német urak sok nyilatkozta ezt bizonyítja, akkor

a német párt elvesztette a jövő kormányra kerülés minden lehetőségét, mert egy hazafiságában gyauussá lett párt kormányképességgel nem bírhat. Mi azonban józan önértéssel csak arra gondolunk, hogy e párt gyűlölködő ellenőrzése is egy okkal több lesz arra, hogy odaát a szláv fak az égig ne nőbessenek, a Tassie kormány ereje, hazafisága s ereje pedig ha lly viszonyok közt ha nem is szárdíthatja meg Ausztriát, de elég lesz azt megmenteni a szétbomlásól.

Különlélek.

Felkérjük ama t. előfizetőinket, kiknek az előfizetése október hó 1-jével lejár, hogy az utolsóbb megújítási szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék. Az előfizetési pénzek a Zala kirádsóhivatalához intézendők.

Kanizsalak tömeges kirándulása a kiállításra.

A budapesti országos kiállításnak tömeges meglátogatására városunk és vidékéről mintegy 4 — 500 — tagból álló társaság öszetborzása van tervbe véve. A tehető kedvezményiek, u. m. utazás, lakás, színház stb. előrése czéljából a fővárosi elszállásolási bizottság és a déli vasutársaság üzletigazgatósága megkerestettek, és a szállások iránt már is a legkedvezőbb ajánlat érkezett, a szintén lehető legmérsékeltébb áru különvonatra nézve hasonlóan biztatók a kilátások, és bizton reméljük, hogy pár nap múlva a déli vasut igazgatóságának legkulánsabb engedményét közölhetjük. A kirándulás czélla az, hogy a városunk és környékbeli szerényebb iparos és gazdaközönségnek alkalma nyíljk a kiállítás és egyuttal az óriási haladást tett főváros olcsó megtekinthetőségére. E végből az üdvös mozgalom buzgó kezdeményezőit szívtinkből üdvözöljük s fíradásainak a legzebb sikert kívánjuk!

Rablási kísérlet. Vasárnap, e hó 20-án, éjjel városunknak egyik legelőkebb postján, a Csengery-utca közepén, rablási kísérletet követett el egy egyelőre ismeretlen egyén, kinek kinyomozására a rendőség most minden lehető elkövet. — Az eset a következő: Blau Jakab, körülbelül 70 éves magányzó, a Csengery-utczában egyedül lakik öreg gazdasszonyával. Blau egyedül hál az utczai szobában. A lakás földszinti. E hó 20-áról 21-ére forduló éjjel 1/2, 12-kor Blau véletlenül felébredve álmából, gyertyát gyújt, hogy megnézze óráját, melyet mindig az ágy mellett levő éjjeli szekrény tetejére szokott tenni. Lagnagyobb meglepetésére azonban azt tapasztalja, hogy a szekrényről eltűnt az odarakott óra, a gyűrűk, valamint a mindig a szekrényen levő, két töltött revolver. Az öreg, rozsat sejtve, rákiált az előszobában alvó gazdasszonyára. Mielőtt ez azonban bejő a szobába, az ágy aól előugrik egy ember, ott terem az ijedségében kövé meredi Blau Jakab előtt, reá szegezi saját revolverét és lenyegetőleg kiált reá: »Add elő a pénzedet! Pénzt!« Nagy szerencséje Blaunak, hogy csakhamar visszanyerte lélekienlétét és nem követte a rabló parancsát. Felszakította az előszobába nyíló ajtót ezen át kirozott az udvarra, ott lármát csapva s ezzel öszecsöditve a szomszédságot, a járó-kelöket s a rendőséget. Ezalatt azonban a rabló az ablakon át kimenekült az utczára s daczára annak, hogy a holdvilágos éjben, a vasut felől éjjel is élénk forgalmu utczában sokan látták futni, mégis sikerült a gonoszlevőnek megszöknie. — Az eset a városban nagy felhánt okozott. — Még a gaztett éjjelen megjelentek a helyszínen a rendőség részéről Bay kapitány és Raffay biztos; másnap reggel pedig dr. Sass Elemér kir. alügyész, Lovák Ede vizsgálóbíró és Szakonyi József főkapitány együtt eszközöltek helyszíni szemlét a nyomozás — mint említettük — eredményes lólok.

Színház. Öszinte sajnálattal bár, de kötelességünhez híven konstatálnunk kell, hogy Miklósy színtársulata, mely im-már két hét óta működik városunkban, nem felel meg a kanizsai igényeknek, nem olyan, mely a közönség pártolását megnyerhetné. A társulatnak egyetlen kiválóbb ereje nincs — talán az egy Miklóyt kivéve, a budapesti Erzsébet körház béke idején befogadhat 120 beteget, háboru esetén 800 sebesült elhelyezésére rendezték be. Öt helyen egyenkint 200 és három helyen egyenkint 100 sebesült részére fog tartalekőrház lálállítatni. Öszosen tehát 2100 ágy. A

nélkül, énekes nélkül, zenekar nélkül a színház rendszeren — közönség nélkül saokott maradni. Öszinten sajnáljuk, de nem tehetünk róla.

A periatki járdabírósg. — mint érte-ülünk — ez év november havának elején lép életbe.

Csáktornya magyarosodása. E hó 20-án volt a csáktornya —Kisded ovdünnepi meggyitása. Az egyesület alig pár hónapja alakult s már is saját háza s rendezésesen felszerelt tanterme van. A megnyitási ünnepen jelenvolt vendégeket s egyesületi tagokat Samu József áll. képezei igazgató, a kisded-övé elnöke, üdvözölte emelkedett hangulatu beszédben s végül lsten áldást kérte a kisdedekre. Ezután a képezei növendékek a hymnusot énekeltek, mi a közönség s a gyermekek is állva hallgatták végig. Örom túli el keblünk. — látva Csáktornya rohamos magyarosodását. Alig van egy évzside, hogy majdnem minden horvátul ment és ma már van magyar szellemben vezetett tűzoltó, dal- és kisded-övé-egyesülete.

Esküvő. Derzsy Gyula helybeli m. kir. postaiast e hó 22-én esküdtött örök hűséget a Galamboki ev. ref. templomban Zotti Emma kisasszonynak.

Alpesi virág — Zalamegyében. K—ly lejtársunknak írja: A ki nem látta, el sem képzeli, hogy a mi vidékünk egyik alacsonyabb tekvesű hegyoldalán szabadon alpesi ibolya (ciklama) tenyész. Lapunk egy barátja beszéli nekünk, hogy a napokban Dióskál községen át, a popányvári szőlőhegyekben, jár s amint egy keskeny völgyön haladt volt föléle, nagy meglepetésére az ut szélén ciklamenokat talált, melyeknek hazája az Alpek. Kérdé szedni a drága illatu flórákat s beljebb menve, a hegyoldalon lly — itt ritka — virágra lett. Nos azán hamarjában szedett is egy szép nagy bokréta ra valót s meglepte vele otthon hedves feleségét, kitől a szép bokréta mellett irigyelték a szomszédasszonyok.

A nagykanizsai társaság október hó 4-én tartja ez évi rendes közgyűlést a következő tárgyszorozattal:
1. A választmány jelentése a kör állapotáról.
2. Jelentés a számadások megvizsgálásáról.
3. A jövő évi költségvetés megállapítása.
4. A választmány jelentése Szigriz Róbert vendéglos által a körnek használatra átadott butorokra vonatkozó bérszerződés tárgyában.
5. Letár. 6. A választmány megválasztása.
7. Számvizsgáló bizottság választása 8 indítványok.

Jótekonyság. Hg. Batthyány Ödönne Nadasd községen tápintézzel egybekötött ovdát állítottat, melynek ünneplés megnyitása szept. 15-én ment vége. A hercegnőt az előjáróság üdvözölte; a felbuzgózott tápintézet bejáratalán pedig az ottani esperes tartott lelkes üdvözölő szónoklatot.

A nagykanizsai irodalom- és művészetpártoló egyesület legutóbb tartott választmányi gyűlése szöbbséggel elhatározta, hogy egyesületi helyiségtől ez év november 1-jétől fogva: hérbeszerzi a szabadelvű kör jelenlegi helyiségét. E helyiségekért az egyesület évi 920 frt. bért fog fizetni a tulajdonos Dézsalai takarékpénztárnak. — Kérdés, kibírhatja-e a fiatal egyesület: ezt a magára vállalt nagy terhet?

Rejtélyes gyilkosság. A Szentgyörgyvárhoz tartozó felső-mándi puszta határában folyó hó 11-én délelőt Oltay Guidó földbirtokos. Gulyás János nevű kanásza löbb helyen vértöcsét s ezek mellett 1 db. 20 kroszt, 1 drb irást, 1 kalapot és kabát ra való zsinórzatot, 2 db lorgópisztoly töltényt egy fegyver töltényhüvelyt és egy csomó hajat talát. A véry nyomok körül több lábnyom volt található, mely arra enged következtetni, hogy ott többek között dulakodás közben gyilkosság követteit el. E helyöl a Zala folyóig, tehát mintegy 100 lépésnyire talát véry nyomok azt gyanítják, hogy a gyilkosok a holtestet a folyóig huzták és bele dobták, mit Möriz György csányi lakos Imre fia is igazol, aki 11-én d. u. 5 óra tájban atyja szarvasmarháit itatván a folyóba egy férfi hullát látott. Egy Bosnyik Jánosné nevű felső mándi lakós vályogvető az állította, hogy 10-én este 11 óra tájban 4 lövést és nagy jajgatást hallott, de rövid idő múlva lecsendesült. A gyilkosok és meggyilkolt azonossága ez ideig nem tudható, miután a meggyilkolt hullája eddig feltalálható nem volt. A gyilkosok nyomozását Nemesszeghy Kálmán erélyességéről ismert kszthelyi csendőrmester vezeti. A helyszínen talát tárgyak a kszthelyi kir. járásbírósgnak átadattak. Valamint a gyilkosok iránt, úgy a meggyilkolt hullája iránt is a leg-erélyesebb nyomozás folyik.

Az országos vörös kereszt egyesület központi igazgatóság által a fiók-egyetekhez szétküldött évi jelentésből következő statisztikai adatokat tartjuk felmélitendők: Az egyesületnek 1882-ik év elején 37,841 tagja és 280,213 frt. vagyona volt. Jelenleg 427 testülettel bír. Tapjainak száma 49,359, vagyona 1,752,828 frt. — Az egyesület intézkedései betegök illetölgy sebesültek elhelyezése érdekében a következők: A budapesti Erzsébet körház béke idején befogadhat 120 beteget, háboru esetén 800 sebesült elhelyezésére rendezték be. Öt helyen egyenkint 200 és három helyen egyenkint 100 sebesült részére fog tartalekőrház lálállítatni. Öszosen tehát 2100 ágy. A

vörös kereszt egyesület 33 vasuti állomáson fog s szállításon levő sebesültek és beteg harczosok áditéseöl gondoskodni; 10 vasuti állomáson egyenkint 200 ágy fog éjjeli pihenésre, a többi állomáson egyenkint 12 ágy az utazás közben kimerültek megpihenítésére berendeztetni. Ezen kívül rendelkezik még egy kórház ágygal és hozzájárólval teljes sebesültek mögö kórházgal és öt orvosokkal, ápolókkal és ápolónőkkel ott fog lálállítatni, a hol azt a hadügyőség annak lőjén igénybe venni kívánja. Ezeken túl a magas klerus, nagybírtokosok, községek és magánosok kötelezték magukat több mint 2000 beteg és üdülő harczosot ápolásukba fogadni. A sebesültek szállítására következőkkel rendelkeznek az egyesület: Beszeresettél 10 sebesült szállító öszlop, egyenkint 15 sebesültszállító kocsi és egy társakérral öszosen 160 kocsi. A közsérek és üdölök szállítására 12 társakér. A mögö körház szállítására 16 kocsi. Végül a német lovagrendöl ajándéku kapott 16 kocsiból álló, sebesült szállító öszlappal is rendelkezik.

Előfizet. Pajor István komárvári lakos f. h. 9-én reggel 4 órakor hasulról Nagy-Kanizsára indult ökröket venni, magával vivén e csébből 270 frt, azonban maig sem tért háza s övéi eredménytelenül keresik, miért is köröztetésére nézve s hatóságí intézkedés megteitet.

Irodalom.

Vettük a „Gondúró” szépirodalmi hetilapnak 48—52 számát, melyekkel az 1. évfolyam végződik és végtékintve e kitűnő lap számán, lehetetlen meg nem említenünk azt a dicséretes buzgalmat és szorgu lelkiismereteséget, mellyel az áldozatkész kiadó lapjának első évfolyamában a maga elé tűzött tartalmas programot teljesíté. A „Gondúró”-ben találkoztunk hazai irodalmunk szinte javával s mit egyéb szépirodalmi lapokban csak elszórtan találunk, az a „Gondúró” mindegyik számában egyesíten van. Az említett öt számban végződnék a következő érdeklészöl regények: Az „Uj fősöpán” Toinai Lajostól, a „Végzet” Margitai Dezsőtől és „Székely támad, székely bánja” P. Szathmáry Károlytól. Köhémenyekkel találkoztunk Ábrányi Emilől, Benedek Aladártól és Inczedy Lászlótól, Elbeszélések és rajzok megjelentek és végződnék: A „Leányboszu” Májthényi Flórától; „Két királynő” Sacher Masochtól; „A mi velencei barátunk” Szana Tamástól; „A potya menyasszony” Muzsiai K. Jánostól; „Chinai szerelem” Madarassy Lászlótól. Ezeken kívül még érdekes ismeretterjesztő cikkek, mulatózó apróságok, talányok stb. A „Gondúró” megjelen minden vasárnap 3 tömött íven, színes borítékkal. Kiadja Székely Aladár, Budapestben, főmunkatárs Toinai Lajos. Előfizetési ára: egy évre 6 frt. félévre 3 frt. negyedévre 1 frt 50 kr. Hívvel ajánljuk e hazafias vállalatot mindenkinek, ki lelketemelő olvasmányokban lelő örömet. A kiadó mindenkinek ingyen és bérmentve szolgál mutaitványzámmal, ki e végett levelező lapon hozzá fordul.

Közgazdaság.

A vasutak kiállításán.

Országos kiállításunk — feladatához híven — hazánk kulturényezőinek egy hatalmas öszképét tünteti fel. A vasutaknak, melyek s tényezők sorában előkelő helyet foglalnak el, ehhez szintén előkelő helyök jutott kiállításunkban. Vasutaink kiállítására három főcsoport ra ösztható: Osztrák-magyar államvasut, a déli vaspálya és magyar államvasutak kiállításaira. Az osztrák-magyar államvaspálya-társulat pavillonja egyik legszebb építménye az egész kiállításnak. Parkirozott előtérén a magyarországi uralomak terményei és gyártmányai, pyramisok közből vas- és aczébből vannak elhelyezve. Ugyan kitűnően kezeit uralomnak vannak a pavillon kétbelső szárnyai lenntartva, úgy, hogy a bennünket első sorban érdeklő tulajdonképeni vasuti kiállításnak kissé szűk tér maradt lenn. A de Serres-Battig léle jeles vas lépitmény már több előbbi kiállításból ismeretes; az új szerkezető óriási emelő rudak eileben s téren haladást jelenítenek és annál inkább érdemelnek telemítést, mert tudunk szerínt a társulat műhelyeiben készültek. A magyarországi vonalakon jelenleg közlekedő személykocsi és mozdonyok néhány eredeti példányban vannak bemutatva bár az öszehasonlítás okáért itt is, mint a magyar állam vasutaknál, a régebben használatban volt járművek kiállításra is érdekes lett volna. Egészen véve az osztrák-magyar államvasut különben igen díszes és nagy költséggel előállított pavillonja inkább a társulat magyarországi uralomlainsak, mint a forgalmi intézet kiállításnak tekinthető és azért vasuti szempontból behatódó foglalkozásra nem ad alkalmat.

A déli vasut csinos kis pavillonjával még rövidebben kell végeznünk. Preninger főépítészeti tanácsos aczéllépitmény-szerkezet nem magyar adalmány és különben is több más kiállításban be volt már mutava. Egyébként megtehető tartalmatlan az apagy is apró pavillon. A társulatnak

